

ПОЛИТИКИН

3

динара

БРОЈ

1172

ЗАБАВНИК

14.VI 1974. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXV

КОМПЛЕТАН
СТРИП
**ФЛАШ
ГОРДОН**

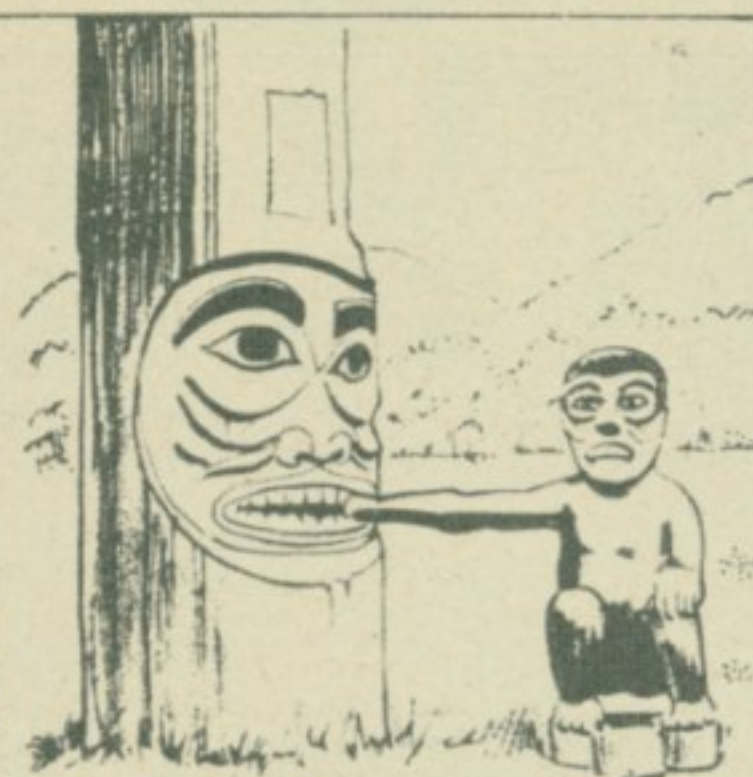
Ripley

Веровати или не!

УБИО ЛАВА БОСИМ НОГАМА

СИМБА,
ЈЕДАН ЛОВАЦ ИЗ ТАНГАНИКЕ,
КОЈИ СЕ
БЕЖЕКИ ОД ЛАВА
ПОПЕО НА ДРВО,
СПАСАО ЈЕ СИГУРНЕ
СМРТИ
И СЕБЕ И СВОГ ДРУГА
СКОЧИВШИ
НА ЛЕЂА ЗВЕРИ
С ВИСИНЕ ОД
6 МЕТРА.
СКОК ЈЕ БИО ТОЛИКО
СИЛОВИТ
ДА ЈЕ ЛАВУ ПУКЛА
КИЧМА.

ТОТЕМСКИ СТУБ

НАЗВАЊ
ОСТРИГА
У ПАРКУ ТОТЕМА У
САКСМЕНУ, НА
АЛАСЦИ, УСПОМЕНА
ЈЕ НА ЈЕДНОГ
МЛАДОГ ИНДИЈАНЦА
КОЈИ СЕ УДАВИО
ЗА ВРЕМЕ ПЛИМЕ
ЈЕР МУ ЈЕ РУКУ
ЗАРОБИЛА ЈЕДНА
ЦИНОВСКА
ОСТРИГА.

ЈЕДНА ЈЕГУЛА

У АКВАРИЈУМУ
У
ХЕЛСИНГБОРГУ,
ШВЕДСКА,
ЖИВЕЛА ЈЕ
90 ГОДИНА.

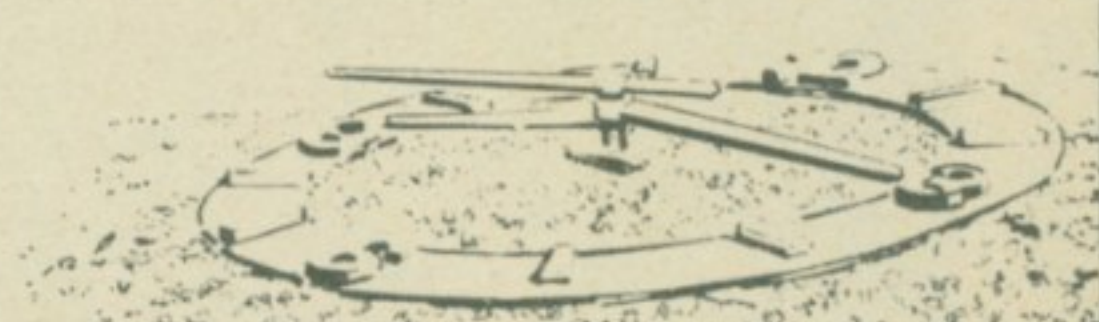
САРА МАТИЛДА ВОРД

ИЗ ПАРКЕРА
(САД.)
БИЛА ЈЕ У
ПОЛУСВЕСТИ
ПОШТО ЈЕ ДОНЕЛА
НА СВЕТ
БЛИЗАНЦЕ А ИПАК
ЈЕ ЧУЛА КАД ЈЕ
ЛЕКАР КАЗАО
ЊЕНОМ СУПРУГУ
ДА ОНА УМИРЕ.
"ЖИВЕЋУ ЈА ЈОШ
ТРИ ПУТА ПО СЕДАМ
ГОДИНА" ПРОМРЛА
ЈЕ. ПРОРОЧАНСТВО
ЈОЈ СЕ НИЈЕ САСВИМ
ИСПУНИЛО.
ЖИВЕЛА ЈЕ ЈОШ
20 ГОДИНА.
(1872)

КОЦКАРОВЕ СТЕПЕНИЦЕ

ОВЕ СТЕПЕНИЦЕ
У БЕНАРЕСУ, У ИНДИЈИ,
КОЈЕ ВОДЕ ОД ЈЕДНОГ ХРАМА
ДО ОБАЛЕ РЕКЕ ГАНГА
САЗИДАО ЈЕ
КОЦКАР РАМ ДАС
ОД НОВЦА КОЈИ ЈЕ
ДОБИО НА КОЦКИ
САМО У ТОКУ
ЈЕДНЕ НОКИ.

ЦВЕТНИ ЧАСОВНИК

У САН ХУАНУ,
У АРГЕНТИНИ, УВЕК
ПОКАЗУЈЕ
ТАЧНО ВРЕМЕ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● кад је освојио Тебу Александар Велики је порушио до темеља све куће у њој оставивши само кућу песника Пиндара.

● краставци су пореклом из северне Индије и код нас су пренети тек пре 350 година.

● преко милион птица спустило се, према тврђењу очевидца над област Грејсхем у Мериленду у САД. Објашњење за ову не-

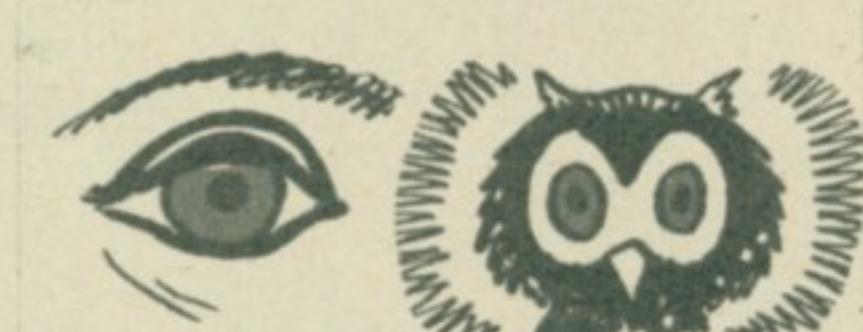

свакидашњу појаву је различито: климатски услови, утицај Земљиног магнетског поља или просто — глад.

● Американац Џон Линколн добио је име по Абрахаму Линколну, једном од најпознатијих америчких председника, јер се родио истог датума као и он, 12. фебруара. Овај Џон Линколн Кихоу добио је сина који се

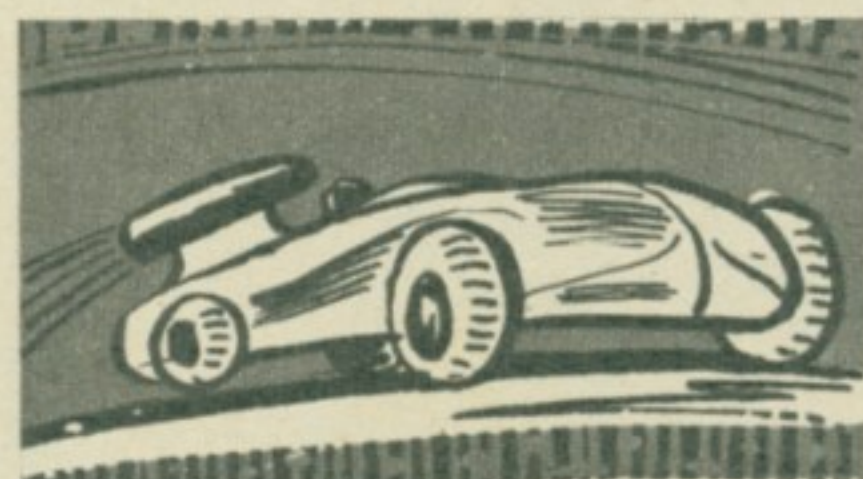

такође родио истог датума, 12. фебруара и дао му исто име. Али и његов син је добио сина 12. фебруара који је, сад већ по традицији, добио име као и његов отац и деда — Џон Линколн.

● у мраку човек види исто тако као и буљина, али четири пута слабије од мачке. Зато дању мачка види слабије од човека.

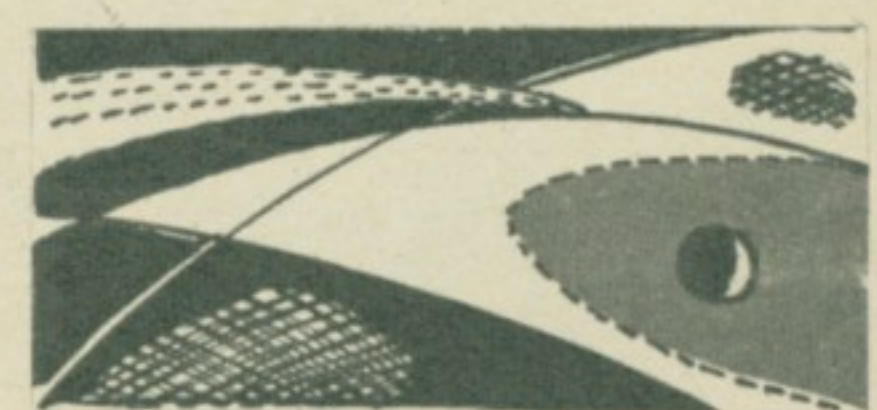
● сматра се да је званичан светски рекорд у брзини класичних аутомобила поставио Боб Сумерс 12. новембра 1965. године кад је постигао брзину од 655,7 километара на час. Међутим, незва-

ничан, али апсолутан рекорд постигао је Американац Крег Бредлав на реактивном аутомобилу „Дух Америке Соник I“ постигавши брзину од 966,671 километар на час.

● према прорачуну астронома следећа комета коју ћемо видети биће Вестфалска комета. Она има период од 61 године и 3/4.

Први пут је примећена 1852. године, други пут 1913, а њено треће појављивање предвиђа се за 1975. годину.

● изводећи опите са мошусом и ароматичним есенцијама француски научник Фере доказао је

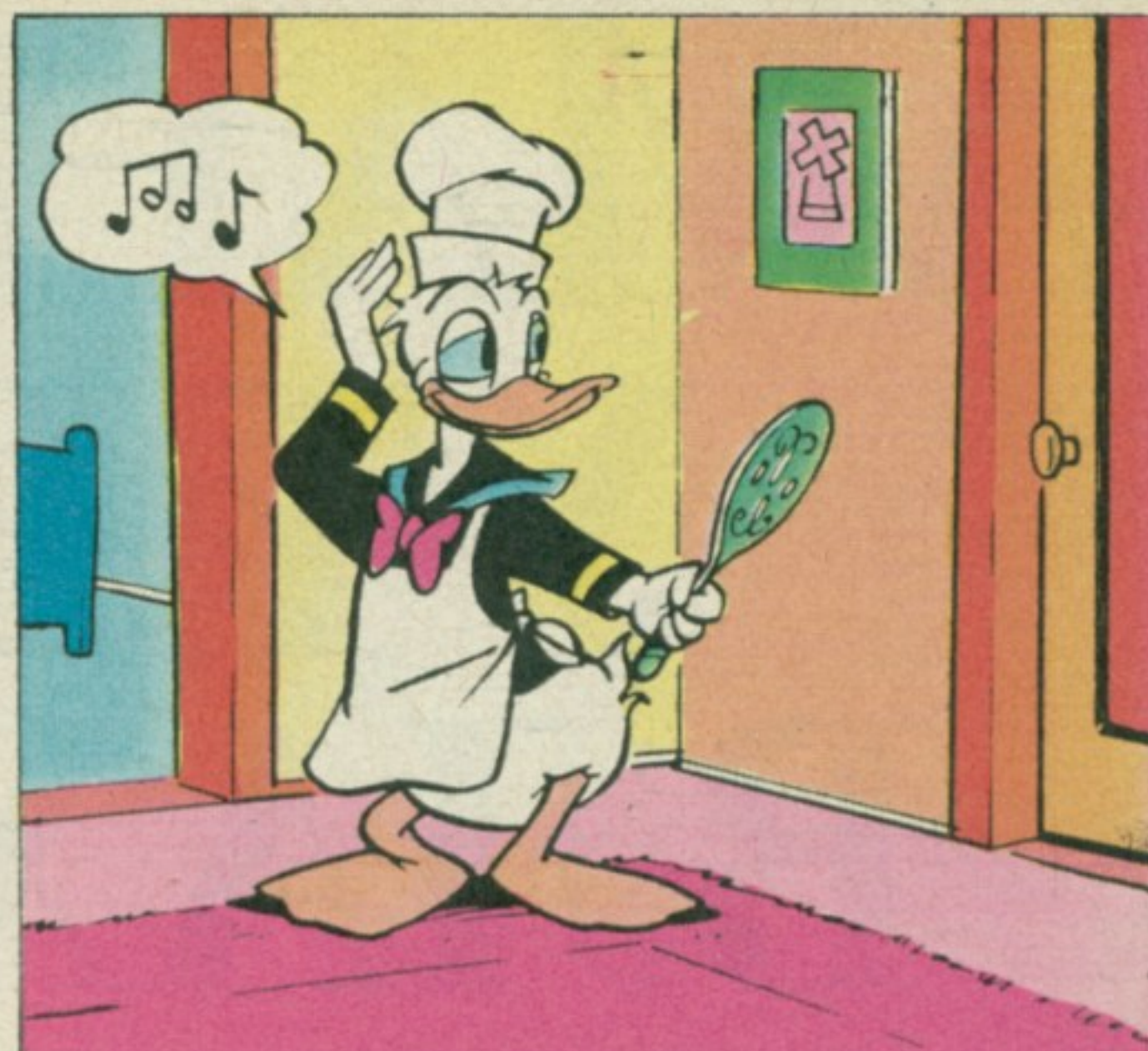
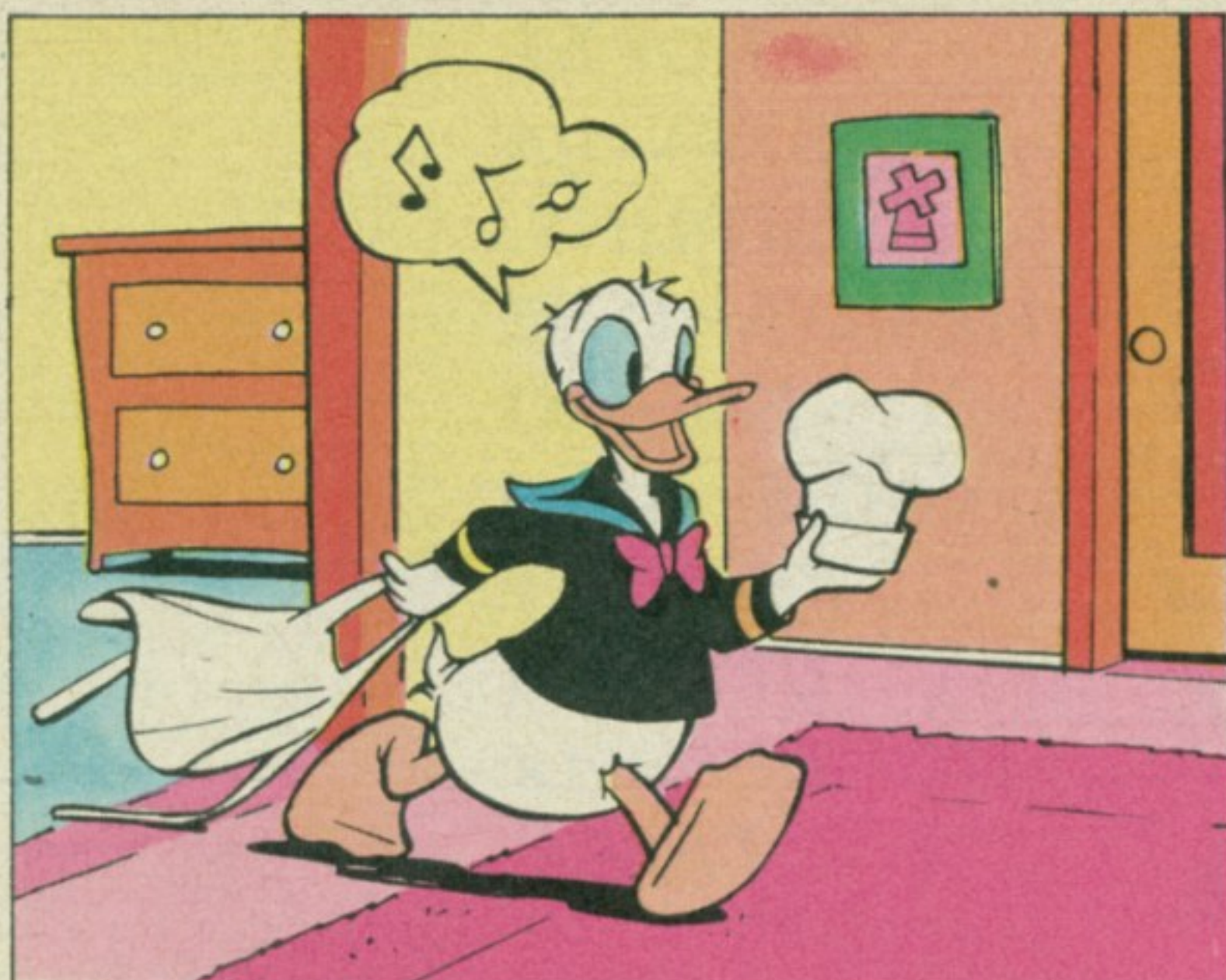
да пријатан мирис повећава продуктивност.

● тек је 1924. године дозвољено да се из корнера постигне директан гол. Ранија правила су то забрањивала.

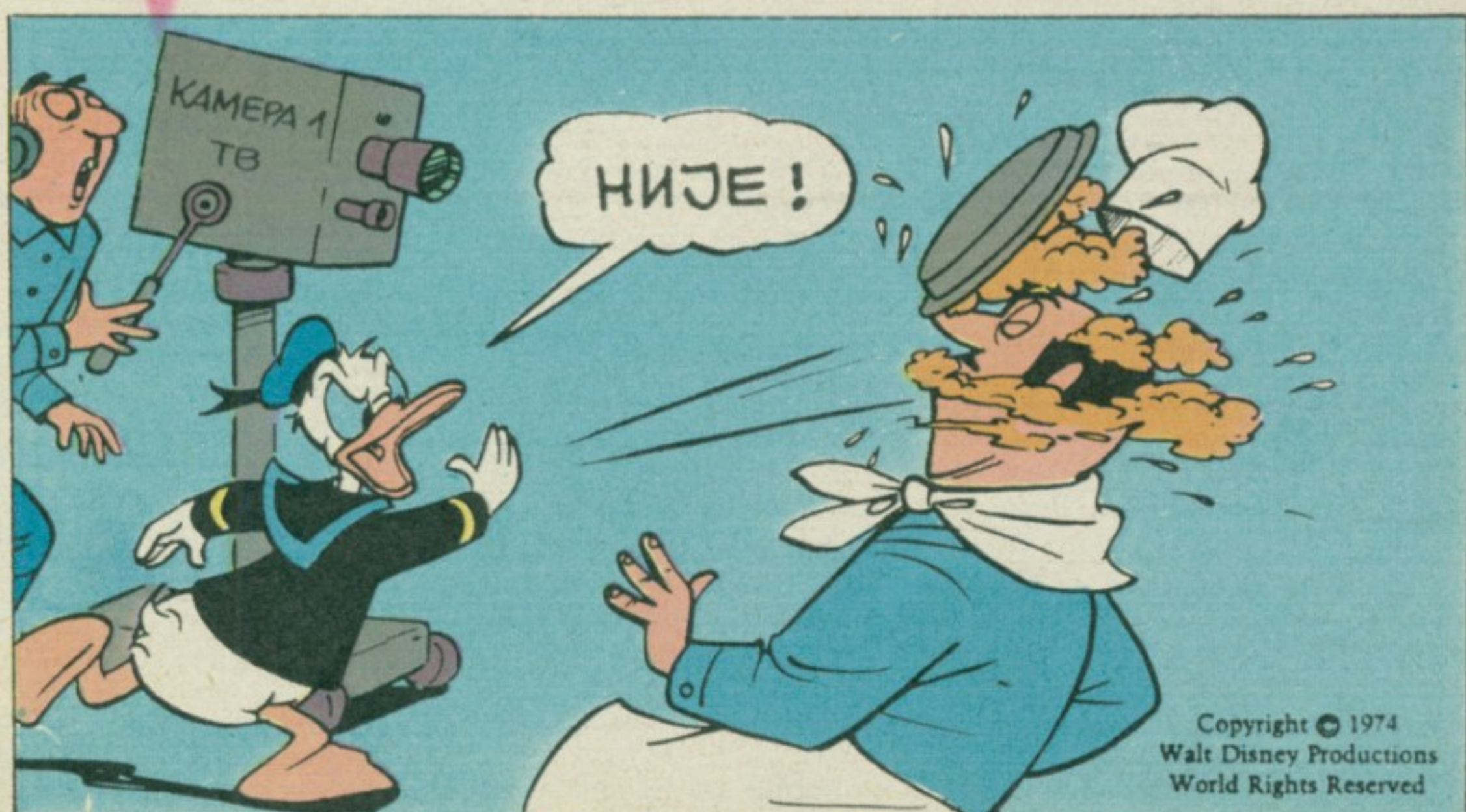

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Distributed by King Features Syndicate.

Copyright © 1974
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

АМАН, УЋЕ ВЛАХ У ГРАД!

**БОРЂЕ
ЋУРЧИЈА
СЕ ЗАГРЦНУ.
НЕМОЋНО ЈЕ
ГЛЕДАО
СВОЈЕ ЉУДЕ
КОЈИ СУ
СТАЈАЛИ
ПОКУЊЕНИХ
ГЛАВА.**

јер је од већих градова био најближи Дрини.

Српска војска није стигла ни до пола пута а проти је стигла вест о упаду Мусаге-Фочића у Шабац. Пошто је у шабачком граду ископао својих 100 ока дуката, које је ту раније закопао, турски одметник је посекао и око седамдесет српских глава. После свега два сата задржавања побегао је са својим Турцима преко Дрине, у Босну. Био је 18. август 1804. године.

За крвави упад Мусаге-Фочића сазнао је и Карађорђе. Одмах је наредио Јакову Ненадовићу, Јанку Катићу и Сими Марковићу да крену с нешто војске на Шабац и да казне шабачке Турке који су Мусагу пропустили у град.

Кад се прота сусрео с стрицем Јаковом, Катићем и Марковићем они му рекоше да је Карађорђе наложио да он не иде на Шабац, већ да

лама које су Турци бацили на шанац да би их из њега истерали и приморали на отворену борбу.

ОПКОЛИТЕ ИХ!

Тек кад је пала ноћ устаници су успели да се извуку из шанца и склоне у шабачку варош где су живели Срби.

Јаков Ненадовић је био љут као рис. Чим је са проређеном војском под окриљем ноћи одмакао од Шапца, наредио је да се крене према Симином брду где је логоровао Борђе Ћурчија. Кад су дошли у близину логора угледали су ватре.

По наређењу Јакова Ненадовића устаници су се раздвојили да би са две стране опколили логор и непримећени упали међу Ћурчине људе. Борђе Ћурчија

Бегир-паша је био врло лукав човек. Чим се по налогу султана отарасио београдских дахија гледао је да покори и обезглави српске устанике. Са Карађорђем је склопио нагодбу и послао је у Цариград на потврду, али је тајно поручио турској влади да одуговлачи са одговором. Рачунао је да ће у међувремену да угуши устанак.

Карађорђе није много веровао у привремено примирје, а ни у пашину искреност. Знао је да султан неће прихватити нагодбу и да је чекање њене потврде само губљење времена. Зато је почетком августа 1804. године одредио проту Матију Ненадовића, Петра Чардаклију и Јована Протића да крену 1. септембра у Петроград и потраже помоћ од руског цара.

ЗЛО, ПРОТО!

Прота је кренуо кући у Ваљево да се припреми за пут. Само што је прекорачио кућни праг, још ни ствари није одложио, кад му у собу упаде кум његове породице, Дамњан Милошевић из села Котешнице.

— Добар ти дан, прото! — поздрави га Дамњан па настави: — Видеше те људи кад си долазио па ми рекоше. У граду сам већ неколико дана. Дошао сам са Дрине. Све чекам нећеш ли доћи...! Зло је и наопако! Онај прогнани Турчин, Мусага-Фочић, стално прелази из Босне на нашу страну, преко Дрине. Пљачка и убија а нико му ништа не може. Додуше, наших има доста на Симином брду, и могли бисмо да победимо Турке, ал' шта вреди кад се вође, Лука Грбовић и Борђе Ћурчија, стално гложе!

Прота га је, намрштен, саслушао. Шта он може да помогне кад је у Ваљево дошао да се спреми за пут који је важнији од дрских упада Мусаге-Фочића. Таман

На изненађене Србе, сабијене у шанцу, Турци су почели да сипају врелу воду.

је хтео да то каже Дамњану кад му пред очима искрсну слика Ћурчије.

ПЉАЧКАШ И КУКАВИЦА

Сетио се његовог доласка међу устанике. Увек се истицао, али не борбом него галамом. Поштење га није красило. Нападао је само слабије и при том истицао своје јунаштво. Знао је већ да глуми и да се наметне. У ствари, Борђе Ћурчија се никада није честио ни побио са Турцима.

Са петнаестак устаника сличних њему пљачкао је мирне турске породице. Најзад, најурнио је и митровачког скелецију на Сави а наплату скеларине предао брату у руке.

Карађорђе га је неколико пута позивао да дође са

својим људима на Врачар код Београда и помогне устаницима у опсади града, али Ћурчија није ни помишљао да га послуша.

Проти је било јасно да Ћурчија ни сад неће ни прстом мрднути да би одбранио градове и села крај Дрине.

— Добро, Дамњане, — по диже главу прота Матија. — Хајде, нека се скупи сва војска из Ваљевске нахије коју је Карађорђе послао кућама на одмор. Сачекаћемо Мусагу-Фочића! Ваљда ће ускоро опет кренути преко Дрине...

У ШАНЦУ

Устаници су се брзо окупили и на челу са протом Матијом Ненадовићем, упутили у правцу Шапца. Прота је очекивао да ће Мусага ударити баш на тај град

одмах крене за Београд а да његова војска продужи с њима.

Српска војска је ушла у шабачки град у цик зоре. Турци нису очекивали Србе, али их је, кад су улазили у град, са врха минарета угледао хоџа који је управо позивао верне на јутарњу молитву.

— Аман, Турци, уће Влах у град — стаде да запомаже.

Са свих страна, са прозора, Турци су осули ватру на устанике. Док су се Срби снашли, доста их је погинуло. Ипак, већина је успела да се повуче у шанац испред града. Права невоља настала је тек када су Турци почели да сипају на њих врелу воду јер се шанац налазио у подножју градског одбрамбеног бедема. Још већу пометњу међу Србима изазвале су кошнице са пче-

је спавао. Јаков му приђе и гурну га ногом у леђа.

Ћурчија скочи, али кад виде Јакова пред собом, протрља очи и сањиво упита:

— Које добро, људи!

— Није добро, него зло! — повика бесно Јаков. — Да ниси самовласно сменио моје и уместо њих поставио своје људе Турци не би поново населили шабачки округ... А да си више чувао границе а мање пљачкао Мусага-Фочић не би побио народ у Шапцу а ја данас изгубио преко 60 људи...!

Ћурчија се загрцну. Схватио је да је његовом јунаштву дошао крај. Немоћно је гледао своје људе који су стајали покуњених глава. После два дана стрељан је по Карађорђевом наређењу.

М. С.

ПОШИЉКА ЗА ГЕНЕРАЛА

Пилот је почео да уређује по разбацаним остацима срушеног бомбардера. Навигатор и једини њиховник били су мртви. Плаћена врећа лежала је недалеко од њих.

Десни мотор тешког бомбардера изненада је почео да брекће и кашље.

— Сипљиво магаре! Баш је изабрао место и време! — озлојеђено је добацио навигатору пилот Клифорд, ударајући љутио руком по инструменту који је већ почео да показује опадање висине. Том својом срџбом Клифорд је само покушавао да потисне забринутост јер је раније, у току лета, и леви мотор отказао послушност.

Летели су изнад Малачке превлаке. Авион је носио ознаке америчког ратног ваздухопловства. Пилот и навигатор су имали на себи летачка одела по којима се није могла одредити њихова армијска припадност јер су пилотска летачка одела већине армија у свету била исте.

МОТОРИ СУ ОТКАЗАЛИ

Поред пилота и навигатора у авиону се налазила још само једна особа. Био је то млад човек, тридесетих година и лепог изгледа, обучен у цивилно одело. За све време пута, откако је авион узлетео из Вашингтона у зору 23. марта 1942. године, крај његових ногу на поду лежала је врећа у коју је сваки час загледао. Била је од непромочивог платна и по ивицама, где се отвара, заливена оловом.

— Нешто није у реду? — чуо је пилот Клифорд иза својих леђа глас путника. Стајао је ослоњен на врата пилотске кабине.

— За овај пут лет је готов! — не окрећући се одговори му Клифорд покушавајући да колико-толико смањи губитак висине. — Препоручујем вам да за следећи пут изаберете авион Пан Америкена па да мирно летите уз чај и кеџ, ако вас Јапанци доле не ухвате! И нас заједно с вама, наравно.

Истина је била гора од Клифордовог црног хумора. Авион је падао брже него што је он очекивао. За слетање је имао мали избор: воду или џунглу. Изабрао је ово друго јер су у џунгли могли да се са-

крију и тако, ипак, преживе. Док је пилот тражио чистину за слетање, авион је пао на 700 метара. Више нису могли падобраном да искоче. На несрећу, ни чистина није могла да се нађе.

У ЏУНГЛИ ЏОХОРА

Муњевито су се приближавали земљи. Последњим напором пилот је успео да исправи авион и да га усмери према једном пољу бамбуса. Надао се да ће бамбуси ублажити пад. Међутим, промашио је за четрдесетак метара. Огромном брзином тешки бомбардер је ударио у сам врх палминог дрвета. Уз тресак и ломљаву авион се преполовио тачно из пилотске кабине.

Када је Клифорд дошао свести и отворио очи прво што је учинио било је да покуша да покрене удове.

Волели су га али је утврдио да му ниједна кост није сломљена.

Почео је да претура по разбацаним деловима бомбардера. Навигатора и свог путника нашао је прикљештене испод тешких металних олупина. Били су мртви.

Нашао је и платнену врећу коју је настрадали путник онако брижљиво чувао. Остатке авиона и другова полио је бензином који је цурио из резервоара и запалио да Јапанци не би могли да утврде припадност авиона.

Ватра је букнула. С врећом у рукама Клифорд је потрчао у дубину џунгле. Знао је шта се налази у врећи и да ће о њој морати да поднесе извештај — ако се уопште спасе.

„Кад бих само наишао на малајске герилце“, мислио је док је трчећи кривудао између дебелих стабала и густог растиња. Знао је да их овде, на око тридесет километара од Сингапура, мора бити.

После неколико сати више није могао да хода. Пао је на земљу од умора и заспао чврстим сном. Када се пробудио сунце је већ било високо одскочило. Инсекти су га немилосрдно уједали. Опет је кренуо кроз џунглу. Најзад је поред неког потока наишао на једну младу Малај-

ку и дванаестогодишњег дечака. Девојка му је испричала да је побегла са оближње плантаже каучука на којој су Јапанци побили све раднике. После њене приче није му било тешко да је наговори да му помогне: имали су заједничког непријатеља.

Уз њену помоћ Клифорд је нашао добро скровиште, пећину на високој литици. У подножју стене закопао је врећу. Више није могао да је зуче за собом. Сметала му је.

БЕКСТВО ИЗ ЛОГОРА

Дани су пролазили. Као за пакост, герилци се нису појављивали. Глад му је кидала утробу. Сирови манго плодови које је јео били су слаба замена за праву храну. Када се једног дана вратио из џунгле, где је покушао да нађе нешто за јело, затекао је Малајку и дечака убијене и Јапанце са упереним пушкама. Покушати бекство било би исто што и извршити самоубиство.

Спровели су га у Сингапур и стрпали у логор где су га дуго саслушавали. Јапански мајор поверовао је у Клифордову причу да је пилот аустралијског ратног ваздухопловства и да је летео на Андаманска

острва да укрца британске официре. Истину о удесу авиона није могао да заобиђе.

Већ трећег дана свог заробљеништва Клифорд је почео да мисли на бекство. Прилика му се указала већ осмог дана, изненада и под необичним околностима. Под изговором да ће заробљеници убудуће добити бољу храну, Јапанци су повели већу групу, међу њима и њега, у јахт-клуб. Нико од њих није слутио да се у великим светлима које су стајале на богатом постављеним столовима налази експлозив. Чим је први заробљеник пришао столу, један јапански официр активирао је споља експлозив. У гужви која је настала и у којој су многи заробљеници настрадали, Клифорд је остао неозлеђен. Скочио је кроз прозор у море.

После два часа испливао је у близини неког рибарског села и пао исцрпљен на обалу. Тек касније је сазнао да су га на пешчаној обали нашли малајски герилци и однели до најближег рибарског села чији су становници помагали покрет отпора.

СТАВИТЕ КРСТ!

Октобра 1943. године у подножју литице где је била закопана врећа из срушеног бомбардера зауставила се група малајских герилаца на челу са Клифордом. Врећа је откопана а затим отворена. У њој је било милион америчких долара. Новац је одмах пребројан и спаљен. Увече, истог дана, на истом месту обичном оловком на парчету папира истргнутом из блока, сачињен је записник — најнеобичнији документ II светског рата: „Ми доле потписани кунемо се да смо данашњег дана били сведоци спаљивања суме од милион америчких долара од стране Ч. Е. Клифорда, поручника ратног ваздухопловства УСА. Потписани: Артур Мортон, бивши инспектор полиције у Таонгу, и герилци Пагар, Чек Донг, Бел Бинг. Седам неписмених бораца ставили су уместо потписа крст. У џунглама Џохора, 18. октобра 1943. године“.

Осмог јануара 1944. године поручник Клифорд поднео је извештај Министарству рата у Вашингтону: „Извештавам да се бомбардер који је преносио милион долара за генерала Мак Артура у Мелбурн, намењених за исплату власницима чамаца и бродова који су имали тајно да евакуишу наше трупе са Филипина — срушио на Малачкој превлаци. Навигатор и Пол Хафнер су погинули. Новац је спаљен. Прилажем записник. Поручник Ч. Е. Клифорд“

ДИКАН и ШПИЈУНИ

Н.ЛЕКИЋ

А.СРЕДАНОВИЋ

СТРОГО
ПОВЕРЉИВО

У КОНСТАНТИНОПОЉУ, У КРЧМИ „БАЈАДЕРА“, ГДЕ СЕ САСТАЈУ ЗАВЕРЕНИЦИ...

ДУКЕГ ПЕТРА: НА СТАДИОН! НА СТАДИОН!

БАТИНЕ
КОЈЕ
СЕ
ПАМТЕ

ХТЕО САМ

Да сам знао шта ће
ме снаћи због тог
проклетог реденика
не бих га ни пипнуо.

ДА ПОМОГНЕМ

Једне вечери банула је у нашу кућу војска: људи наоружани пиштољима, пушкама, машинкама, митраљезима, бомбама. Мајка им је одмах скувала велики бакрач качамака и изнела сира и млека. Кад су вечерали, донели су сламе из дворишта, прострли по поду и легли да спавају. Један војник је остао пред кућом с пушком о рамену.

Дуго нисам могао заспати. Грчио сам се у постели поред мајке и размишљао о борцу с пушком пред вратима. Питао сам се зашто и он није легао да спава. Кад сам се ујутру пробудио, никог није било. Остала је само улегнута слама и трагови људских тела.

— Децо — обратила се мајка мени и сестри — ником не смеће рећи да су код нас ноћили партизани. Ви знате да се они боре да нас ослободе од непријатеља. Зато их морамо помагати...

Почели смо да скупљамо сламу да бисмо је вратили у сеник кад иза врата нешто лупи. Мајка је разгрнула сламу и извукала велики реденик митраљеза, округлао као котур и начичкан мецима. Било их је сигурно хиљаду!

— Изгубили... заборавили — уозбиљила се мајка. — Шта да радим с њим? Потрчао сам и подигао га. Био је тежак. Меци су се сијали.

— Остави! — одгурнула ме је мајка. — Није то за тебе. То се мора чувати.

Замотала је реденик неком дроњом и однела га одборнику Сими који је био наш први комшија.

НИКОМ НИ РЕЧИ!

Чим се одјутрило, Симин син Миле дошао је да се играмо. Али, ја нисам био оран за игру, мислио сам на реденик. Повукао сам Мила иза куће и упитао га:

— Јеси ли видео где је твој тата оставио нешто велико, округло као шерпа што је моја мајка јутрос донела,

— Не! А шта је то?

— Ћути! Реденик, меци. Морамо их тражити. Партизани су их изгубили, а они се боре да нас ослободе... Како ће сад без метака?

Миле се замислио.

— Видео сам нешто замотано.

— Е, то, то! Где је оставио?

— У магази — рече после кратке паузе.

Чим је Симо отишао од куће, ми смо се дали у потрагу. Играли смо се, тобоже, жмурке и крили се по магази. Претражили смо сваки кутак, сваку врећу, кацу... А онда сам ја ушао у велику кацу у којој је било жито.

— Пст, ево га! Али ћути, никоме ни речи.

Загледали смо реденик, пипали га док су нам срца

Отада сам кришом сваког дана из реденика вадио по неколико метака, ложио ватру код потока и један по један трпао у њу. Кад би се разлегла експлозија, скакао сам од радости.

КО СУ ОНИ?

У међувремену одборник је јавио партизанима да је у нашем селу нађен велики митраљески реденик и да га он чува на сигурном месту.

Ја сам прижељкивао пушку, сањао митраљез, партизана...

Једног дана, сав задихан и уплашен, Миле је дотрчао нашој кући.

нити су носили петокраке. Тражили су реденик, али ја сам закључио да није њихов и одлучио да им га не дам. Партизани су га изгубили.

— Да га ти ниси узео? — питао је отац Мила.

Дечак је ћутао, дрхтао од страха.

— Казуј! — викао је Симо.

— Ја нисам.

— Него ко?

— Ја и Радован смо га гледали.

— Ти си га узео! — викао је Симо на мене.

Ћутао сам као заливен, стезао зубе. Симо је замахнуо каишем.

— Где си га оставио? Казуј, убићу те!

— Нисам га ја узео — рекао сам плачним гласом. Хтео сам да задржим сузе,

— Казуј где си га оставио!

Стезао сам зубе, ћутао. А кад ме је распалио шаком по лицу, заридео сам. Из носа ми је потекла крв, али Симо ме није пуштао. Никад га нисам видео тако љутог, разгоропаћеног.

— Очигледно, одборнике, нешто није у реду — умеша се неко. — Ти, изгледа, прикриваш муницију. Остави то дете, видиш да ништа не зна.

Симо је побеснео. Ухватио ме је за уво и повео до штале а одатле до сеника. Ништа нисам признао.

На крају, мајка се наљутила:

— Остави ми дете! Можда је Миле узео реденик па обара на њега!

Тада они људи позваше Симу и почеше нешто да се договарају. Сав крвав и уплакан гледао сам како одлазе.

Реденик је остао још неколико дана у слами. Повремено сам га обилазио, али нисам више вадио метке из њега.

Једног дана дошао је мој друг Обрад.

— Чуо сам да су долазили партизани да траже неки реденик — рекао је значајно.

Занемео сам. Партизани?! Не рекавши ништа Обраду отрчао сам кући и упитао мајку:

— Ко су били они људи што су тражили реденик?

— Партизани, сине...

Готово плачући отрчао

— Казуј где си га оставио? Казуј, убићу те!
викао је Симо. Ћутао сам као заливен.

убрзано тукла. Затим смо га поново оставили у жито.

Кад се спустио мрак, привукао сам се Симиној магази, узео реденик и однео га у наш сеник где сам га затрпао у сламу. Мојој радости није било краја. Даћу га партизанима кад наиђу, мислио сам.

— Људи с пушкама!... Љути... Вичу на тату. Нешто траже.

Непријатељи, помислио сам са стрепњом. Они увек нешто траже.

Уто је група наоружаних људи с одборником Симом стигла нашој кући. Били су љути, намрштени. Нису били у униформама

али оне су саме тскле. Искоса сам гледао људе и питао се ко су они.

— Кажи, сине! — рекла је мајка. — Убиће те!

Зарекао сам се да не кажем па нек ме убију. Мајка је плакала и молила ме да кажем док је Симо шкргутао зубима и ударао ме каишем.

сам и из сламе извукао реденик. Мајка га је одмах однела Сими који је тек тада успео да скине сумњу са себе.

Радован
Бујадиновић,
наставник,
Крупице — Вруља
(Хонорар: 250
динара)

НАШ СТАРИ НАКИТ

Накит је одувек био не само украс већ и знак богатства и моћи. Али, поред злата и сребра, изванредно лепе наушнице, наруквице, прстење... израђивани су од бакра и разних легура.

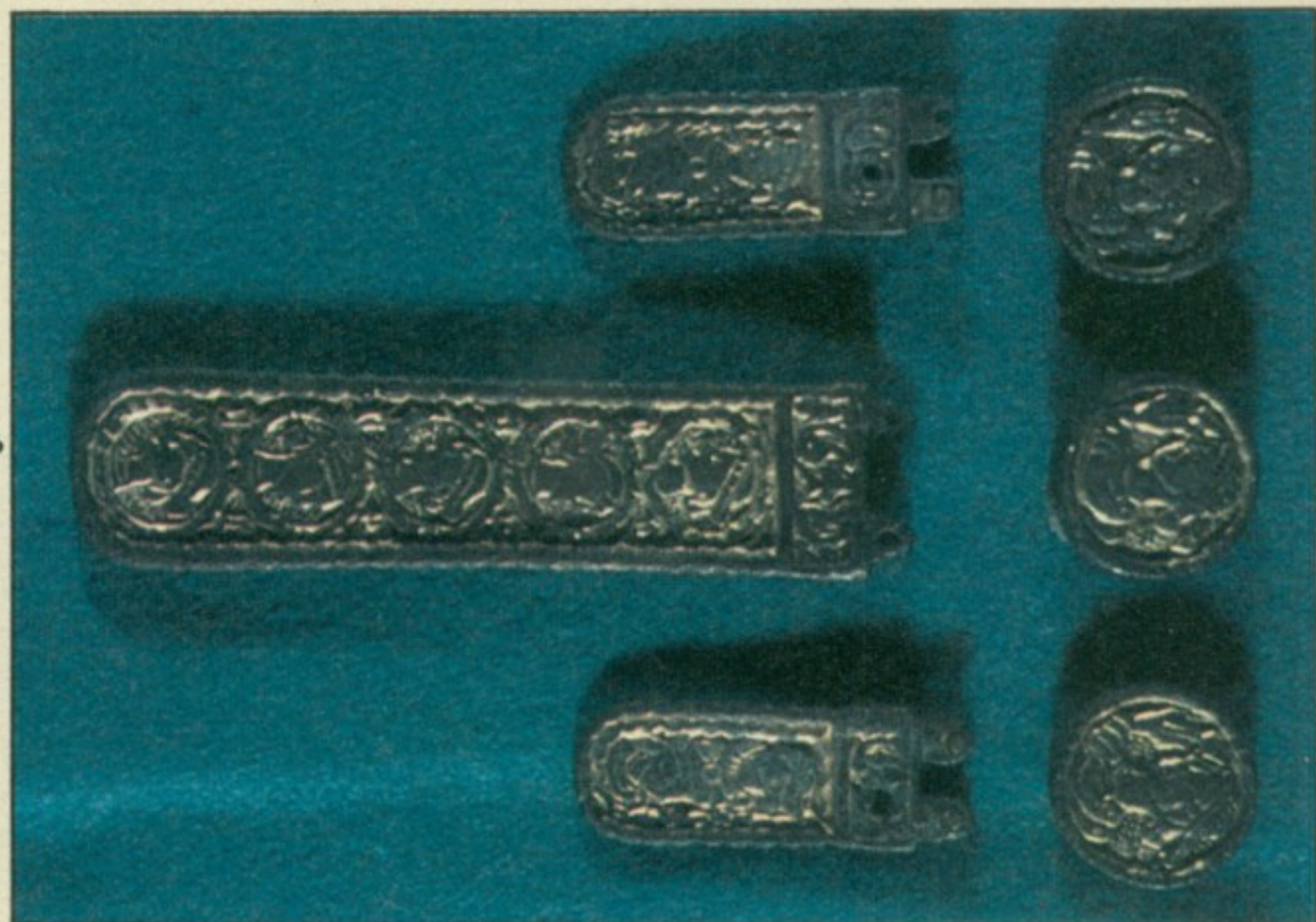
Раскошне позлаћене прибадаче на огртачу, фибуле, нарочито су употребљавали Источни Готи у V веку.

Ова сребрна наруквица и наушница само су мали део накита који су германска племена оставила у Подунављу пре око хиљаду и шест стотина година.

После доласка Словена на Балкан појављују се нови типови накита, али он се дуго још израђује на византијски начин. Словени су прихватили облике византијских наушница које су типично источњачки накит, само су им додавали неке своје мотиве и израђивали их примитивнијом техником.

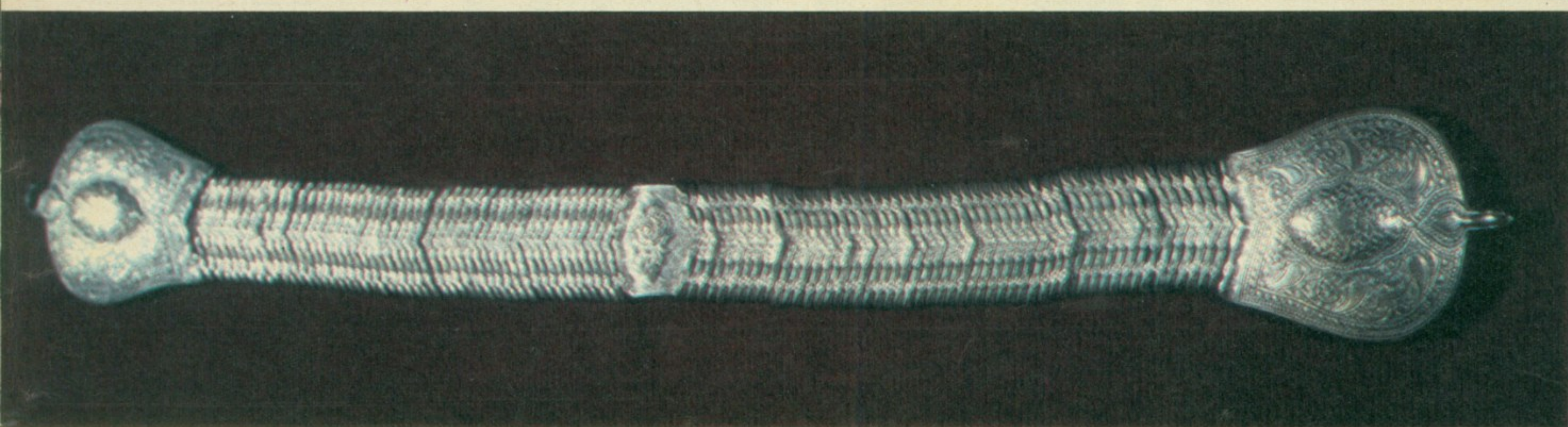

ЗВЕЦКАЈУ

Велика колутасти наушница, израђена од позлаћеног сребра у најсторијској филигран техници, била је део женског накита пре триста година.

Перле су одувек биле омиљен део женског накита. У гробницама из раног средњег века пронађене су перле израђене од стаклене пасте, полудрагог камења и пужева. Ове на слици потичу из тог периода а ископане су у селу Миријеву и на Карабурни, предграђу Београда.

У Земун-Пољу ископани су драгоцени позлаћени окови са рељефним мушким портретом, као и језичци са појаса богато украшени орнаментиком. Ови предмети карактеристични су за аварску уметност у другој половини XVII века.

Појас састављен од низа лепих сребрних чланака навучених на кожную траку био је део скупоцене грађанске мушке ношње у Србији пре више од две стотине година.

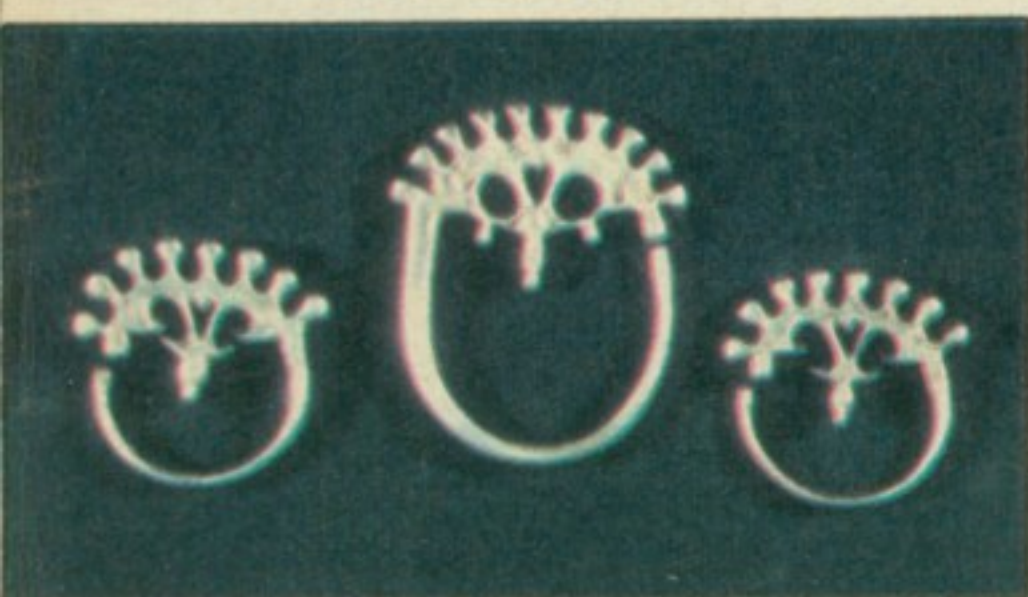
СРЕБРНЕ НАУШНИЦЕ

У раном средњем веку кроз наше крајеве пролазе ходочасници из разних крајева Европе идући на Христов гроб у Јерусалим. За собом су оставили овај крст са урезаном стилизованом фигуром Христа и бистама јеванђелиста.

У источним деловима наше земље кујунџијски занат некад се деценијама преносио с колена на колено. Ову копчу за појас, пафту, исковао је пре око три стотине година неки прави кујунџија, ненадмашни мајстор свог заната.

Међу новцем ископаним из земље пронађене су у једном лонцу и ове лепе наушнице у облику полумесеца. Из истог периода, из XVII века, су и наушнице украшене висуљцима на ланчићима — трепетљикама које су са украсом за груди сачињавале складну целину.

Већ цело јутро ситна новембарска киша, хладна и оштра, увлачила ми се у саму коштану срж. Мокар сам до голе коже. Ветар не престаје да дува и, ма где да се склоним, исто ми је. О топлој соби ту, наомак фронта, нема ни говора. Ватру не вреди ложити — све је влажно и сваки час могу наредити покрет.

Прозебао, уморан и гладан стајао сам наслонен на поцрнелу дрвену ограду која се једва држала на иструлелим носачима. Гледао сам у суморни хоризонт, одакле се чула потмула грмљавина бомби и топова, док ми се вода сливала низ титовку, па низ мршави врат у топла недра из којих се уздизала сивкаста пара ознојеног тела.

Четврта је ратна јесен. Предом Сремска Митровица орунула и поцрнела од згаришта запаљених кућа, прљава и очајна. Овде, на периферији, у жутој трошној кућици смештена је комора Друге пролетерске бригаде. У дворишту мокри коњи, прозебли. На неком немарно набачен стари војнички шињел. Кола раштркана. Из куће се чују гласови људи. Покаткад се огласи и

НЕ СМЕШ ЗАСПАТИ!

Знао сам да је пут миниран и да се са колима пуним оружја морам држати колоне.

Коњи су већ срљали у провалију. Затворио сам очи и полетео.

понека песма, отегнута и јасна. Кратка. Видим, дошао је курир из штаба. Говори нешто командиру и пружа му неку хартију. Кад је курир отишао, људи су се узмивали. Знао о чему се ради, увек је тако. Гледам у командира, а он миран. Подиже десну руку као при поздраву:

— Другови, покрет!

МАНИ СЕ ЋОРАВА ПОСЛА!

Наједном је све оживело. Људи се раштркали на све стране, пршти блато под њиховим ногама. Наста-

ла је вика, тандркање натоварених кола, понека псовка на немирног коња. Они вреднији већ излазе и праве колону.

— Еј, мали, у шта си се заблеуо?! Зар не чујеш да те зову — довикну ми један брајлија који је излазио са својим колима на пут.

Померио сам се с места и уздрхтао од додира хладне одеће која ми се припи уз угрејано тело. Кренуо сам према командиру.

— Можеш ли ти да упрегнеш ове коње — упитао је командир мерећи ме од главе до пете.

— Ко, ја? — ушепртљах се. — Како да не могу!

Храбро сам пришао коњима и потакао их по врату. Истог тренутка сетио сам се амова, треба их на- таћи на коње. Кад сам угледао го-

милу старих каишева увезаних жицом и канапом, па неке ланце и гомилу конопца, шта ћу сад са овим — помислио сам. Да је бар један ам, некако бих се и снашао. Погледао сам у командира изгубљено. Он стоји, чека. На његовом озбиљном лицу не може се ништа прочитати. Уплашио сам се, а таман сам мислио да ћу се ослободити оног шугавог коња, кога под товаром већ данима вучем за бригадом, и поста- ти кочијаш. Сад је готово са мном, командир ће ме сигурно послати да радим оно што сам и досад радио. Али, он одједном подиже десну руку, као да хоће да поздрави:

— Дај ти њему своја кола — довикну једном старом партизану — а ти узми ова. Кад завршиш са у- презањем коња, уведи пионира у средину колоне и крени одмах иза њега, да га држиш на оку.

Пресрећан скочио сам у кола и заборавио све дотадашње муке. Док сам чекао да стари партизан изврши командирово наређење, осврнуо сам се по натовареним колима, по-

кривеним шаторским крилом. Подигао сам крајичак платна са покривеног товара и, кад сам видео шта је унутра, срце ми је заиграло од радости. Све само оружје! Немачки брегали, пушкомитраљеви, машин- гевери, карабини, пиштољи! Питао сам се зашто су тако прљави, као да су из блата извађени, кад ме стари партизан пресече.

— Чуј, малиша, мани се ћорава посла! Ако ти је неки пиштољ за- пао за око, знај да ништа од тога није исправно. Зна Шваба какво оружје баца... Да неће пустити да му пуцаш у главу његовим пишто- љем?!

Али, хладан челик је већ био у мојим недрима. Сад имам пиштољ и није важно што је без ударне игле. То, уосталом, знам само ја.

КРОЗ ХЛАДНУ НОЋ

Кола су се котрљала низ блатњав излокан пут према селу Чалми. Испрвртане лешине угинулих коња и изгинулих Шваба језиво су заудале. Сад се јасно чуло штектање митраљеви и партизанских пушака. Битка се бије негде у близини.

Колона коморе споро је напредовала. Киша и ветар упорно нас прате. Проклето сремско бојиште: пу- ста равница, брише са свих страна. Нигде главу да склоним.

Већ се смркавало. Руке ми се смр- зле, не могу више да држим дизгине. Сваки трзај коња причињава ми ужасан бол. Пребацио сам дизгине преко главе, на врат. Очи ми се склапају од умора, боли ме сваки делић тела. Једва се борим са сном. Зуји ми у ушима, неуједна- чено клопарање коњских копита, помешано са шкрипом тешких ко- ла, час чујем — час не чујем.

— Пут је миниран! — чујем ко- мандира. — Не смеш дозволити да коњи скрену ван колоне. Не смеш заспати!

„Не смеш заспати, не смеш заспа- ти“, понављао сам себи. Али, умор је био јачи од мене. Заспао сам!

ЈЕСИ ЛИ ЧИТАВ?

Одједном је нешто запрашало, као да се земља потресла. Коњи су се бесно трзали. Одмах сам се расанио и у помрчини угледао амбис. Десни коњ се пропео предњим но- гама као да хоће да скочи, леви се отимао и њиштао. Онако престрав- љен нисам ни покушао да било шта учиним. Ко зна да ли бих и могао, кола су већ срљала у провалију. За- творио сам очи и полетео.

Настао је лом. Избезумљене, упла- шене животиње њиштећи су плус- нуле у воду и на њих се сручила киша челика и гвозђа. Кад се грм- љавина стишала схватио сам да ле- жим на ивици дрвеног моста. Око мене људи.

— Јеси ли читав? — питао ме је неко.

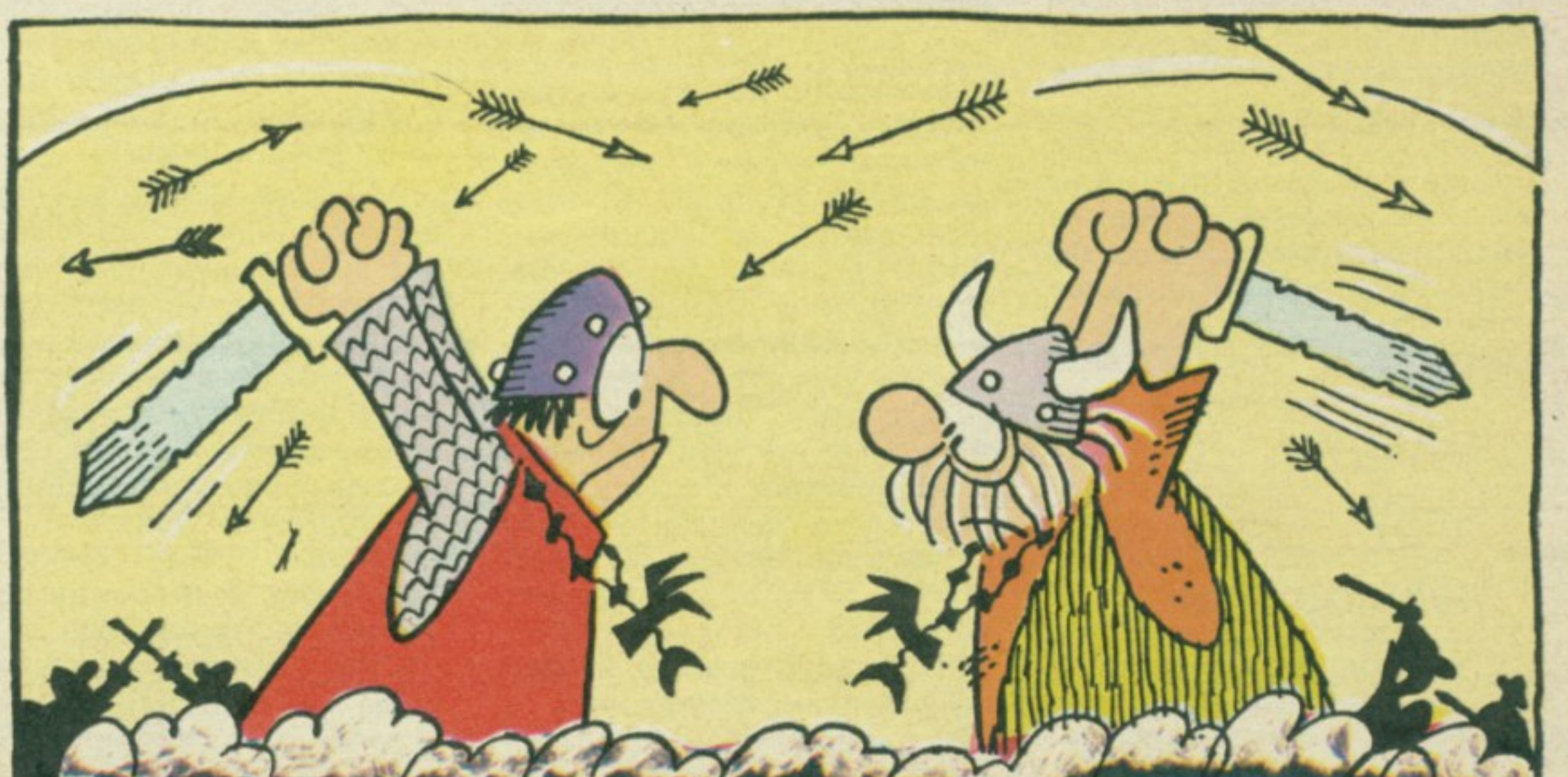
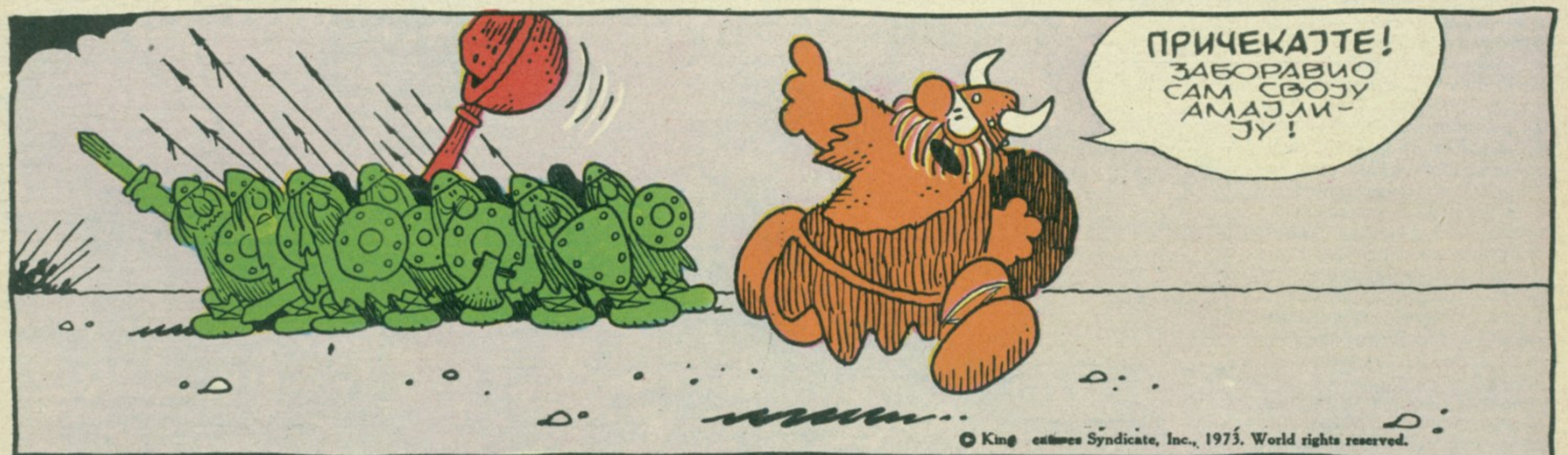
— Лепо сам видео како лети с ко- лима у амбис, откуда се сад створио овде — чудило се други.

Људи су коментарисали док не- ко не повика:

— Хајде, другови, покрет! Не спа- вај тамо. Ало, веза, пренеси: Пио- нир преврнуо кола у канал. Није повређен. Ало, веза...

Иван Давидовић, службеник,
Милентијева 18, Ниш
(хonorар 250 дин.)

ХОГАР СТРАШНИ

Четврти јул 1973. Долорозо, један од најбоље обезбеђених затвора у Калифорнији.

Мој први дан после две недеље проведене у пријемном одељењу... Ушао сам у северно крило. Око 200 затвореника стајало је у дворишту, неки сами, неки у групама. Пушили су или једноставно седели булећи у празно наслоњени на 10 метара високе зидове на којима су се налазиле стражарске куле а у њима стражари вични баратању пушкатама.

Изгледало је да нико није приметио мој долазак. Али, јасно, видели су ме. Они су увек на опрезу. Кони ме је дочекао, као што је обећао. Кони је био један од ретких затвореника са којима сам смео да разговарам док сам био у пријемном одељењу. Тај тридесетогодишњак деловао је доброћудно, али из причања сам знао како може да буде жесток; био је осуђен на пет година робије због тога што је једног човека напао секиром. Обећао је да ће ме упознати са неким од људи с којима ћу овде живети. Руковали смо се, понудио ме је цигаретом.

— Немој се освртати — рекао ми је. — Али видиш оног човека са дебелим цигаром? Он је главни у северном дворишту. Алберто Кејзи. Алберто „Велика цигара“. Такав један постоји и у јужном дворишту. У затвору се ништа не догађа без њиховог пристанка. То је наша мафија. Једини који има више власти од Алберта... — и Кони је показао стражара са машинком.

Оставио сам Конија и пришао Алберту, огромној људескари суровог изгледа и лукавог погледа. Нисам му рекао ко сам, већ само:

— Човек који је тако важан као ти, вероватно има место за приватан разговор. Зашто ме не поведеш тамо?

Посматрао ме је кроз тре павице, ћутке. Чинило ми се да сам пробудио његову радозналост. Затим ме је повео до једног магацина, откључао га, увео ме и упалио светлост. Нисам му дао прилику ни реч да изговорим, већ сам га одмах ударио песницом у нос. Затегао се. Зграбио сам га за блузу, ударио још неколико пута и тек онда га пустио да падне. Да је викнуо стражара, за овакав напад из чиста мира добио бих два месеца самице. Али не, није га позвао, само је кроз зубе промрмљао да би било најпааметније да самог себе убијем пре него што се поново сретнем с њим.

Шпијун међу робијашима

Нисам одговорио. Изишао сам у двориште, сам и пре Алберта. Знао сам да су то сви опазили, мада су се

Нашао сам се између сто педесет затвореника решених на све и закључаних врата која су водила у слободу

претварали да ме не примећују. Ускоро ће се по читавом затвору рапшнути да нисам спреман да плаћам таксу затворској мафији, сазнаће се да сам пребио оног који ју је наметнуо. Како ће затвореници то примити? Некима ће се допасти, неким неће. Међутим, то ми је било мало важно. Једино што сам желео да сазнам, било је шта се догађа у Долорозу и који је дан одређен за побуну.

Заборавио сам да кажем да ја нисам затвореник. Ја сам полицајац и то полицајац посебне врсте. На-

ПОБУНА

редник сам њујоршке полиције и углавном радим у затворима. Улазим у затвор као робијаш и када се тамо нађем, једем, спавам, мислим, разговарам и одевам се као затвореник. И док сам ту, покушавам да откријем припрема ли се побуна и да је спречим.

Укратко, ја сам шпијун међу робијашима.

Могу да кажем без лажне скромности да веома добро обављам свој посао. Траже ме и из других држава и њујоршка полиција радо позајмљује моје знање и вештину. У току последњих пет година ишао сам да извршавам специјалне задатке у Илиноису, Калифорнији, Њу Мексику, Мичигену и Флориди. Нико ме не приморава да то радим, али ја то ипак чиним. Волим свој посао и верујем да је користан. Тачно, у затворима има коруп-

ције и крађа, чак и насиља, са затвореницима се често поступа сурово, али побуне се морају спречити ако је то икако могуће.

За свој посао сам добро припремљен, три године сам га изучавао у полицијској школи.

Мој први задатак одвео ме је у затвор у Каталини. Већина затвореника били су Црнци или Порториканци, а сви чувари белци и међу њима је владала расна нетрпељивост. Чувари су се понашали баш као да желе да избије побуна у затвору: били су више него окрутни. Затвореницима није било дозвољено да разговарају међу собом, за време шетње, морали су да марширају у кругу погледа упртог у земљу. Затвореници су с правом говорили: „Ако не можемо да живимо као људи, можемо да умремо као људи“.

Међутим, мој посао није да мењам услове живота у затвору, него да спречавам побуне. А она овде само што није избила. Стигао сам 1. децембра 1970. године као Џек Каслон, који је већ два пута раније осуђиван због напада ножем и плачке, а који је сада због фалсификовања осуђен на пет година робије. У мом лажном досијеу стајало је да сам успео да побегнем из затвора у Њујорку, да су ме у Тексасу ухватили и сад ме, ево послали у робијашницу у Каталини. Само су управник затвора и главни чувар знали ко сам. У мом послу тајност је од огромне важности јер ако би затвореници сазнали ко сам, убрзо бих био мртав. А лакше је сакрити слона у купатилу, него тајну у затвору. Међутим, у Каталини нису открили ко сам. Управа затвора је дочу-

У ДОЛОРОЗУ

ла да се припрема побуна али није знала када ће избити. Већ после неколико дана знао сам ко је „главни“. Био је то Фриц Гуди, звани „Професор“, јер је некада предзанао хемију на колеџу. Осуђен је на десет година робије зато што је студенте учио како да праве бомбе и подмећу их у полицијске станице. Видео сам, по понашању осталих да Гудија сматрају за свог краља. Али, то није било довољно. Морао сам имати доказа. Зато сам чекао.

Две недеље у самици

Проблем је био како да стекнем поверење професора. Као новајлија, нисам могао тек тако да му при-

ђем и да га питам када ће избити побуна. Уз помоћ једног другог затвореника, неког Тонија, успео сам по нешто да сазнам. Тони је осуђен на десет година због тровања. Био је доушник и вечито је нешто дошаптавао чуварима да би стекао њихову наклоност. То остале затворенике није изненађивало, јер се тровачи сматрају људима веома лошег карактера.

Једног дана, моје друге недеље у затвору, управо када смо полазили на ручак, двојица су почела да се туку. У тучу се одмах умешало још неколико затвореника и пре него што сам добро схватио шта се догађа, четворица су држала Тонија, док му је пети набио неке крпе у уста. Пришла су им још двојица, блеснули су ножеви и доушник је заувек био ућуткан. Мислим да све то није

трајало дуже од 30 секунди. Пре него што су се робијаше разбежали један ме је приметио:

— Морали бисмо да га ућуткамо — рекао је друговима.

— Сада немамо времена — одговорио је други.

Касније, чувари су дошли у моју ћелију. Сазнали су да сам видео шта се догодило. Немилосрдно су ме тукли, али ништа нисам хтео да им кажем. За казну сам добио две недеље самице.

Првог дана после издржане казне пришао ми је крадљивац аутомобила кога су сви звали Мемфис и предао поруку „професору“.

— Били смо забринуте због тебе, момак. Добродошао у породицу... Ако ти нешто треба, ту смо.

Побуна је избила те вечери. Стајали смо пред ће

лијама за вечерњу прозивку, али на пиштаљку чувара уместо да сви коракну унатраг, сви су пошли унапред.

Оружје се појавило са свих страна: извлачили су га из одеће, из разлабављених цигли у зиду. У средину се налазио „Професор“. Насупрот 150 ратоборних затвореника нашла су се свега двојица чувара. Сирене су заурлале.

За трен ока, чувари су постали заробљеници затвореника. Професор је виком претећи револвером:

— Само један пуцањ на нас и чувари ће бити мртви... Тражимо да дође гувернер државе, седне са нама, поразговара и обезбеди нам минималне животне услове... Имате десет минута за размишљање... А онда пуцам у првог чувара...

Знао сам да се може учинити само једно: у року следећих неколико тренутака требало је обесхрабрити ових 150 људи иначе ће угушивање побуне однети многе људске животе.

Пришао сам групи око „Професора“ и не обраћајући се баш њему директно рекао:

— Хеј, рачунајте на мене у овоме.

Пошто сам већ био „проверен“ нису ме отерали. „Професор“ је једном руком држао чувара и није ме ни погледао. Ритнуо сам га свом снагом у стомак, тако да је пустио чувара и испустио револвер. Подигао сам револвер и повукао „Професора“ излазу из блока хелија. Неко је викнуо:

— Хеј, „Професор“ је ранен...

Сви су скандирали: „Ако не можемо да живимо као

Почели су да ме позивају на све стране. Један једини пут нисам успео, и то баш у Долорозу. Нисам био довољно опрезан. Чим уђем у неки затвор, одмах про веравам да у њему нема некога кога сам баш ја ухапсио, некога ко ме може препознати. То сам учио и у Долорозу, али не довољно брижљиво.

Пребио сам Алберта „Велику цигару“ првог дана по доласку у Долороз. То је угрозило његов положај и умањило му углед међу затвореницима. Нису баш стајали на моју страну, али нису били ни против мене. Ја сам био први који се супротставио Алберту Кејзију.

Успех се не допшмже увек

Знао сам да ће покушати да ме шчепа за гушу. Намеравао сам да га тада јавно пребијем и понизим. Нико не следи вођу који је понижен. Али „Велика цигара“ није морао ништа да предузме. Крадљивац аутомобила Ралф Гарамонд кога сам лично ухапсио две године раније појавио се 27. јула 1973. године у машинској радионици затвора. Понадао сам се да ме неће приметити али он ме је видео и препознао. Чим је отишао чувар који га је довео, рекао је првом затворенику ко сам.

Покушао сам да се провучем крај хидрауличних преса, али наједном је 20 или можда 30 људи кренуло према мени. Знао сам шта смерају: да ме натерају да паднем у пресу која ће ме измрвити, а затим

ће пријавити несрећан случај.

Знао сам да не могу да се одбраним. Скочио сам и успео да се бацим између чељусти хидрауличне пресе у тренутку када су биле широке отворене. Неко је, очигледно, кренуо за мном и закаснио, јер сам чуо врисак. Остали, вероватно мислећи да то ја вриштим, застали су.

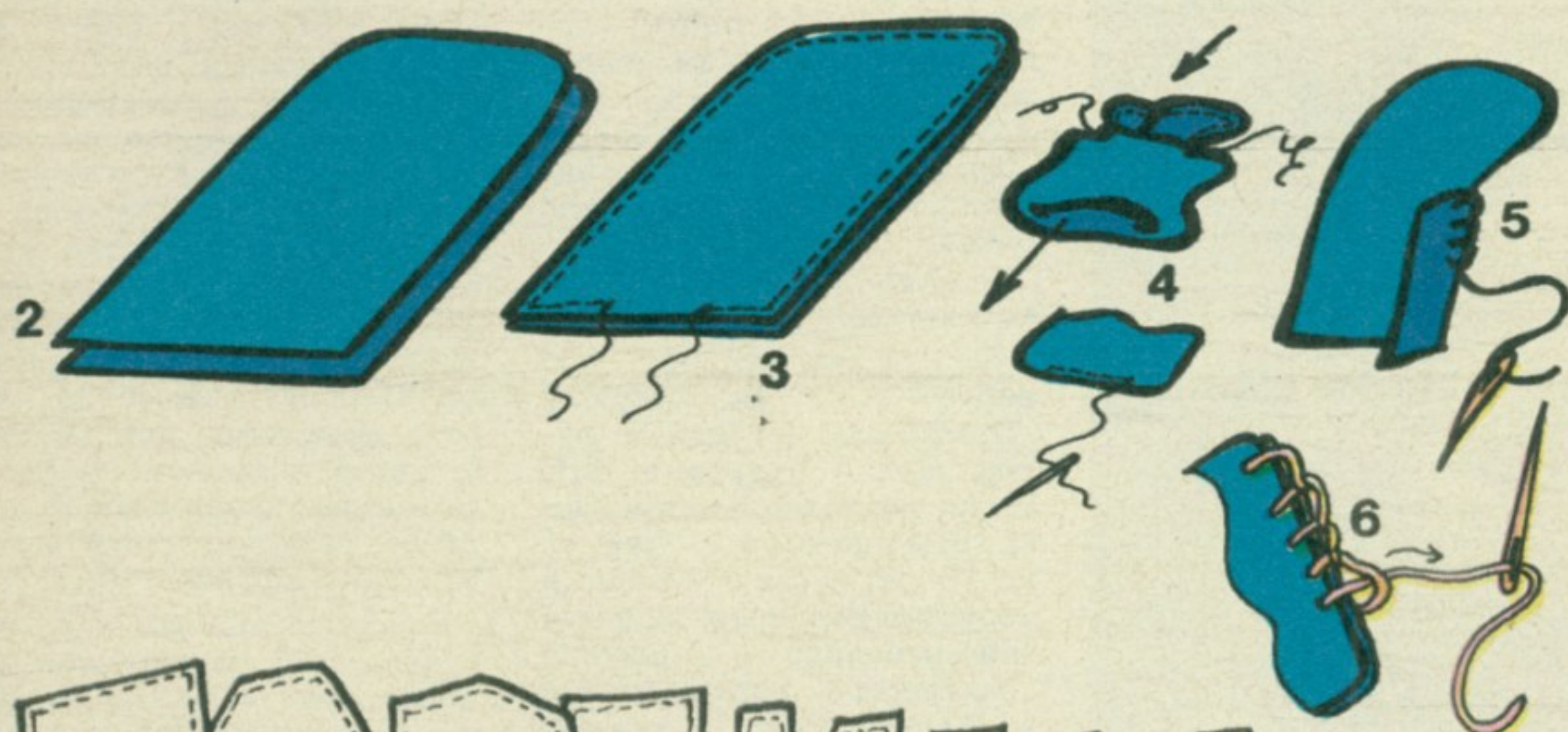
То ми је било довољно да отрчим до чувара на капији и објасним му ко сам.

Нисам мислио на неуспех, био сам само срећан што сам остао жив.

Два месеца касније у Долорозу је избила побуна, једна од највећих у америчким затворима, која је угушена у крви! Затвор Долороз — у преводу „препун бола“ — још једном је оправдао своје име.

Лен Бејли

КУТАК

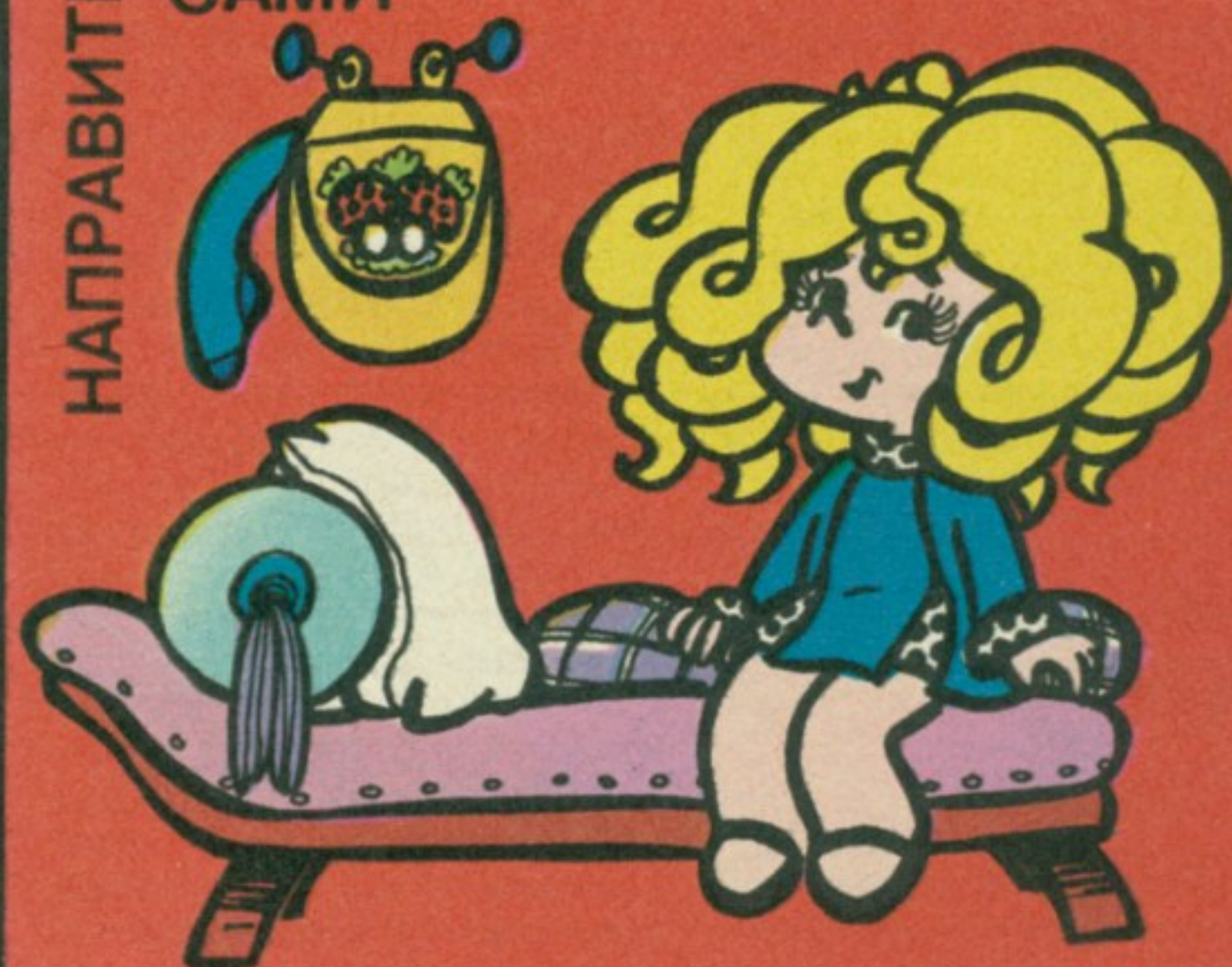
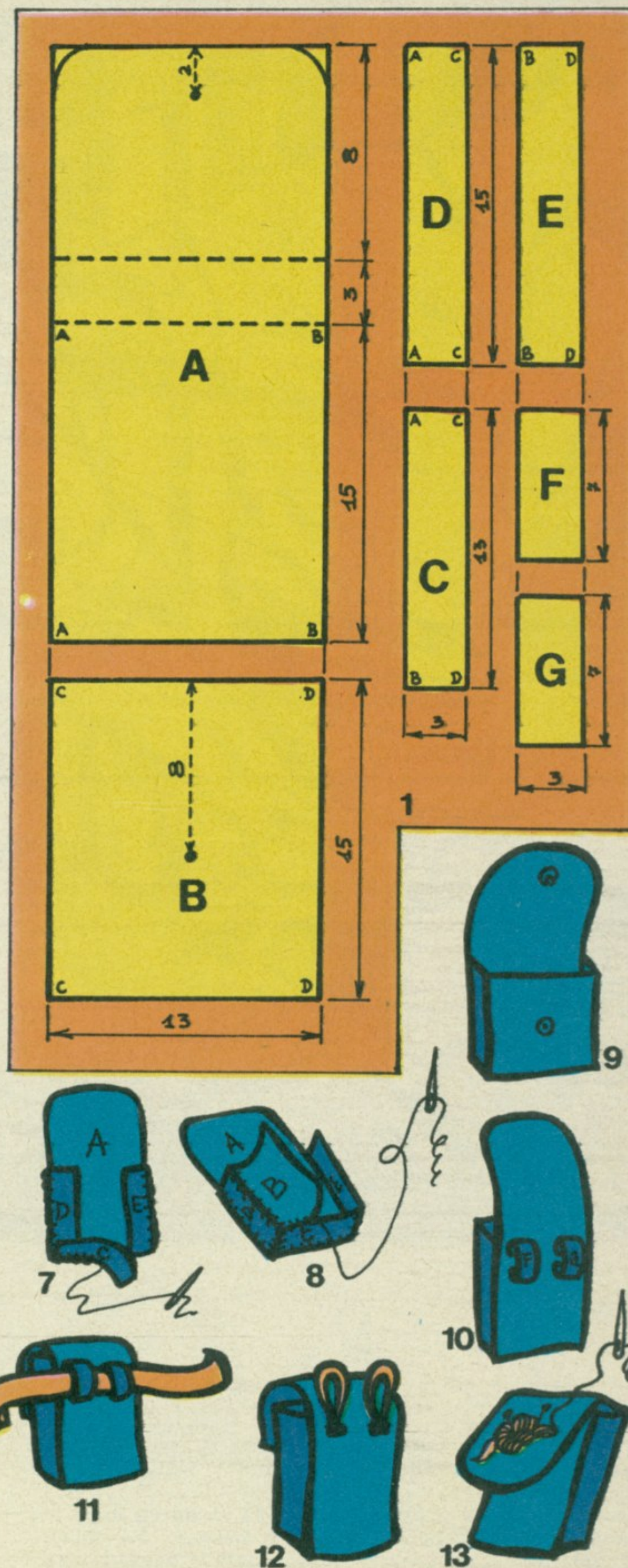
ТОРБИЦА - НОВЧАНИК

Торбица-новчаник може да се носи на два начина: око појаса и на мишици, око руке.

За торбицу која се носи закачена за појас крој је дат на цртежу 1. За новчаник око руке крој је исти само упола мањи. Од чвршћег плат на искројте по два комада од свих облика које видите на цртежу 1. Комаде саставите (црт. 2), прошијте тако да оставите мали отвор (црт. 3) да бисте могли да их преврнете. Отвор затим зашијте неприметним бодом руком (црт. 4). Када сте на овај начин обрадили све делове, почните да их пришивате један за други (црт. 5) и то украсним бодом приказаним на цртежу 6. Делове спајајте по линијама А—А, В—В итд. које су назначене на цртежу 1.

Редослед шивења приказали смо на цртежима 7 и 8. Када саставите торбицу, на местима означеним тачком (црт. 1) пришијте копчу, и то на део А „мушку“, а на део В „женску“ (црт. 9). На крају делове **Ф** и **Г** пришијте на начин приказан на цртежу 10, па кроз њих провучите појас или комад ластиша чија дужина одговара дебелини ваше руке а затим крајеве зашијте (црт. 11). Ако за торбу узмете два пута веће димензије од ових на нашем цртежу и ставите на њу „гајке“ (црт. 12) до бићете торбу коју можете обесити изнад кревета и у њој држати чарупе, мајице и остало рубље које није сасвим чисто а није ни за прање, односно може да се обуче још једном или два пута (црт. 13). Ако имате воље и смисла за вез можете на торбици или новчаннику извести цвет или народну шару.

ПАЖЊА! Све мере су дате у сантиметрима.

БАЛ ПОД МАСКАМА

Ако желите да проверите своје опште образовање, овај квиз ће вам у томе помоћи. На свако од ових девет питања дата су три одговора од којих је само један тачан. Ваш задатак је да на купону напишете тачне одговоре, купон залепите на дописницу и пошаљете Политикином забавнику 11001 Београд, п. фах 124 до 25. јуна ове године.

Ако не знате одговор на свих девет питања а желите да учествујете у наградном конкурс, најбоље је да одмах попуните наруџбеницу и поша-

љете нам је — за само неколико дана добићете РЕЧНИК СТРАНИХ РЕЧИ и у њему наћи одговоре на сва питања из овог квиза.

РЕЧНИК СТРАНИХ РЕЧИ намењен је свакодневној употреби, у њему се налазе речи које се често чују и читају, затим неки турцизми, германизми итд. Књига садржи око 12.000 речи и изузетно је јефтина: свега 25.— динара! Поред купона можете на исту дописницу залепити и ову наруџбеницу.

1

ШТА ЈЕ БРИКЕТ?

- а) спортска игра
- б) врста капута
- ц) пресована угљена прашина

2

ШТА ЈЕ АУКЦИЈА?

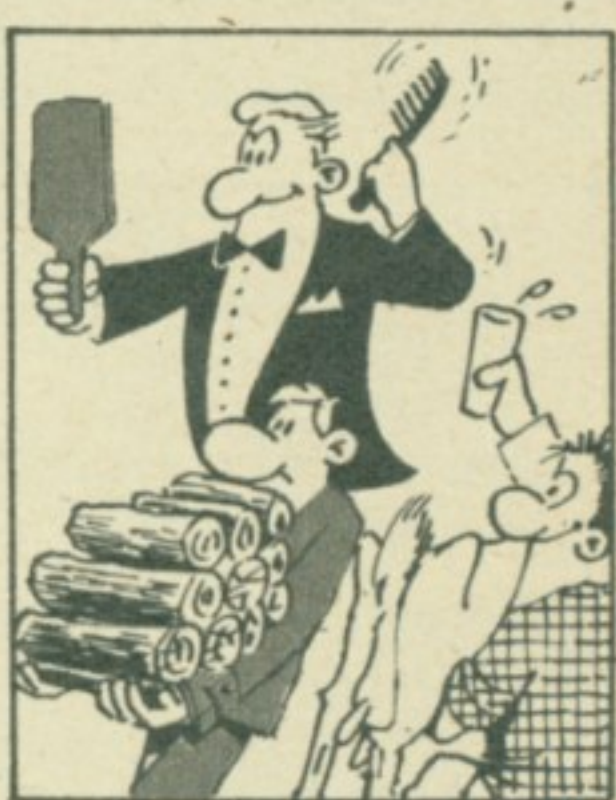
- а) убризгавање лекова
- б) лицитација, јавна продаја
- ц) врста биљке

3

АДОНИС ЈЕ:

- а) леп младић
- б) скупоцено дрво
- ц) пиће од кобиљег млека

4

ПАКТ ЈЕ:

- а) музичка мера
- б) уговор
- ц) спис

5

АДЕТ ЈЕ:

- а) обичај
- б) завештање
- ц) утвара, страшило

6

ШТА ЈЕ АМАЛИН?

- а) вештачка иловача
- б) носач
- ц) маст за негу коже

7

САРАБАНДА ЈЕ:

- а) стара шпанска игра
- б) врста терасе
- ц) вино помешано с водом

8

ШТА ЈЕ РЕДУТА?

- а) извиђачки бродич
- б) изглед, видик
- ц) бал под маскама

9

ПИНАКОТЕКА ЈЕ:

- а) филмски архив
- б) галерија слика
- ц) збирка грамофонских плоча

НАГРАДЕ:

10 × МАЈСТОР У КУЋИ, 448 страна, 1145 слика и фотографија, књига потребна свакој кући (продајна цена 150 динара):

ПОКЛОН ИП „ВУК КАРАЏИЋ“

КУПОН

1
2
3
4
5
6
7
8
9

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК
11001 Београд, Македонска 29

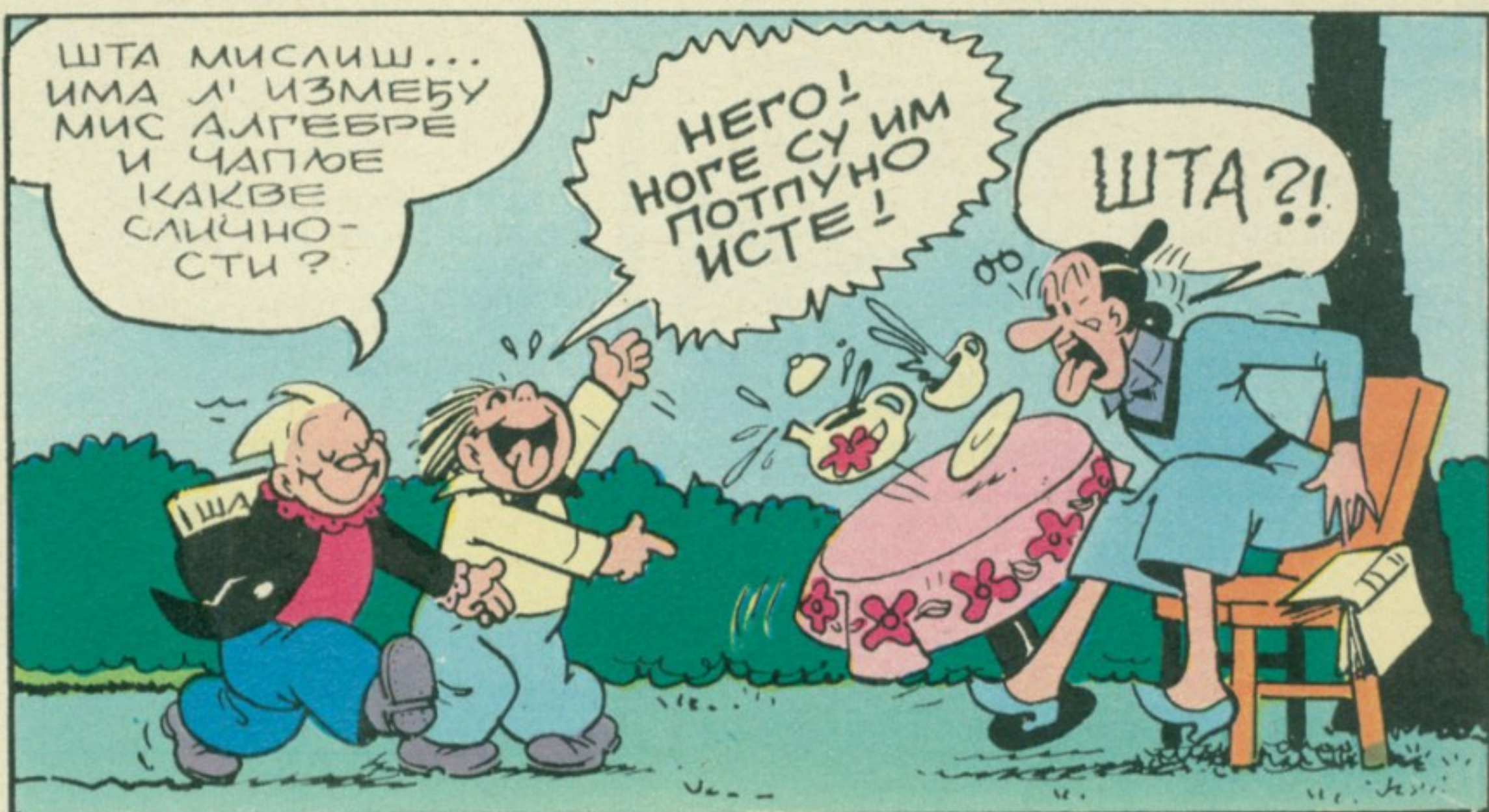
НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем РЕЧНИК СТРАНИХ РЕЧИ, издање ИП „ВУК КАРАЏИЋ“ из Београда по цени од 25.— дин. који ћу износ уплатити поштару приликом преузимања књиге (поузећем). Књига је штампана ћирилицом.

Име и презиме _____

Место и поштански број: _____

Улица и број: _____

ФЛАШ ГОРДОН:

МИНГОВИ ЗАРОБЉЕНИЦИ

ПОШТО ЈЕ СПАСАО СВОГ ПРИЈАТЕЉА БАРИНА ОД ЉУДИ-МАЈМУНА ФЛАШ КРЕЋЕ У ПОТЕРУ ЗА ИЗДАЈНИКОМ ГРОМБОМ.

ЈА ЋУ НА ОВУ СТРАНУ, А ТИ ПРЕГЛЕДАЈ ГРОМ-ОСТАЛЕ БО НАМ ПРОСТО-РИЈЕ НЕЋЕ УМАЋИ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ ФИЗУКНУ-ЛО ЈЕ КОП-ЉЕ КОЈЕ ЈЕ ФЛАШ БЕШТО ОДБИО.

ГРОМ-БО СЕ ЗАБАРИКАДИРАО ИЗА ЈЕДНИХ ВРАТА, АЛИ ФЛАШ РУШИ ПРЕПРЕКУ.

ИЗДАЈНИК БЕЖИ КРОЗ ПРОЗОР.

ЧИМ САМ ЧУО БУКУ, ДОТР-ЧАО САМ... ЗНАЧИ, ПОБЕ-ГАО ЈЕ?

ТО ЈЕ ПРАВИ ДЕМОН! АЛИ, ОДАВ-ДЕ НЕМА КУД...

ЗА ТО ВРЕМЕ, САСВИМ ДО-ЛЕ, ДЕЈА И ТРУНО ЗА-БРИНУТО ПОСМАТРАЈУ.

ФЛАШ И БАРИН НАМ МАШУ СА ОНОГ ПРОЗОРА! ЖИВИ СУ!

ПРИЈАТЕЉИ ИЗЛА-ЗЕ ИЗ СКРОВИШТА ЉУДИ-МАЈМУНА.

СУВИШЕ СМО ВИСОКО ДА БИ НАМ ТРУНО ДОБАЦИО ЛЕСТВИЦЕ! СРЕЋА ЈЕ ШТО СМО НАШЛИ СЕ-КИРУ!

МОРАЋЕШ МЕ ДРЖАТИ ДОК ПРАВИМ СТЕПЕНИКЕ У СТАБЛУ...

НЕ БРИНИ, ФЛАШЕ!

НАДАМ СЕ ДА ЋЕ БАРИНО-ВИ МИШИГИ ИЗДРЖАТИ!...

ВИСЕЋИ О КОНОП-ЦУ, ФЛАШ ГОР-ДОН ЈЕ НАПРАВИО ПРВИ СТЕПЕ-НИК.

И СЕЦАЈУКИ СТЕПЕНИК ЗА СТЕПЕНИКОМ, ФЛАШ И БАРИН СТИГЛИ СУ НАЈЗАД ДО ДОЊИХ ГРАНА...

ХЕЈ, ТРУНО, БАЦИ НАМ ЛЕСТВИЦЕ!

МОГУ ДА ЗАХВАЛИМ ГОРДО-НУ ШТО САМ ЖИВ, ТРУНО!

НЕ ПЛАЧИ, ДРАГА, ОПЕТ СМО ЗАЈЕДНО!

НИСАМ ВЕРОВАО ДА ЋУ ВАС ИКАД ВИШЕ ВИДЕТИ!

ПЛАЧЕМ ОД СРЕЋЕ!

АЛИ, ФЛАШЕ, ГРОМБО СЕ ЈОШ КРИЈЕ НЕГДЕ ГОРЕ!

ПРЕСЕКЛИ СМО ЛЕСТВИЦЕ! АКО НИЈЕ ВЕЋ УМА-КАО, ТЕШКО ДА ЋЕ САДА МОЋИ!

БАРИН ЈЕ СВОЈИМ ЉУДИ-МА ИЗДАО НАРЕЂЕ-ЊЕ...

ЈЕДАН ВОЈНИК ПРИ-ПРЕМА СТРЕ-ЛУ СА ЗАПА-ЉЕНИМ ВРХОМ.

ЧУК СЕ ЗАТЕГАО.

ЗА НЕКОЛИКО СЕКУНДИ, СКРОВИШТЕ ЉУДИ-МАЈ-МУНА ПОСТАЛО ЈЕ УЖА-РЕНА БУКТИЊА.

ЈА САМ ТО НАРЕДИО, ФЛАШЕ! НИСМО СМЕЛИ ПУСТИТИ ГРОМБА ДА ЈАВИ МИНУ ДА СТЕ ТИ И ДЕЈА ЖИВИ!

САД СЕ ВИШЕ НИШТА НЕ МОЖЕ УЧИНИТИ!

НЕСРЕЋНИК!

АЛИ, САКРИВЕН ЗАВЕСОМ ДИ-МА, ГРОМБО ЈЕ УСПЕО ДА СИЋЕ С ДРВЕТА, СЛУЖЕЊИ СЕ СТЕПЕНИЦА-МА КОЈЕ ЈЕ ФЛАШ ИЗДУБИО.

ОНИ СИГУРНО МИСЛЕ ДА САМ МРТАВ!

У ПАЛАТИ ШУМСКОГ ГРАДА АРБОРИЈЕ...

АУРА, МИЛА МОЈА!

ОВДЕ СЕ ОСЕ-
ЋАМ КАО КОД
КУЋЕ!

И ЈА,
ДЕЈЛ!

ОХ,
БАРИНЕ,
ТОЛИКО
САМ
БРИНУ-
ЛА!

ОЛАШ И ЊЕГОВИ ПРИЈА-
ТЕЉИ НЕ СЛУТЕ ДА ЈЕ ГРОМ-
БО УСПЕО ДА ПОБЕГНЕ.
АЛИ, ПРЕД ЊИМ СЕ ПРУЖА
УЖАСНА ПУСТИЊА.

ВОДЕ! САМО
НЕКОЛИКО
КАПИ ВОДЕ!

ПОТПУНО ИЗКУРЕН, ГРОМБО ЈЕ
ПАО У НЕСВЕСТ.

ШИНОВСКИ ЛЕ-
ШИНАРИ КРУЖЕ
НАД ЊИМ.

НЕДАЛЕКО ОДАТЛЕ ЈЕДНА ЧЕ-
ТА МИНГОВЕ ПУСТИЊСКЕ ЛЕГИЈЕ
ЈЕ ЗАСТАЛА.

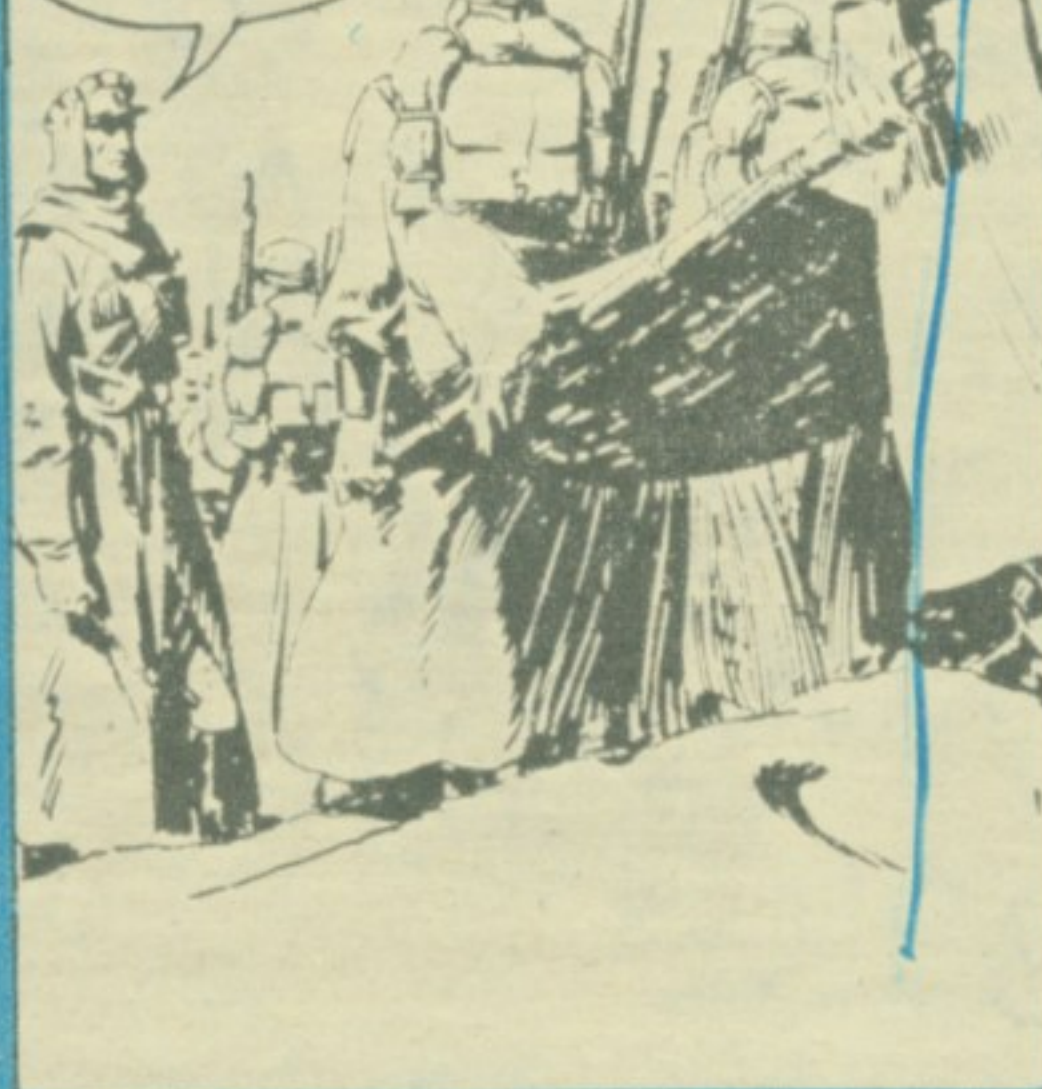
ПОГЛЕДАЈТЕ,
ПОРУЧНИЧЕ!

ТО ЈЕ ШУМСКИ
ЧОВЕК! ВЕРО-
ВАТНО ЈЕ МР-
ТАВ!

ГРОМБА СУ ПОЛОЖИ-
ЛИ НА НОСИЛА И КО-
ЛОНА ЈЕ КРЕЊУЛА ПРЕ-
МА ГЛАВНОМ ГРАДУ
МИНГОВОГ ЦАРСТВА.

СРЕЋА ТВОЈА ШТО
СМО НАИШЛИ НА
ВРЕМЕ, ШУМСКИ
ЧОВЕ-
КЕ!

КАПЕТАНЕ,
ЗАР
НИСТЕ
МОГЛИ
ПРИЧЕКАТИ
ДО
СУТРА?

ЛОШЕ ВЕС-
ТИ,
КРАЉУ БАРИНЕ!
ГРОМБО
СЕ СПАСАО!

БАРИН ЈЕ ПРИРЕДИО БАЛ
ДА БИ ПРОСЛАВИО СРЕЋАН
ПОВРАТАК.

БЕГУНАЦ ИЗ БАРИНОВОГ
ШУМСКОГ КРАЉЕВСТВА ИМА
ВАЖНУ ВЕСТ ЗА ИМПЕРАТО-
РА!

НА
ПОВРА-
ТКУ У
ГЛАВНИ
ГРАД,
КАПЕ-
ТАН РА-
ПОРТИ-
РА СВОМ ПУКОВНИКУ.

ГОРДОН ЈЕ
ЖИВ И НАЛА-
ЗИ СЕ У
БАРИНОВОЈ
ПАЛАТИ
ЗАЈЕДНО
СА ДЕЈЛ!

ТО ЈЕ
ДРАГОЦЕ-
НА ВЕСТ,
КАПЕТА-
НЕ
ГРОМБО!

ПУКОВНИК ЈЕ
СМЕСТА ОДВЕО
ГРОМБУ
ИМПЕРАТОРУ
МИНГУ.

БАРИНЕ,
ТИ СКРИВАШ МОГ
НЕПРИЈАТЕЉА!
МОРАШ
ОДМАХ ДА МИ
ИЗРУЧИШ
ГОРДОНА
И ДЕЈЛ!

НЕМОГУ-
ЋЕ!
ОНИ СУ
МОЈИ
ПРИЈА-
ТЕЉИ!

МИНГ,
ГОСПО-
ДАР ЦЕЛЕ
ПЛАНЕТЕ
МОНГО,
ОБРАТИО СЕ СВОМ
ЗЕТУ ПРЕКО КОСМО-
ФОНА.

БАРИН
ЈЕ ОДБИО
ДА ИЗРУЧИ
ФЛАША И
ДЕЈЛА!
БОЈИМ СЕ ДА
ТО ЗНАЧИ
РАТ!

ФЛАШ И ДЕЈЛ
СУ ЧУЛИ ОВУ
ВЕСТ...

БАРИН НИЈЕ У
СТАЊУ ДА ПРУЖИ
ОТПОР МИНГУ!
МОРАМО ОТИЋИ
ОДАВ-
ДЕ!

СМИРИ СЕ,
ДЕЈЛ!

„ЉУБАВИ МОЈА,
ОПРОСТИ ШТО ТЕ ОС-
ТАВЉАМ, АЛИ ОВДЕ СИ
СИГУРНИЈА НЕГО У
ЏУНГЛИ. ВРАТИЋУ СЕ
КАД ОПАСНОСТ БУДЕ
ПРОШЛА...

Флаш

ДА ЛИ ЋЕ
ГОРДОНОВ
ПЛЕМЕНИТИ
ГЕСТ САЧУВА-
ТИ МИР
БАРИНОВМ
КРАЉЕВСТВУ?

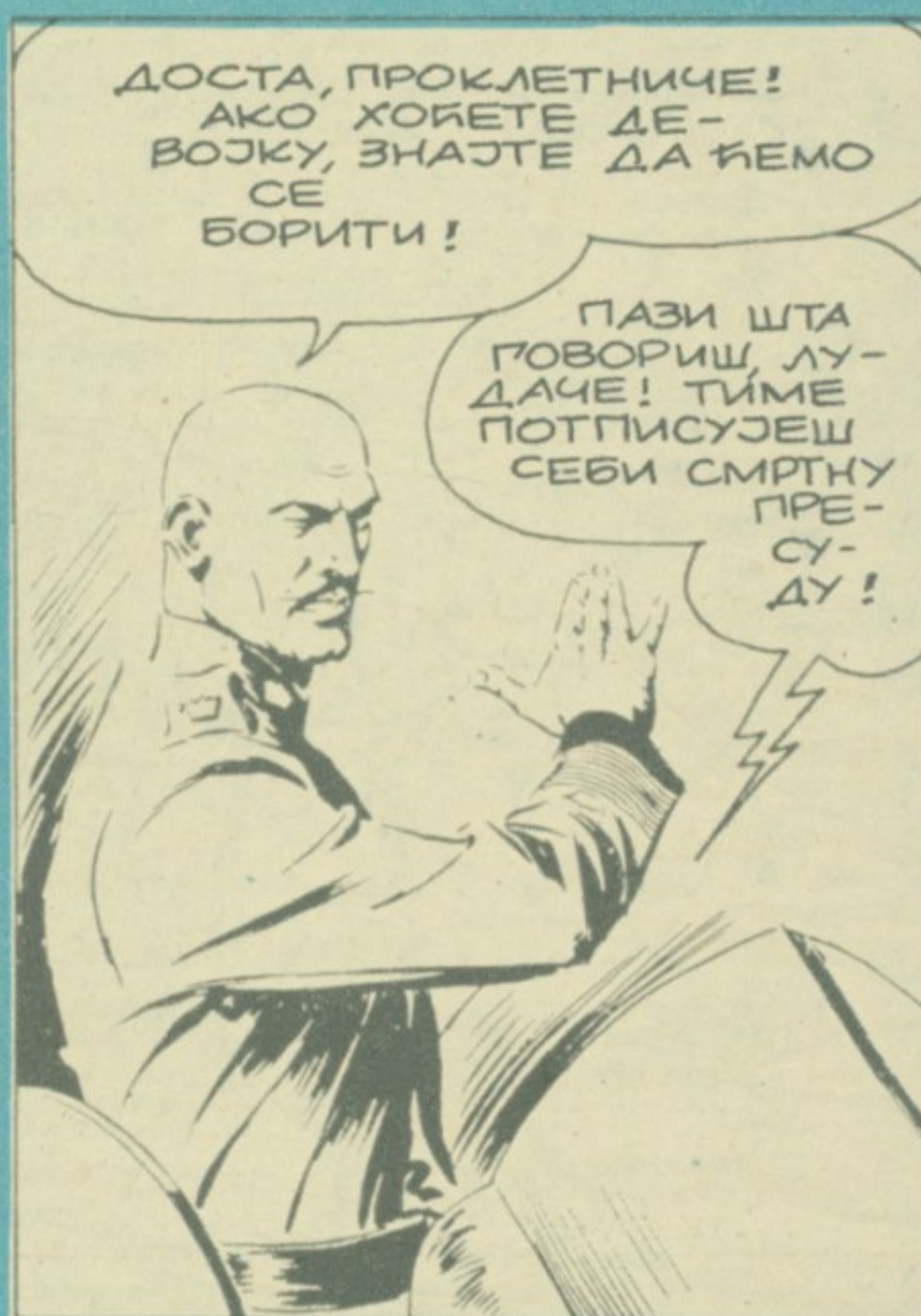
НЕ ПЛАЧИ, ДЕЈЛ!
ФЛАШ ЈЕ ОТИШАО
ДА БИ СПРЕЧИО
РАТ! ВРАТИЋЕ
СЕ БРЗО!

ОХ,
АУРА, ЖЕ-
ЛЕЛА БИХ
ДА САМ
С ЊИМ...

ДА, ГОРДОН
ЈЕ ОТИШАО!
ВЕРУЈТЕ
МИ ДА НЕ
ЗНАМ ГДЕ
СЕ САДА
НАЛАЗИ!

АЛИ, ДЕВОЈКА
ЈЕ ТУ! СА ЊОМ
КАО МАМЦЕМ
ГОРДОН ЋЕ МИ
БРЗО ПАСТИ
У ШАКЕ!

ДОСТА, ПРОКЛЕТНИЧЕ!
АКО ХОЋЕТЕ ДЕ-
ВОЈКУ, ЗНАЈТЕ ДА ЋЕМО
СЕ
БОРИТИ!

ПАЗИ ШТА
ГОВОРИШ, ЛУ-
ДАЧЕ! ТИМЕ
ПОТПИСУЈЕШ
СЕБИ СМРТНУ
ПРЕ-
СУ-
ДУ!

АЛИ, ПРЕУЗВИШЕ-
НОСТИ, ВАША
КЊЕРКА
ЈЕ У
ПАЛАТИ!

У МОМ
ЦАРСТВУ НЕМА
МЕСТА ЗА СЕНТИ-
МЕНТАЛНОСТ! БА-
РИНОВО КРАЉЕВСТВО
МОРА БИТИ
УНИШТЕНО!

ИМПЕРАТОР
ЈЕ ЉУТ!
РАТ САМО ШТО
НИЈЕ ПОЧЕО!

БИЋЕМО УЗ ВАС
ДО КРАЈА!

ЗА ТО ВРЕМЕ, ФЛАШ ГОР-
ДОН СЕ ПРОБИЈА КРОЗ
ЏУНГЛУ ПУНУ ОПАСНОСТИ.

ДОК МИНГОВИ ГЕНЕРАЛИ ПРИПРЕМАЈУ НАПАД...

ДЕЈА УЗАЛУДНО ПРЕ-КЛИЊЕ БАРИНА.

ПОМИСЛИ НА
ЉУДЕ, ЖЕНЕ
И ДЕЦУ!
ЗАШТО ДА СТРА-
ДАЈУ ЗБОГ
МЕНЕ?

МИНГ
НЕЋЕ ДО-
БИТИ
НИ ФЛАША
НИ ТЕБЕ
!

ЛУКОВИ И СТРЕЛЕ ПРОТИВ
РАКЕТА И ДРУГОГ САВРЕМЕНОГ
ОРУЖЈА! МИНГ НАМ ЈЕ ЗАБРА-
ЊИВАО ДА МОДЕРНИЗУЈЕМО
ВОЈСКУ!

ИМА ЛИ
ЧОВЕКА НА
ОВОЈ
ПЛАНЕТИ
КОЈИ НЕ
МРЗИ
ИМПЕРАТО-
РА
МИНГА?

ФЛАШ ЈЕ СТИГАО ДО ГРАНИ-
ЦЕ БАРИНОВОГ КРАЉЕВСТВА...
И ЗАПРЕПАШЋЕНО ПОСМА-
ТРА.

УСРЕД
НОЋИ...

ШИНОВСКЕ МАШИНЕ ЗА РАЗА-
РАЊЕ НАПРЕДУЈУ ПРЕМА АРБО-
РИЈИ, А ЗА
ЊИМА НЕПРЕ-
ГЛЕДНЕ КОЛО-
НЕ ВОЈНИКА.

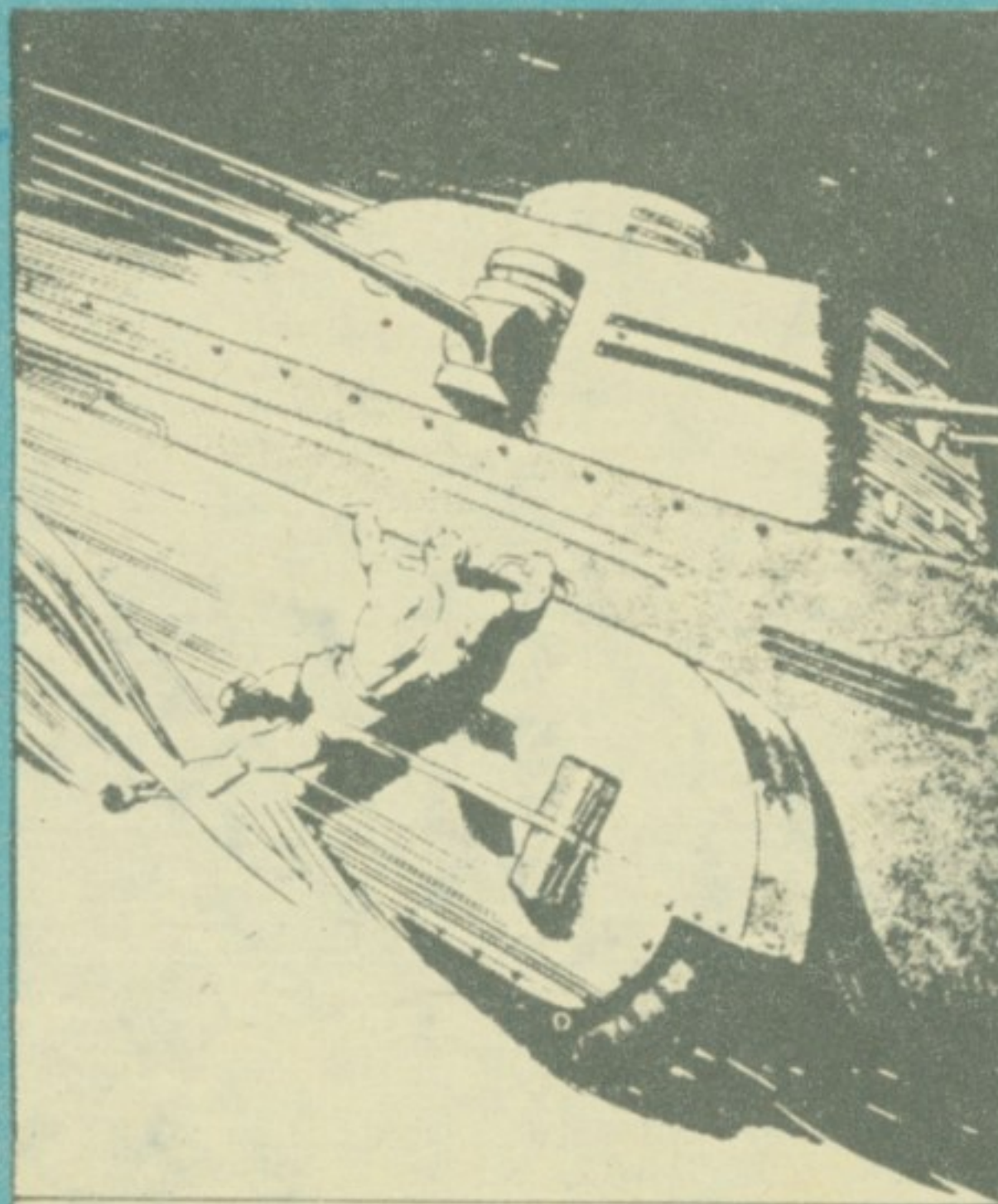
ОБУЗЕТ ГНЕВОМ ФЛАШ
ГОРДОН ЈЕ ЗБАЦИО
ОДЕЋУ...

МИНГОВ ОКЛОПНИ ОД-
РЕД КРЕЊЕ СЕ ПРЕКО
ПУСТИЊЕ. ГОРДОН ЧЕКА
ДА МУ ЧЕЛНО ВОЗИЛО
САСВИМ ПРИЂЕ...

НАДАМ
СЕ ДА МЕ
НИСУ
ВИДЕЛИ!

КАД ЈЕ ЧУДОВИШТЕ НАИШ-
ЛО, ФЛАШ ЈЕ СКОЧИО...

БЕЗ ШУМА СЕ ПОПЕО НА
КУПОЛУ.

МОРАМ
БИТИ БРЗ
КАО МУЊА,
ИНА-
ЧЕ...

ФЛАШ ЈЕ УСКОЧИО КРОЗ ОТВОР. ПРЕ НЕГО ШТО ЈЕ ПОСАДА ДОШЛА К СЕБИ, ОНЕСПОСОБИО ЈЕ ДВОЈИЦУ.

ТРЕЋИ ЧЛАН ПОСАДЕ, ОФИЦИР, ИЗВАДИО ЈЕ ПИШТОЉ, АЛИ СЕ ГОРДОН БАЦИО НА ЊЕГА И ...

А САДА, АКО ТИ ЈЕ СТАЛО ДО ЖИВОТА, КРЕНИ ПРЕМА ШУМИ!

ФЛАШ ГОРДОН? ОВОГА ПУТА НЕЋЕТЕ УСПЕТИ!

ТЕБЕ ЋУ ВЕЗАТИ ЗА СЕДИШТЕ... ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ!

МИНГ ИМА РАКЕТЕ И АТОМСКЕ ТОПОВЕ! УНИШТИЋЕ НАС!

ФЛАШ ЈЕ СА СВОЈИМ ОКЛОПНИМ ВОЗИЛОМ СТИГАО НА ВРХ ЈЕДНОГ БРЕГА...

... А ОНДА ГА ЈЕ ОКРЕНУО ПРЕМА МИНГОВИМ ТРУПАМА,

СЕДЕЊИ ЗА КОМАНДНОМ ТАБЛОМ, ПАЖЉИВО ЈЕ НАНИШАНИО...

ОВО ЈЕ ЗА МИНГА, УЗ ТОПЛЕ ПОЗДРАВЕ!

ИЗНЕНАДНИ НАПАД УНЕО ЈЕ ПОМЕТЉУ МЕЂУ ГРДОСИЈЕ.

ПОД ЊИХОВОМ ВАТРОМ ПРЕШКОМ СЕ НАШЛА МИНГОВА ПЕШАДИЈА...

ЧУВШИ ТОПОВСКУ ПАЉБУ, КОМАНДАНТ МИНГОВЕ ВАЗДУШНЕ ФЛОТЕ ДАО ЈЕ НАРЕЂЕЊЕ ЗА УЗЛЕТАЊЕ.

ДОК СУ
ИЗНОСИЛИ
ПОСЛЕД-
ЊЕГ
БОЛЕСНИКА...

ОХ,
АУРА,
ПА
ТО
ЈЕ
ЗАРКОВ!

ДА, ДЕЈЛ!
НЕМА МУ
ПОМО-
ЋИ!
ИЗГРУБИО
ЈЕ
РАЗУМ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ,
ЈЕДАН ОД МИНГОВИХ
ВАЗДУШНИХ БРОДО-
ВА СТИГАО ЈЕ ИЗ-
НАД ПАЛАТЕ.

ЛЕПИ БАРИНОВ ЗАМАК
ЈЕ УНИШТЕН. СРУШЕНА
ЈЕ И БОЛНИЦА...

МИНГОВА
ПРЕТХОД-
НИЦА
СТИГЛА
ЈЕ ДО
ГОРДОНО-
ВОГ
ТЕНКА...

О,
ВЕЛИКИ
ТАО!
ПА ТО
ЈЕ
ФЛАШ
ГОРДОН
!

ОБАВЕСТИТЕ
ГЛАВНИ ШТАБ,
НАРЕДНИЧЕ!

ДОБРЕ.
ВЕСТИ СА
ФРОНТА!
ЗАРОВИ-
ЛИ
СМО
ФЛАШ
ГОРДОН-
НА
!

НАРЕДИТЕ ТРУ-
ПАМА ДА СЕ
ВРАТЕ!
БИЋЕТЕ НАГРА-
ЂЕНИ, ГЕНЕРА-
ЛЕ!

КОМАНДАНТ ЈЕ СТУПИО
У ВЕЗУ СА ИМПЕРАТО-
РОМ МИНГОМ.

ЧУДНО!
ИЗГЛЕДА
ДА ОДЛА-
ЗЕ!

НЕ ВЕРУЈЕМ
ДА ИМ ЈЕ ПО-
НЕСТАЛО
МУНИЦИЈЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ БАРИН НЕМО-
ЋНО ПОСМАТРА КАКО СЕ ШУМ-
СКИ ГРАД ПРЕТВАРА У РУШЕВИНЕ.

У ТОМ ТРЕНУТКУ СТИГАО ЈЕ
ГЛАСНИК...

НОСИМ ВАМ ЛО-
ШЕ ВЕСТИ, КРАЉУ
БАРИНЕ! КРАЉИ-
ЦА АУРА И ДЕЈЛ
АРДЕН БИЛЕ СУ
У БОЛНИЦИ
КАД СУ СЕ
БОМБЕ
СРУЧИ-
ЛЕ
НА
ЊУ!

НЕ, ТО НЕ
МОЖЕ БИТИ
ИСТИНА!

ЛУД ОД БОЛА, БАРИН
СА СВОЈИМ ЉУДИМА КР-
ЧИ РУШЕВИНЕ.

ЗОРА ЈЕ ЗА-
ТЕКЛА БАРИНА
НА ИЗМАКУ
СНАГА...

КРАЉУ БАРИНЕ!
НАШЛИ СМО
ИХ!

ЗО-
ВИТЕ
ЛЕКА-
РА!
БРЗО!

БАРИНА СУ ОДВЕЛИ ДО МЕ-
СТА ГДЕ СУ ЛЕЖАЛЕ ОНЕС-
ВЕШЋЕНЕ ДЕЈА И
АУРА.

ГЛЕ, ГРОМБО!
БИВШИ БАРИНОВ
СОБАР ПОСТАО ЈЕ
КАПЕТАН У МИН-
ГОВОЈ ВОЈСЦИ!

ПАЗИ
ШТА
ГОВО-
РИШ
!

ФЛАША ГОРДОНА СУ ПРЕДА-
ЛИ ОФИЦИРУ КОЈИ ТРЕБА ДА
ГА ОДВЕДЕ МИНТУ.

БЕДНИ
ИЗДАЈНИЧЕ!

АЛИ, ГРОМБО СЕ ОСВЕ-
ТИО. ПО ВРЕЛОМ ПУС-
ТИЊСКОМ СУНЦУ, ФЛАШ
ЈЕ ЦЕО ПУТ ПРЕВАЛИО
БЕЗАН ЗА ГРОМБОВОГ
ЈЕДНОРОГА.

НИСАМ СЕ
НАДАО ДА ЋУ
ТЕ НАЋИ
ЖИВУ,
АУРА!

ДРАГИ,
КАКО СУ
ДЕЈА
И
СИРОТИ
ДОКТОР
ЗАРКОВ
?

МИСЛИМ ДА ЈЕ
ВИСОКА ТЕМПЕРА-
ТУРА КОЈА СЕ РА-
ЗВИЛА ОД ЗАПА-
ЉИВИХ БОМБИ
ПРЕКИНУЛА
ЗАРКОВЉЕ-
ВУ ГРОЗНИ-
ЦУ!

РЕДОВНО
МЕ ОБАВЕ-
ШТАВАЈТЕ,
ДОКТО-
РЕ!

ЗАР НИЈЕ
ДИВНО ШТО
ЋЕ ЗАРКОВ
ОЗДРАВИ-
ТИ?...
АЛИ, ДЕЈА,
ЗАШТО
ПЛАЧЕШ
?

КАД
БИХ ЗНАЛА
ДА ЛИ
СЕ ФЛАШ
СПАСАО
?

У СРЕД НОЋИ, ДЕЈЛ И АУРА СУ КРИШОМ ИЗИШЛЕ ИЗ ПАЛАТЕ. КРАЈ ГРАДСКЕ КАПИЈЕ ЧЕКАЛО ИХ ЈЕ НЕКОЛИКО ОСОБА...

ЈЕ ЛИ СВЕ СПРЕМНО, КАПЕТАНЕ САРО?

ДА, КРАЉИЦЕ!

ЈЕСИ ЛИ СИГУРАН ДА ЋЕШ ИЗДРЖАТИ ОВО ПУТОВАЊЕ, ЗАРКОВЕ?

НЕ БРИНИ, ДЕЈЛ!

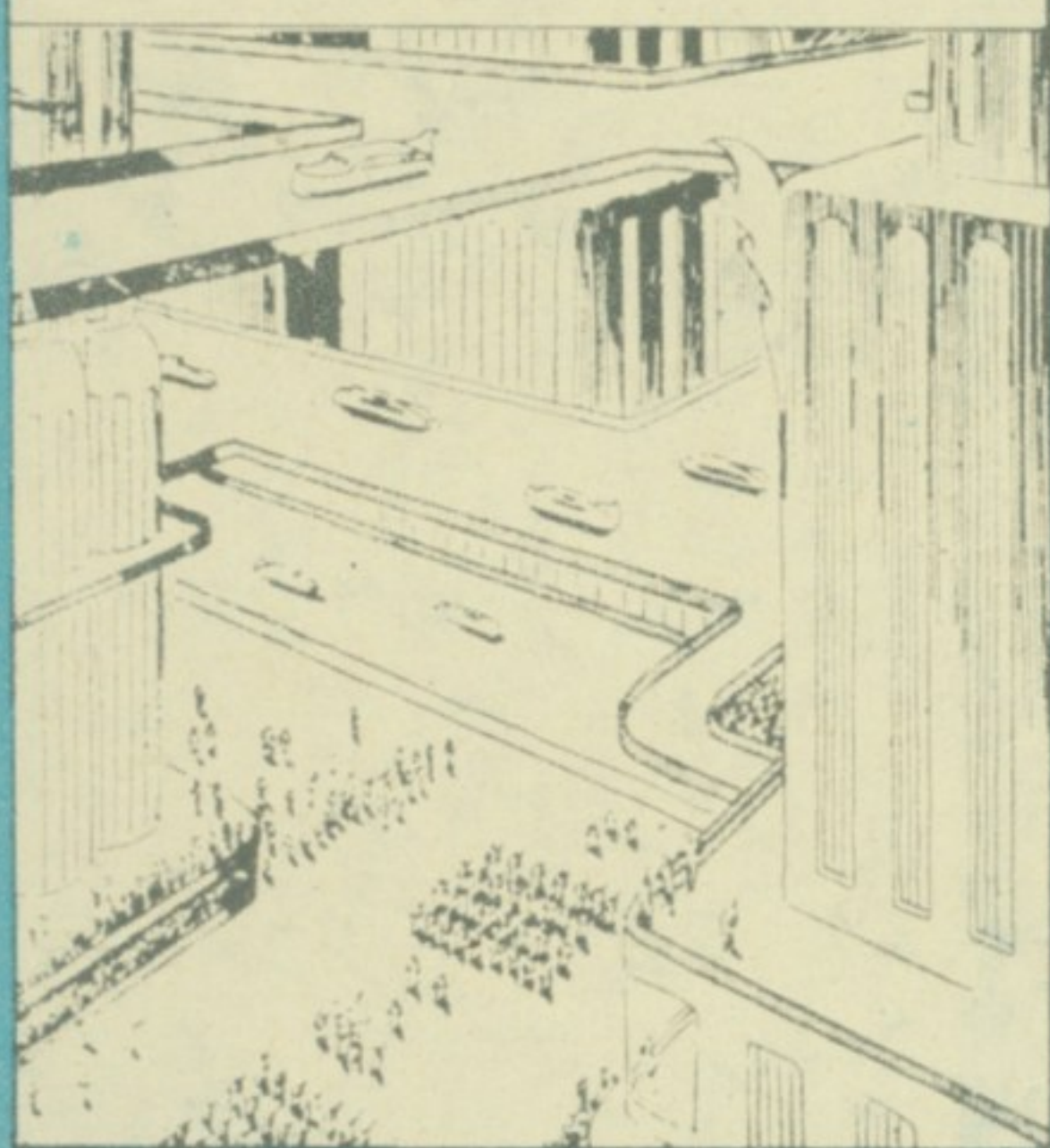

ХВАЛА, КАПЕТАНЕ! ПРЕДАЈЕТЕ КРАЉУ БАРИНУ ОВО ПИСМО!

ХОЋУ, КРАЉИЦЕ!

У ЗОРУ, ПО УЛИЦАМА МИНГОВЕ ПРЕСТОНИЦЕ ОДЈЕКИВАЛИ СУ КОРАЦИ ВОЈНИКА ПУСТИЊСКЕ ЛЕГИЈЕ.

ФЛАШ СЕ УСУДИО ДА МЕ УДАРИ И ЗАТО САМ ГА КАЗНИО!

ШТА СИ РЕКАО?

КАКО СИ СМЕО? ЛИШАВАМ ТЕ ЧИНА И ОСУЂУЈЕМ НА ШЕСТ МЕСЕЦИ ПРИСИЛНОГ РАДА!

ДОКТОРЕ БОНО, УПОТРЕБИТЕ СВЕ СВОЈЕ ЗНАЊЕ ДА ИЗЛЕЧИТЕ ФЛАША, КАКО БИ МОГАО ДА ИСКУСИ ЗАСЛУЖЕНУ КАЗНУ!

УЧИНИТИ СВЕ ШТО ЈЕ У МОЈОЈ МОЋИ!

ГОРДОНА СУ ДОВЕЛИ ПРЕД МИНГА...

... ДА САЗИНА СВОЈУ СУДБИНУ.

У НАЈМОДЕРНИЈОЈ БОЛНИЦИ НА ПЛАНЕТИ МОНГО...

СВА ДОСТИГНУЋА МЕДИЦИНСКЕ НАУКЕ БИЋЕ ВАМ НА УСЛУЖИ, ГОРДОНЕ!

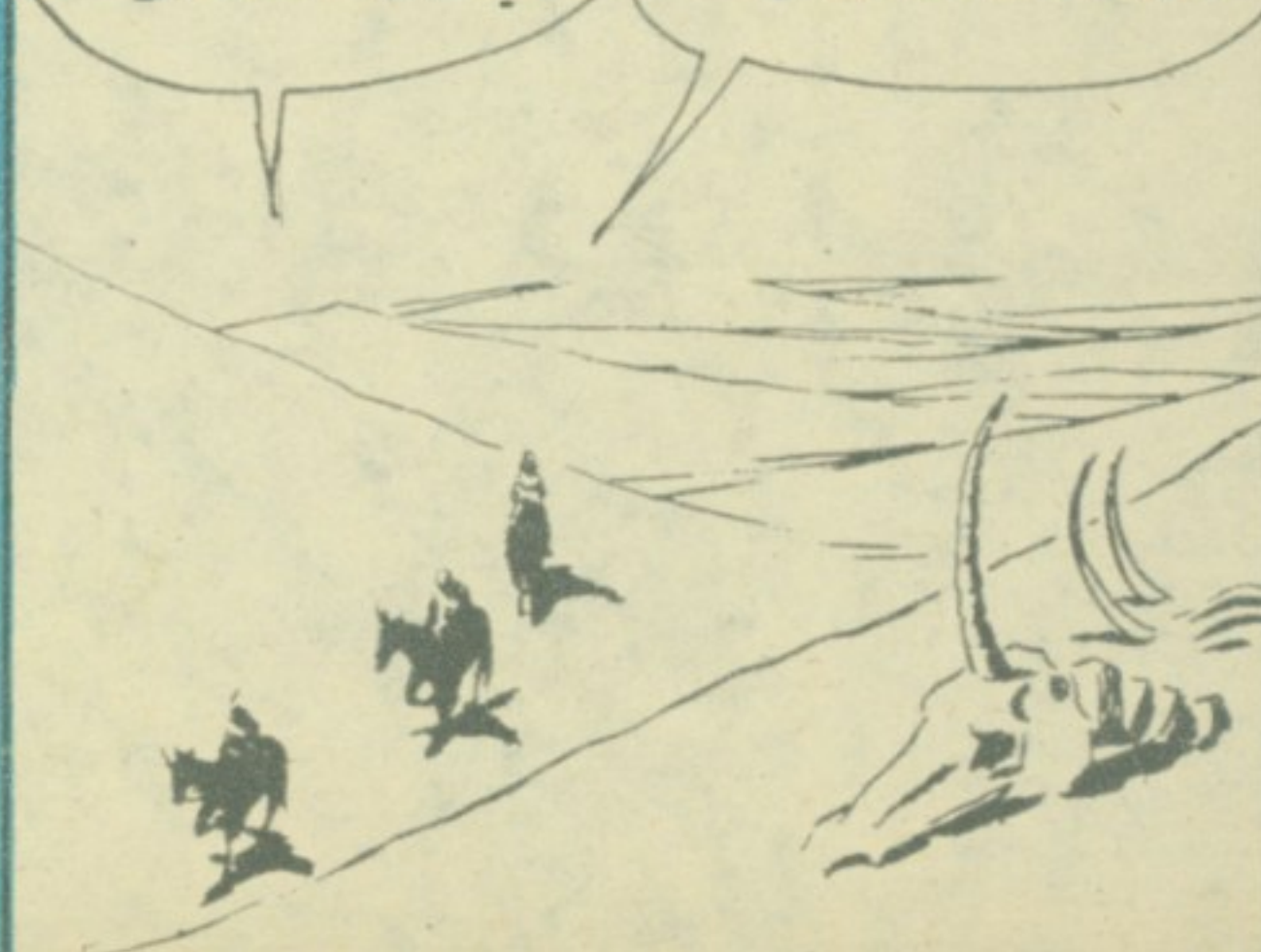
А КАД ОЗДРАВИМ ПРЕДАЈЕТЕ МЕ МИНГОВИМ ШЕЛАТИМА, ЗАР НЕ?

У МЕЂУВРЕМЕНУ, АУРА, ДЕЈЛ И ЗАРКОВ КРЕНУЛИ СУ ПУСТИЊОМ, У ОЧАЈНИЧКОМ ПОКУШАЈУ ДА СПАСУ ФЛАША...

МОРАМО ИЗБЕЋИ МИНГОВЕ ПАТРОЛЕ! КАКО СЕ ОСЕЋАШ, ЗАРКОВЕ?

ДОБРО САМ, АЛИ СЕ БРИНЕМ ЗБОГ ВОДЕ! ОСТАЛО ЈЕ САМО МАЛО!

ЗАРКОВ ЈЕ НА СТРАЖИ.
ОН СЕ ПРИКРАДА ЧУТУ-
РАМА...

ДАНИ СУ БИЛИ СВЕ ВРЕЛИ-
ЈИ, МУЧИЛА ИХ ЈЕ ЖЕЂ...

ИМАМ САМО
ЈОШ НЕКОЛИ-
КО КАПИ
ВОДЕ...

И МОЈА
ЧУТУРИ-
ЦА ЈЕ
ПРАЗНА!

ОХ...
СВЕ
МИ
СЕ
ОКРЕ-
ЋЕ!

ЗАРКОВ ЈЕ
ПАО С КОЊА.

НИЈЕ СМЕО
БОЛЕСТАН
ДА ПОЂЕ
НА
ПУТ!

ЊЕГОВА ЧУ-
ТУРИЦА ЈЕ,
ИЗГЛЕДА, ВЕЋ
ДАКИМА ПРАЗНА!
АУРА, ЗНАШ ЛИ ЗАШ-
ТО ЈЕ НАМА ВОДА
ТАКО ДУГО ТРАЈА-
ЛА? ЗАТО ШТО ЈЕ
ОН КРИШОМ ДО-
ЛИВАО ИЗ СВОГ
СУДА!

У ВЕЧЕ, ЗАРКОВ ЈЕ БИО У БУ-
НИЛУ.

ПОГЛЕДАЈ! КОЊАНИЦИ!
КАД БИ НАС САМО ВИДЕ-
ЛИ!

ДАЛЕКО
СУ, А ВЕЋ ЈЕ
И
МРАК!

ИПАК, УГЛЕДАЛИ СУ ИХ... ОДМЕ-
ТНИЦИ КОЈИМА ЈЕ ПУСТИЊА
БИЛА ДОМ.

ЈА
САМ
КРАЉИЦА
АУРА!
ДАЈТЕ
НАМ
ВОДЕ
...

КРАЉИЦА? МИ
НЕ ПРИЗНАЈЕМО
НИЈЕДНУ ВЛАСТ!
ВИ СТЕ
ЗАРОБЉЕ-
НИЦЕ!

БАР СУ
СПАСЛИ
ЖИВОТ
ЗАРКОВУ!
АЛИ,
ШТА ЋЕ
БИТИ СА
ОЛАШОМ
ГОРДО-
НОМ?

ШТА СИ
РЕКЛА?
ГОРДОН?

РЕКЛА САМ ТИ ДА САМ АУРА, СУПРУ-
ГА КРАЉА БАРИНА!

НИКАД, НИСАМ ЧУО ЗА
ВАС, АЛИ У ПУСТИЊИ СЕ
ЗНА ДА ЈЕ ОЛАШ ГОРДОН...
ЧОВЕК КОЈИ СЕ ЗАКЛЕО
ДА ЋЕ УЧИНИТИ КРАЈ
МИНГОВОЈ ТИРАНИЈИ!
ОТПРАТИЋЕМО ВАС!

ЗА ТО ВРЕ-
МЕ У БОЛ-
НИЦИ...

ЖАО МИ ЈЕ
ШТО СЕ
ТАКО БРЗО
ОПОРАВЉА-
ТЕ,
ГОРДОНЕ!

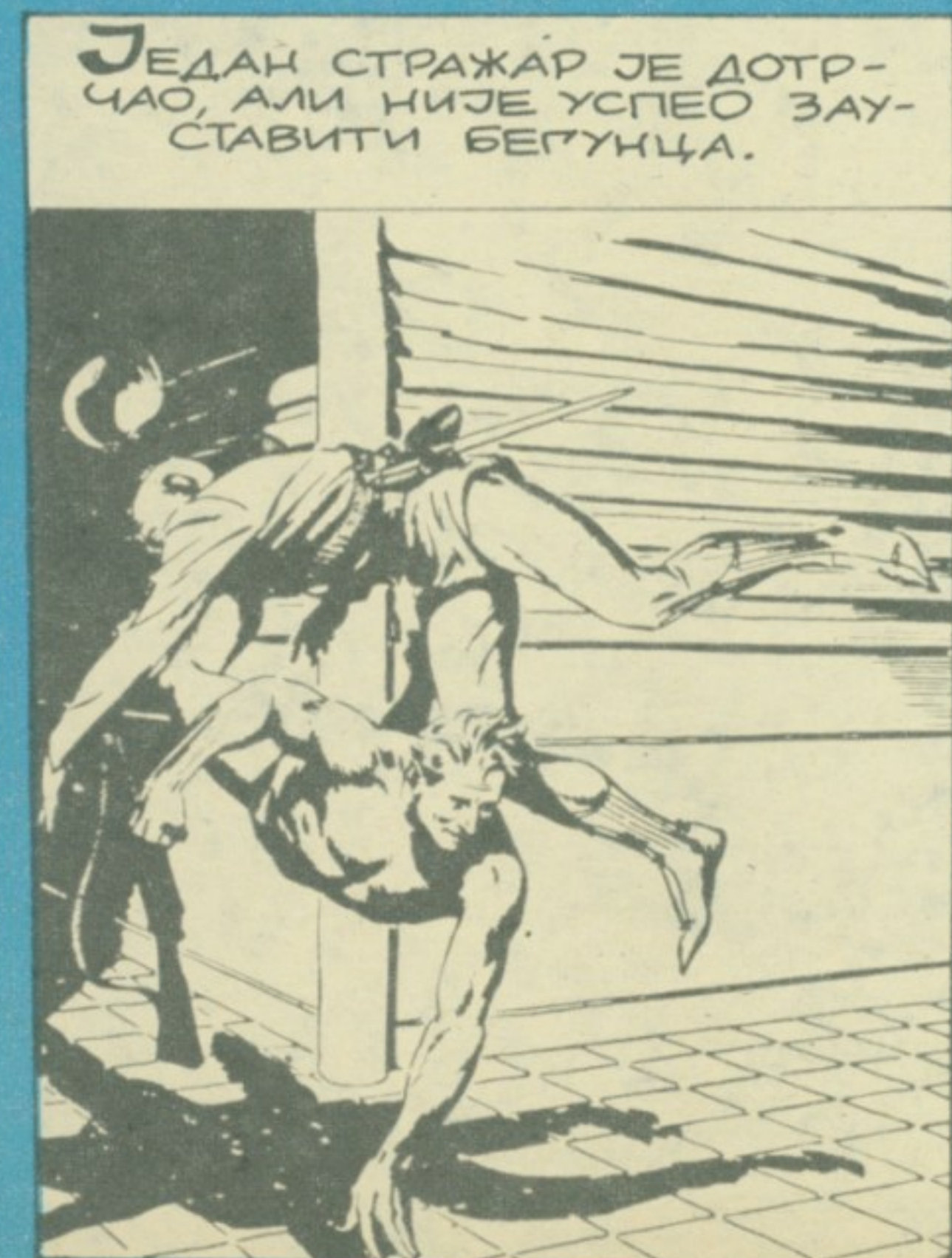
МИНГ ЈЕ ДОШАО У ПОСЕТУ
ЗАРОБЉЕНИКУ.

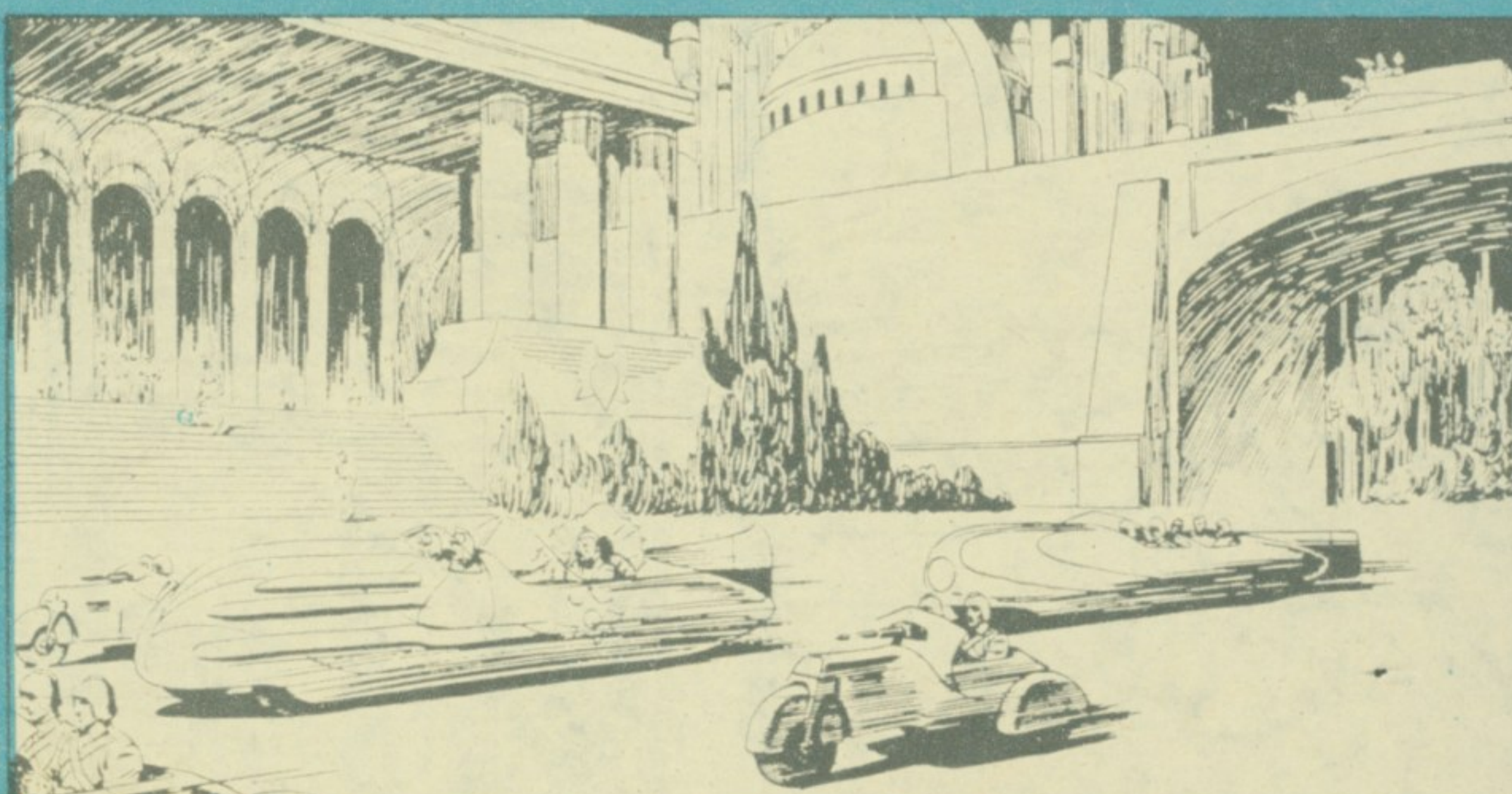
МОЛИМ
ВАС,
НЕ УЗНЕ-
МИРАВАЈ-
ТЕ БОЛЕ-
СНИКА!

ВЕЋ ЈЕ ЗДРАВ!
НЕМОЈТЕ ПОКУ-
ШАВАТИ ДА ОД-
ЛОЖИТЕ МО-
ЈУ ОСВЕТУ!

НЕШТО
ТИ СЕ
МНОГО
ЖУРИ!

ТЕ НОЋИ, ЛУБАВИТИ ДОМАЋИН ЛУКО ПОВЕО ЈЕ У ГРАД АУРУ, ЗАРКОВА И ДЕЈЛ, ПРЕРУШЕНЕ У СЕЉАКЕ.

ЛУКО ЈЕ ЗАУСТАВИО КАМИОН НА МОСТУ ДА БИ ПОСМАТРАО ПОВОРКУ. ЈЕДАН ПОЛИЦИЈАЦ ИМ ЈЕ РЕКАО ДА МИНГ ЛИЧНО ВОДИ ФЛАША ГОРДОНА У ПАЛАТУ, ГДЕ ЋЕ ГА СУТРАДАН ПОГУБИТИ.

У ЗАТВОРУ, "СЕЉАЦИ" СУ НАПАЛИ СТРАЖАРЕ.

ОФИЦИР ЈЕ ДАО ЗНАК. ЗРАЦИ СМРТИ СУ УПЕРЕНИ НА НАПАДАЧЕ.

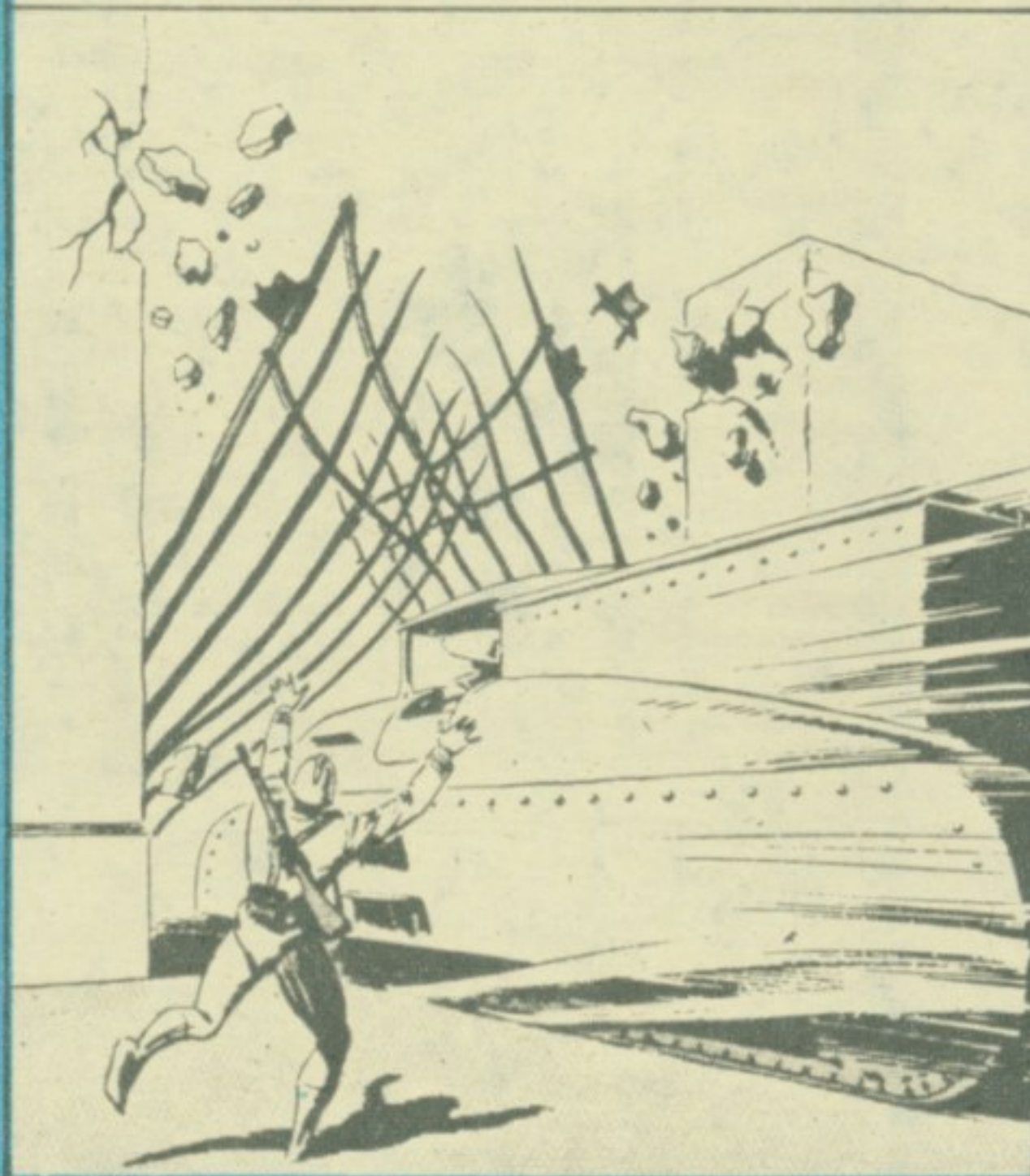
САМО СУ ДЕЈИ, ЗАРКОВ И ЛУКО, КОЈИ СУ БИЛИ НА ЗАЧЕЉУ, ИЗБЕГЛИ СМРТ

ПОКУШАЈ ДА СЕ ОЛАШ СПАСЕ ИЗ ЗАТВОРА ПРЕТРПЕО ЈЕ НЕУСПЕХ.

ЛУКО ЈЕ СВОЈИМ ТЕШКИМ КАМИОНОМ ПРОБИО ВРАТА НА ПАЛАТИ.

ЗАРКОВЕ, ПА ТО ЈЕ АРСЕНАЛ!

ОДЛИЧНО! ОВДЕ ИМА И ВОЈНИХ УНИФОРМИ!

ЗА ТО ВРЕМЕ У ПАЛАТИ...

ОЛАШЕ ГОРДОНЕ, ЗА ПОЛА САТА БИЋЕШ МРТАВ! ГЕНЕРАЛЕ, ВОДИТЕ ГА!

ПОВОРКА ЈЕ КРЕНУЛА КА ГУБИЛИШТУ, ПРАЋЕНА ГРОБНИМ КУТАЊЕМ ОКУПЉЕНОГ НАРОДА. СВИМА ЈЕ ЈАСНО: АКО УМРЕ ОЛАШ ГОРДОН, С ЊИМ УМИРЕ И СВАКА НАДА ДА ЋЕ СЕ ОСЛОБОДИТИ МИНГОВЕ ТИРАНИЈЕ.

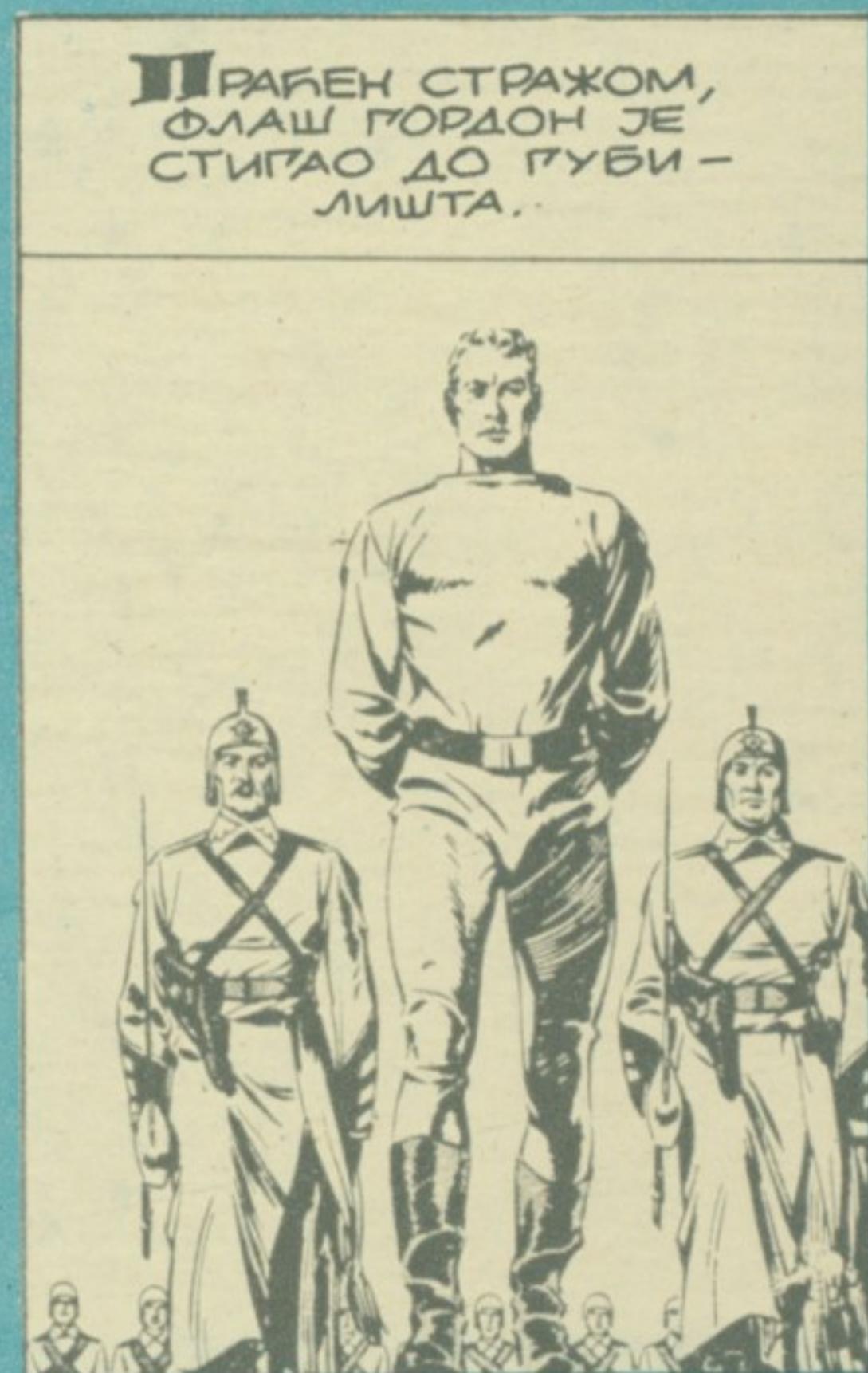

ДОК ИХ
ВОЈНИЦИ
ТРАЖЕ, ЗАРКОВ
И ЛУКО ОБЛА-
ЦЕ УНИФОРМЕ.

ИЗНЕНАДА,
ЈЕДАН ТЕНК
ИЗ ПРАТЊЕ ЈУР-
НУО ЈЕ НА ЗАРКО-
ВЉЕВ И, УДАРИВШИ
ГА СВОМ СНАГОМ,
ПРЕБАЦИО ГА
ПРЕКО ОГРАДЕ.

КАД ЈЕ МИНГ СПУСТИО
ПРЕКИДАЧ, ДЕЈЛ СЕ
ОНЕСВЕСТИЛА...

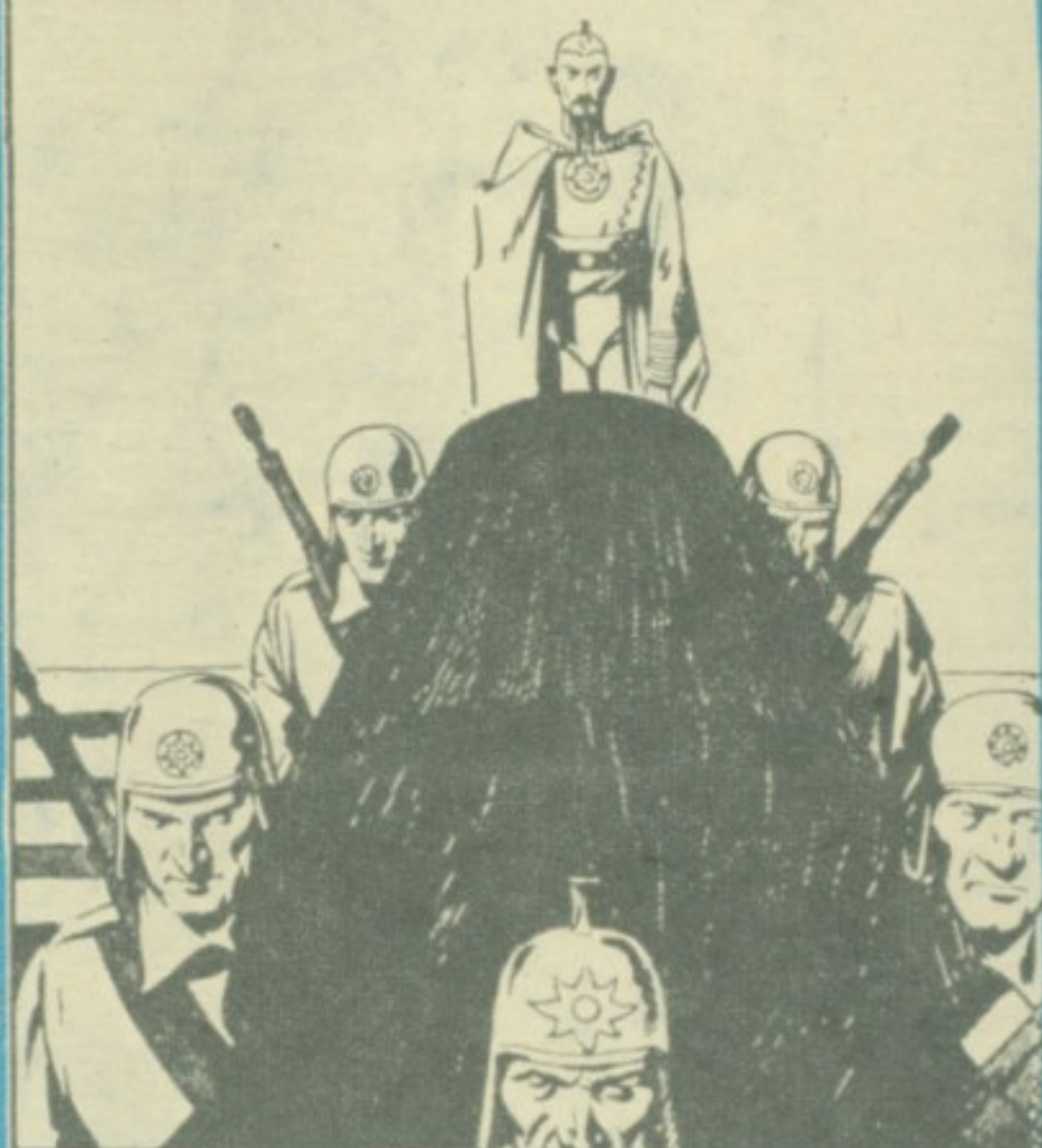

ГОРДОН
ЈЕ
МРТАВ,
ВЕЛИЧАЊ-
СТВО!

ТАКО ЋЕ ЗА-
ВРШИТИ
СВАКИ
БУНТОВ-
НИК!

ПОШТО ЈЕ ПОГЛЕДАО
ГОРДОНА, МИНГ ЈЕ НАРЕ-
ДИО ДА СЕ ТЕЛО ОДНЕ-
СЕ.

ДА ЛИ ЈЕ ФЛАШ ГОР-
ДОН ЗАИСТА МРТАВ?

ОВДЕ ПОЧИВА
ФЛАШ ГОРДОН

ТЕЛО ПОГУБЉЕНОГ БУНТОВ-
НИКА ОДНЕЛИ СУ У КРИП-
ТУ, КОЈА ЋЕ СЛУЖИТИ КАО
ОПОМЕНА СВИМ МИНГОВИМ
НЕПРИЈАТЕЉИМА.

У ГЛУВО ДОБА НОЋИ, ЈЕД-
НА ПРИЛИКА СЕ ПРИБЛИ-
ЖИЛА ГРОБНИЦИ.

ДОКТОР
БОНО
ЈЕ УБРИЗ-
ГАО НЕКУ
ТЕЧНОСТ
У
ГОРДОНО-
ВО ТЕЛО.

ВРА-
ТИЛИ
СТЕ
МЕ
ИЗ
МРТ-
ВИХ,
ДОК-
ТО-
РЕ!

ПИЛУЛА ЈЕ ДЕЛО-
ВАЛА ПРЕ НЕГО
ШТО ЈЕ МИНГ ПУС-
ТИО СТРУЈУ!

МИ ЋЕМО
НАСТАВИТИ
ЊЕГОВО ДЕЛО,
ДЕЈЛ! ТО ЈЕ НАШ
ДУГ ПРЕМА
ФЛАШУ!

ДА,
ЗАРКО-
ВЕ, АЛИ
ДА СЕ
ПРВО ОП-
РОСТИМО
ОД ЊЕГА!

ЗАРКОВ И ДЕЈЛ ДОШЛИ СУ
НА ГРОБЉЕ...

ОХ,
ЗАРКОВЕ, ФЛАШ
ЈЕ ЈОШ
ЖИВ!

НЕ
ОВДЕ ПОЧИВА
ФЛАШ ГОРДОН

КРИПТА
ЈЕ ОТ-
ВОРЕНА!
ДЕЈЛ,
ПОГЛЕ-
ДАЈ
ОНАЈ
НАТ-
ПИС!

ФЛАШ ГОРДОН
ЈЕ ПОБЕГАО
ИЗ ГРОБА!

НЕМОГУЋЕ!
ДОВЕДИТЕ
ДОКТОРА!

САКРИВЕНИ ИСПОД МОСТА, ГО-
РДОН И ДОКТОР ПОСМАТРА-
ЈУ ГРОЗНИЧАВУ ЈУРНА-
ВУ.

ГРАБАНИ,
ПАЖЊА!
ХИЛАДУ
ЗЛАТНИХ
МИНГОЛА
ОНОМЕ КО
ПРЕДА ФЛА-
ША ГОРДОНА
И ДОКТОРА
БОНА...
ЖИВЕ ИЛИ
МРТВЕ!

ДОКТОР ЈЕ ОДВЕО ФЛАША
ДО КОЛИБЕ ЈЕДНОГ
РОБА.

КУГОРЕ,
ГОВОРМО
СИ ДА БИ
СВЕ УЧИНИО
ЗА МЕНЕ!
МОЖЕШ ЛИ
НАС САКРИ-
ТИ?

РАЗУМЕ СЕ...
ХЕЈ, ТО ЈЕ
ДУХ ФЛАША
ГОРДОНА!

ПА,
ДА НИЈЕ
БИЛО
ДОКТО-
РА...

ОТВОРИ-
ТЕ,
РОБОВИ!
ТРАЖИМО
ФЛАША
ГОРДО-
НА!

ПОЛИЦИЈСКА ПАТРОЛА ДО-
ШЛА ЈЕ И ПРЕД ВРАТА КУГО-
РОВЕ КОЛИБЕ.

КУГОР ЈЕ СКИНУО КОЖУ СА
ЗИДА И ГУРКУО ДАСКУ. ЗИД
СЕ ОТВОРИО...

БРЗО! ТУНЕЛ ВОДИ ДО МЕС-
ТА ГДЕ СЕ САСТАЈУ ОБЕСПРА-
ВЉЕНИ!

ХАЈДЕМО,
ДОКТОРЕ! И
ВИ СТЕ ЗАУ-
ВЕК ПРЕКИНУ-
ЛИ С МИНГОМ!

А У ОБЛИЖЊОЈ БАРАЦИ
КРИЈУ СЕ ДЕЈЛ, ЗАРКОВ
И ЛУКО.

ШТА
ЋЕ ТИ
ПОВЕЗ
ПРЕКО
ОКА
?

МОЈ МУЖА ЈЕ
ПОВРЕДИО ЈЕ-
ДНОРОГ...
ДОШЛИ СМО У
ПОСЕТУ
РОЂАКУ...

НИСТЕ
ОДАВДЕ?
ВОДИТЕ ИХ
У ЗАТВОР,
СУМЊИВИ СУ!

МИЛОСТ,
НИСМО
КРИВИ!

ДОБРО
ЈЕ,
НЕ ЗНА-
ЈУ КО
СМО!

У ВЕЛИКОМ ПОДЗЕМНОМ
ЗАТВОРУ...

АЛИ, ЗАШТО СТЕ
НАС УХАПСИЛИ?

НАРЕБЕ-
ЊЕ ЈЕ:
СВЕ СТРАН-
ЦЕ У
ЗАТВОР!

НИ МИШ
НЕ БИ
ПРОШАО
ЖИВ!

МИНГОВА ВОЈСКА ЈЕ
ОПАСАЛА ЦЕО ГРАД
ЗРАЦИМА СМРТИ.

3 ЗА ТО ВРЕМЕ У ЈЕДНОМ ПОДЗЕМНОМ ХОДНИКУ.

ОВО ЈЕ СТАРА КАНАЛИЗАЦИЈА!

КАЖЕТЕ ДА СТОТИНЕ ПРОГОЊЕНИХ ОВДЕ НАЛАЗЕ СКРОВИШТЕ?

МЕСТО ЈЕ ВЛАЖНО И НЕЗДРАВО, АЛИ ЈЕ СИГУРНО!

СТИГЛИ СУ У ВЕЛИКУ ЗАСВОБЕНУ ПРОСТОРИЈУ. КРАТАК ТАЈАЦ, А ОНДА СУ ЉУДИ СКОЧИЛИ НА НОГЕ ПОЗДРАВЉАЈУћи ОЛАША.

АКО НЕКО ПОЖЕЛИ НАГРАДУ КОЈУ МИНГ НУДИ ЗА ГОРДОКА И ДОКТОРА БОНА, СЕТИТЕ СЕ КАКО МИ ПОСТУПАМО ПРЕМА ИЗДАЈНИЦИМА!

ОВО ЈЕ ПЛАН ГРАДА. ТУ СУ ОЗНАЧЕНИ НАШИ ТАЈНИ ХОДНИЦИ!

САЗНАО САМ ДА ЈЕ МИНГ БАЦИО МНОГЕ У ЗАТВОР... И МОЈУ СЕСТРУ СОЉУ.

МОЖДА СУ МЕЂУ њИМА И ДЕЈЛ И ЗАРКОВ! ОСЛОБОДИМО ИХ!

КУГОР, БУЛОК И ГОРДОН ПРАВЕ ПЛАН...

САД СМО ТАЧНО ИСПОД ЊЕЛИЈА!

ОВО ЈЕ ПРВИ ПУТ ДА ЖЕЛИМ ДА УЉЕМ У ЗАТВОР!

ШТА? НИСТЕ ДОВЕЛИ ГОРДОКА? НАБИТЕ ГА ИЛИ ЋЕТЕ УМРЕТИ!

ШЕФ ПОЛИЦИЈЕ ЈЕ ПОДНЕО ИЗВЕШТАЈ МИНГУ.

КАКВА ЛЕПА СЕЛАНЧИЦА! ДОВЕДИТЕ ЈЕ У МОЈУ КАНЦЕЛАРИЈУ!

ОХ, НЕ!

ХОНГ, УПРАВНИК ЗАТВОРА, ОБИЛАЗИ УХАПШЕНЕ...

ХАЈДЕ, МАЛА, ХОНГ НЕ ВОЛИ ДА ЧЕКА!

ПУСТИ МЕ! НЕЋУ ДА ИДЕМ!

КУГОРОВА ДРУЖИНА УПА-
ЛА ЈЕ У ЗАТВОР И
САВЛАДАЛА СТРАЖАРЕ.

КАКО
СЕ
УСУЂУ-
ЈЕШ
?

ОХ,
ФЛАШЕ!
УПО-
МОЋ!

ЕВО МЕ,
ДРАГА!

ГОРДОН
ЈЕ
СТИГАО
У
ПРАВИ
ЧАС
...

СА НЕКОЛИКО УДАРАЦА
СМИРИО ЈЕ ДЕБЕЛОГ
ХОЊА.

ДИВНО
ЈЕ
ШТО
СМО ОПЕТ
ЗАЈЕДНО
!

ДРАГА
МОЈА!

ФЛАШЕ,
ЦЕО ЗАТВОР
ЈЕ У НАШИМ
РУКАМА...
ОХ, ИЗВИНИ-
ТЕ!

ОВО ЈЕ ДЕЈИ,
КУГОРЕ!
ОСЛОБОДИ
СВЕ ЗАТВО-
РЕНИКЕ!

СОЊА, ДА ТЕ
УПОЗНАМ...
ФЛАШ
ГОРДОН

ВРЛО СТЕ
ХРАБРИ И...
ВЕОМА
ЛЕПИ!

ХМ, ХМ...

БУЛОК ЈЕ МЕЂУ ЗАТВО-
РЕНИЦИМА НАШАО И
СВОЈУ СЕСТРУ СОЊУ.

ГОРДОН И ДРУГОВИ ПРИПРЕ-
МАЈУ СЛЕДЕЋУ АКЦИЈУ.

КУГОРЕ, ПРЕБАЦИ
ОРУЖЈЕ И МУНИ-
ЦИЈУ У СКРОВИШ-
ТЕ! БРЗО!

ЗАЗВОНИО ЈЕ КОСМОФОН.
ДОКТОР ЗАРКОВ ЈЕ ПРИТИ-
СНУО ДУГМЕ.

МИНГОВЕ
ТРУПЕ НАДИ-
РУ ОВАМО!
ШТА ДА
РАДИ-
МО
?

ОТВОРИТЕ
ВАТРУ ИЗ
СВИХ
ОРУЂА!
ДОЛАЗИМ
ОДМАХ
!

АЛИ, НА ЗАРКО-
ВЉЕВУ ВАТРУ
ОДГОВОРИЛИ
СУ СНАЖНИ ЕЛЕК-
ТРОНСКИ
ТОПОВИ...

ГОРДОН НАРЕЂУЈЕ СВОЈИМ
ЉУДИМА ДА СЕ ПОВУКУ
У ТУНЕЛЕ.

КЛОПКА
ЈЕ
СПРЕМНА,
ФЛАШЕ!

У РЕДУ!
САМО ПО-
ЖУРИТЕ!

КАД СУ ТОПОВИ У
ЗАТВОРУ УЊУТАЛИ, МИН-
ГОВЕ ТРУПЕ СУ КРЕНУЛЕ
НА ЈУРИШ. АЛИ, ДОЧЕ-
КАЛА ИХ ЈЕ УЖАСНА
ЕКСПЛОЗИЈА.

ДУБОКО ПОД ЗЕМЉОМ...

ЕКСПЛОЗИЈА ЋЕ САКРИ-
ТИ УЛАЗ У ПОДЗЕМЉЕ!

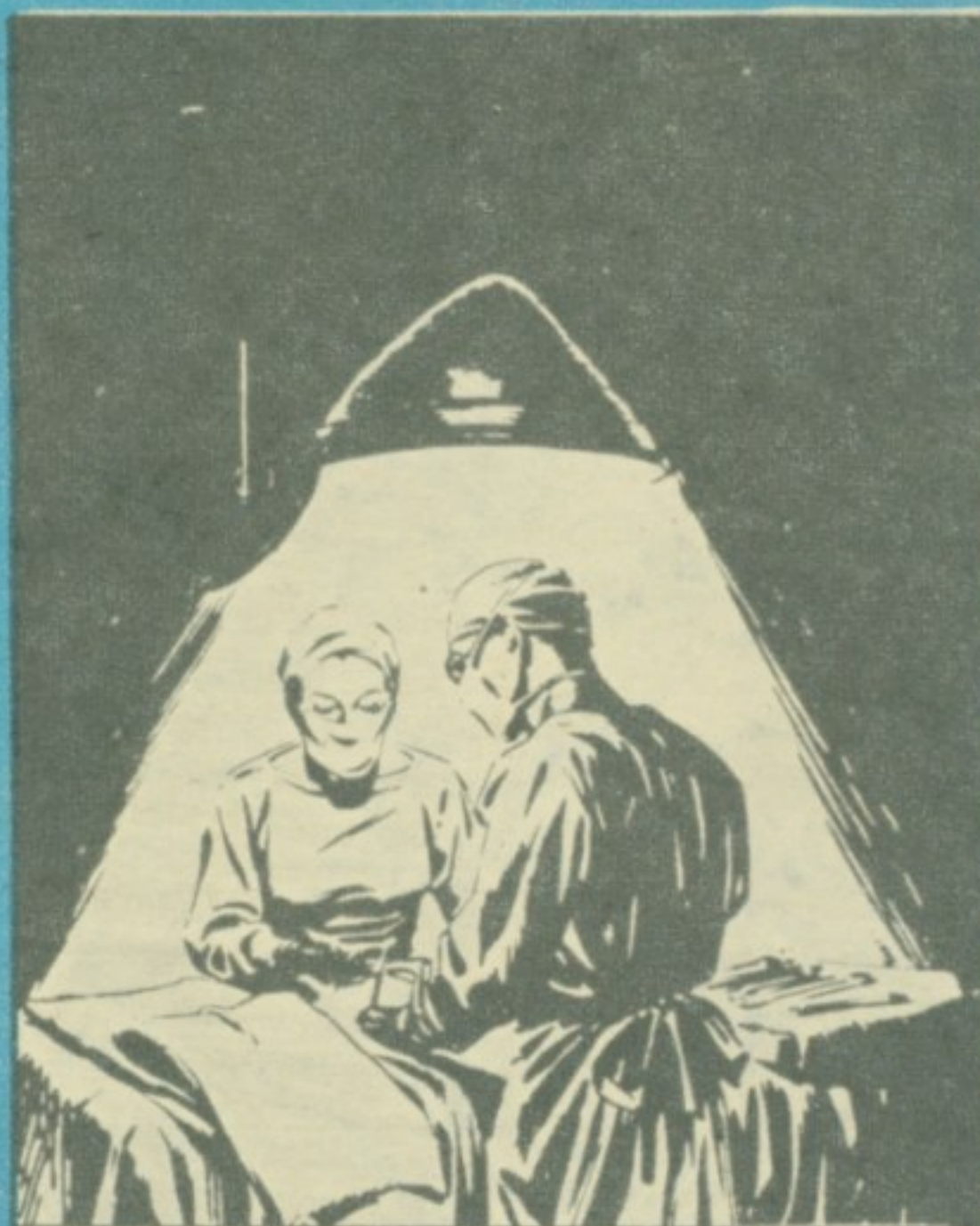
ЗАТВОР
ЈЕ
СРУШЕН
!

НАДАМ СЕ ДА
ЋЕМО СЕ МАЛО
ОДМОРИТИ!

ТО БИ
БИЛА
ПРИЛИ-
КА ДА
СЕ БО-
ЉЕ У-
ПОЗНА-
МО
!

ПОБУЂЕНИЦИ СУ ПРИРЕДИ-
ЛИ СЛАВЉЕ У ЧАСТ ФЛАША
ГОРДОНА И ЗАРКОВА...

ДЕЈЛ ЈЕ ЗА ТО ВРЕМЕ
ПОМАГАЛА ДОКТО-
РУ БОНУ У НЕГОВАЊУ
РАЊЕНИКА.

ПОСЛЕ ТОГА, ВРАТИЛА СЕ
У СВОЈУ СОБУ...

...И
ПЕВУШЕЊИ,
СПРЕМА СЕ
ЗА
СВЕЧАНОСТ.

СОЏА ЈЕ СМЕНИЛА
ГОРДОНА ДА СЕДНЕ, ОКРЕ-
НУТ ЛЕЂИМА УЛАЗУ.
КАД ЈЕ УГЛЕДАЛА
ДЕЈЛ, ЗАПРЛИЛА
ЈЕ ГОРДОНА И
ПОЉУБИЛА ГА.

СОЏИН ТРИК ЈЕ УСПЕО.
ДЕЈЛ СЕ ВРАТИЛА
У СОБУ,
ЈЕЦАЈУЊИ.

ЗА ТО ВРЕМЕ...

МОЛИМ ВАС, СОЊА, НЕ ПОНАШАЈТЕ СЕ КАО ДЕТЕ!

НЕ ЗНАМ ШТА ЈЕ СА ДЕЈЛ! ЗАШТО ЈЕ ЗАКАШИЛА?

ИЗГЛЕДА ДА ЈОЈ НИЈЕ СТАЛО ДО ВАС!

ГЛАСНИК СЕ ПОЈАВИО НА ПРАГУ ДВОРАНЕ И ДАО ЗНАК ФЛАШУ.

НА ОРУЖЈЕ!
МИНГОВИ ВОЗИЦИ
СУ У ТУНЕЛИМА!

ЕЛЕКТРИЧНО ОКО
ПОКАЗУЈЕ ДА ЈЕ НЕ-
ПРИЈАТЕЉ ОТКРИО
ЈЕДАН ОД ТАЈНИХ
УЛАЗА!

МИНГОВЕ ТРУПЕ ПРОДИРУ У ТУНЕЛЕ.

СТИГЛИ
СУ ДО
РАСКР-
СНИЦЕ,
ФЛАШЕ!

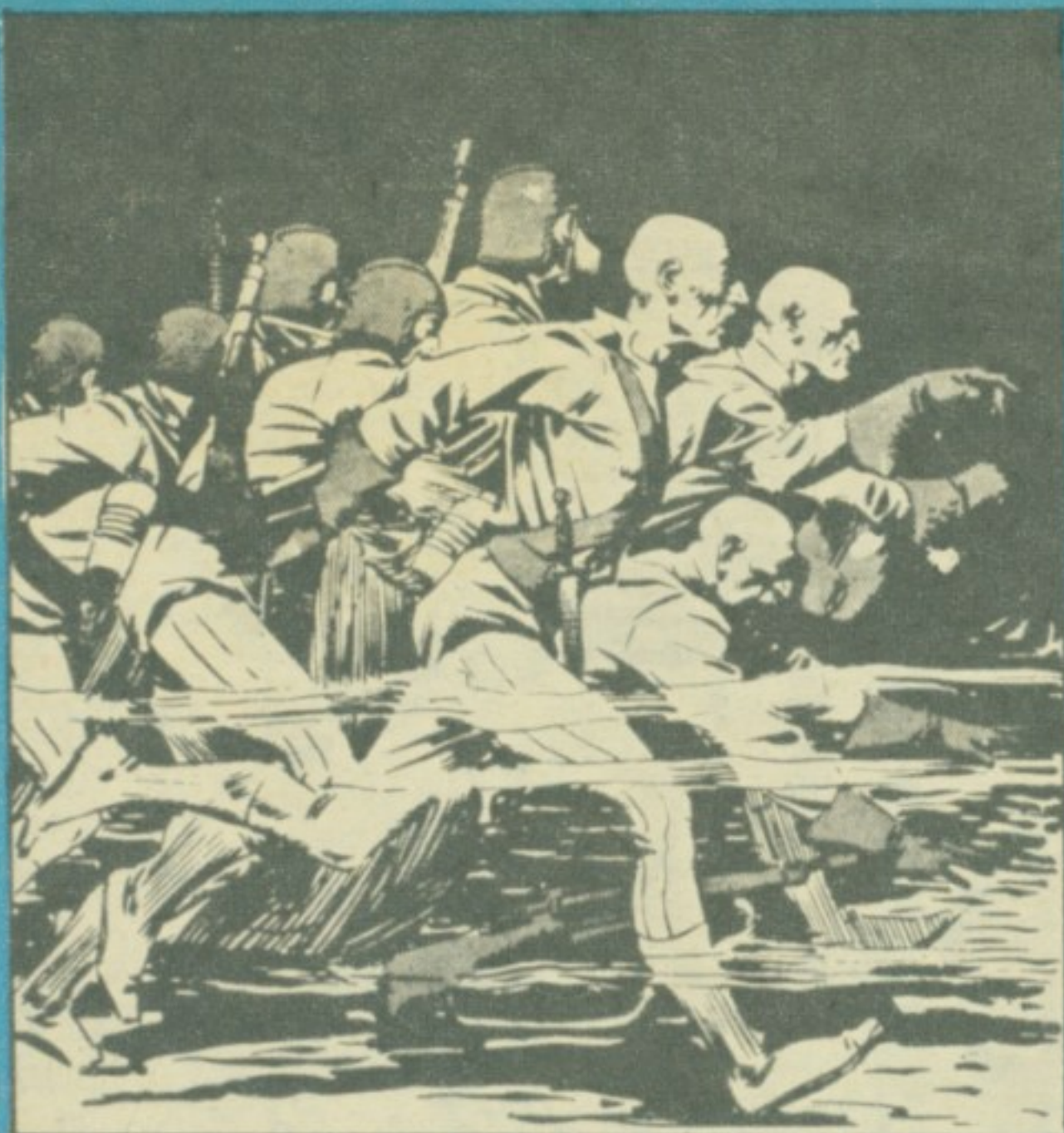
ТО ЈЕ
НАЈНИЖА
ТАЧКА ТУ-
НЕЛА? ШТА
МИСЛИТЕ
О ТЕЧНОЈ
ВАТРИ?

ТО ЈЕ
ДО-
БРА
ИДЕ-
ЈА!

У ГЛАВНОМ ШТАБУ ПОБУЉЕНИКА, ЕЛЕКТРИЧНО ОКО ПОКАЗУЈЕ КРЕТАЊЕ НЕПРИЈАТЕЉА.

ПО ГОРДОНОВИМ УПУТ-
СТВИМА, У ТУНЕЛ ЈЕ
СИПАНА ТЕЧНА
ВАТРА.

НЕСПОСОБНИ ДА СЕ ОДУП-
РУ СТРАХОВИТОЈ ТОПЛОТИ,
МИНГОВИ ВОЈНИЦИ СЕ
ПОВЛАЧЕ...

ПУЦАЈТЕ
НА ТЕ
КУКА-
ВИ-
ЦЕ
!

МИНГ
БУДНИМ
ОКОМ
ПРАТИ
ШТА
СЕ
ДОГА-
БА.

ТРУПЕ КОЈЕ ДРЖЕ УЛАЗЕ
У ТУНЕЛЕ ОТВОРИЛЕ СУ
ВАТРУ НА СВОЈЕ ДРУГО-
ВЕ.

ГРУПА МИНГОВИХ ВОЈНИКА
ПАЛА ЈЕ У ЗАРОБЉЕНИШТВО.

МИ ВАМ НЕ ЖЕ-
ЛИМО ЗЛО! МО-
ЖЕТЕ СЕ ПРИ-
ДРУЖИТИ
НАШИМ ТРУПА-
МА!

ТО ЋЕМО
И УЧИНИ-
ТИ!

МИНГОВИ
ВОЈНИЦИ
СВЕ ВИШЕ
ПРЕЛАЗЕ НА
НАШУ СТРА-
НУ! ЗАР ТО
НИЈЕ ДИВ-
НО, ДЕЈА?

БОЉЕ БИ БИ-
ЛО ДА ТО КА-
ЖЕШ СОЊИ!
МОЖДА ЋЕ
ТЕ НАГРАДИТИ
ЈОШ ЈЕДНИМ
ПОЉУПЦЕМ!

ХМ...

ОНАЈ ПОЉУБАЦ НЕ ЗНАЧИ
НИШТА! НЕ БИ ТРЕБАЛО
ДА СЕ ТАКО ПОНАШАШ,
ДЕЈА! ИЗВИНИ СЕ СОЊИ
И БУЛОКУ, МОЛИМ ТЕ!

ДА СЕ ИЗВИНИМ?
НЕ ПАДА МИ НА ПА-
МЕТ! ПУСТИ МЕ!

АХ, ТЕ
ЖЕНЕ...

ТЕ НОЋИ, ЈЕДАН ЗАРОБЉЕ-
НИ ВОЈНИК ПРИКРАДА СЕ
ГОРДОНОВОЈ СОБИ, РЕШЕН
ДА ДОБЕ ДО УЦЕНЕ ОД
ХИЛАДУ МИНГОЛА...

УГЛЕДАЛА ГА ЈЕ ДЕЈА И, ДО-
ЗИВАЈУЋИ ГОРДОНА, ИСТРЧАЛА
У ХОДНИК...

...У СУСРЕТ НАПАДАЧУ.

УПОЗОРЕН, ФЛАШ ГОРДОН
ЈЕ СТИГАО И САВЛАДАО
ИЗДАЈНИКА.

СПАСЛА СИ МИ
ЖИВОТ, ДРАГА! ЖАО
МИ ЈЕ ШТО СМО
СЕ СВАБАЛИ!

ОБЕ-
ЉАЈ
МИ ДА
ЋЕШ СЕ
КЛОНИТИ
ОНЕ ДЕВОЈ-
КЕ!

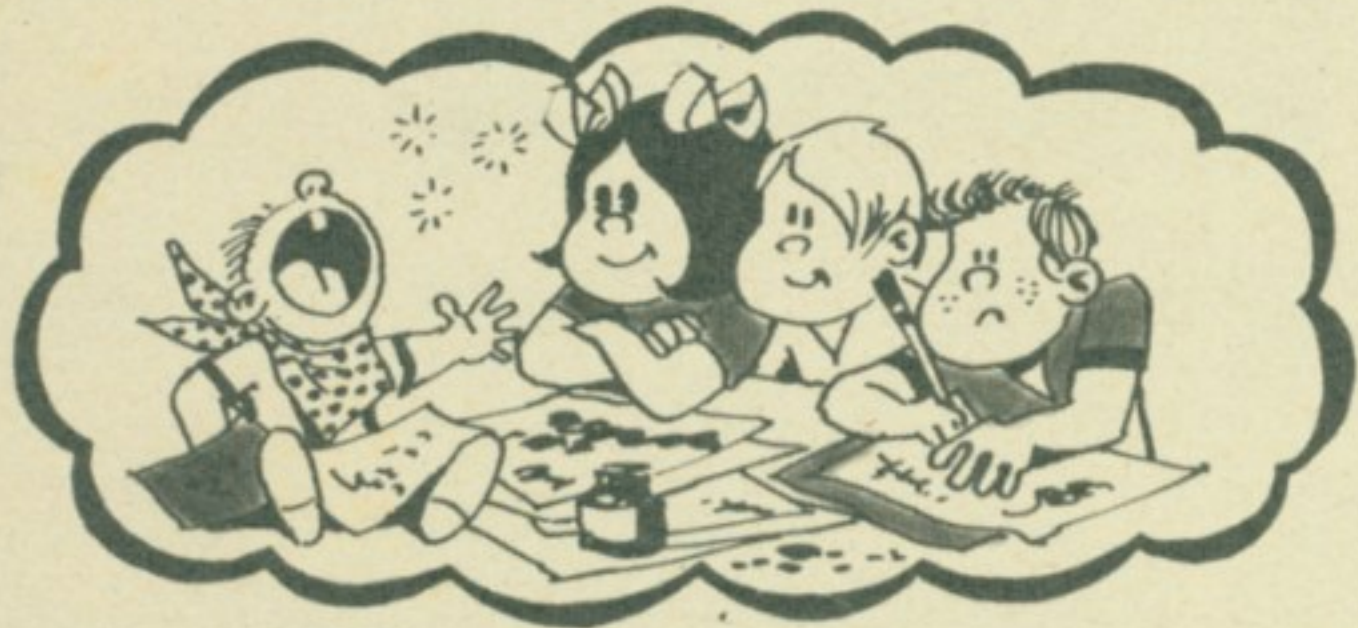
КРАЈ ЕПИЗОДЕ

ТРАЖИМО МАСКОТУ ЗА ЋАЧКУ ШТЕДЊУ!

НАЦРТАЈ!

Твој задатак је само да на белом папиру 14x9 см нацрташ амблем за ћачку штедњу и обојиш га што лепше.

ПОШАЉИ!

Цртеж залепи на дописницу, а с друге стране налепи купон из левог угла који си читко попунио и пошаљи: Политикином забавнику, 11001 Београд, пошт. фах 124, са назнаком МАСКОТА.

ЈЕДИНО ПРАВИЛО

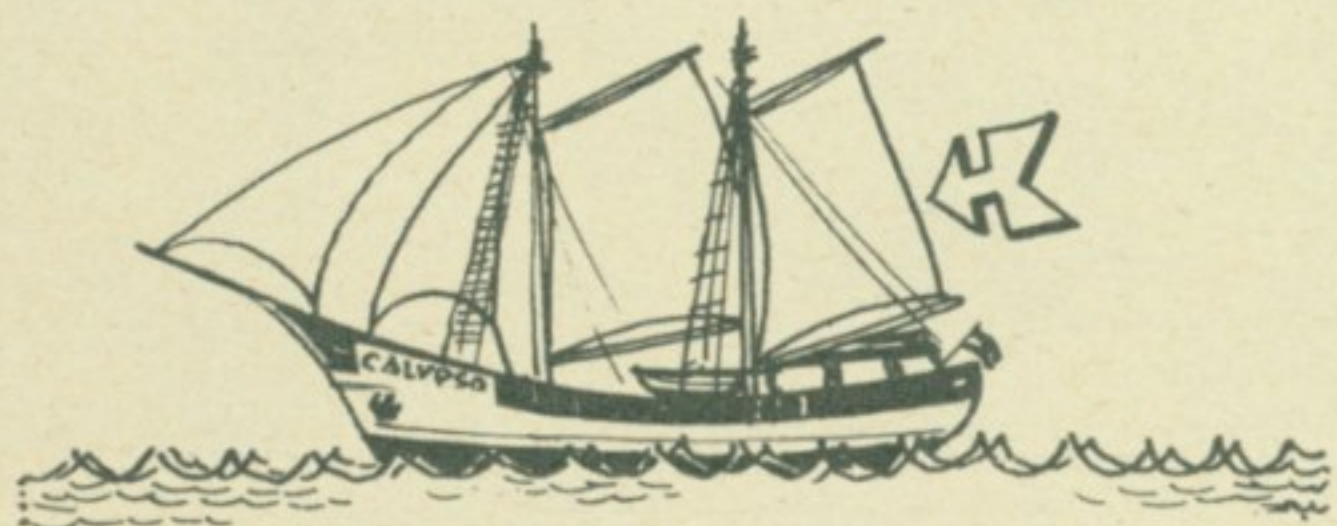
Сви читаоци Политикиног забавника који су ћаци и штеде код Београдске банке имају право да учествују у овој наградној игри.

РОК СЛАЊА

Што пре! Најкасније недељу дана после изласка броја. Имаш право да уз сваки купон Политикиног забавника пошаљеш нови цртеж!

ЧЕКА ТЕ НАГРАДА

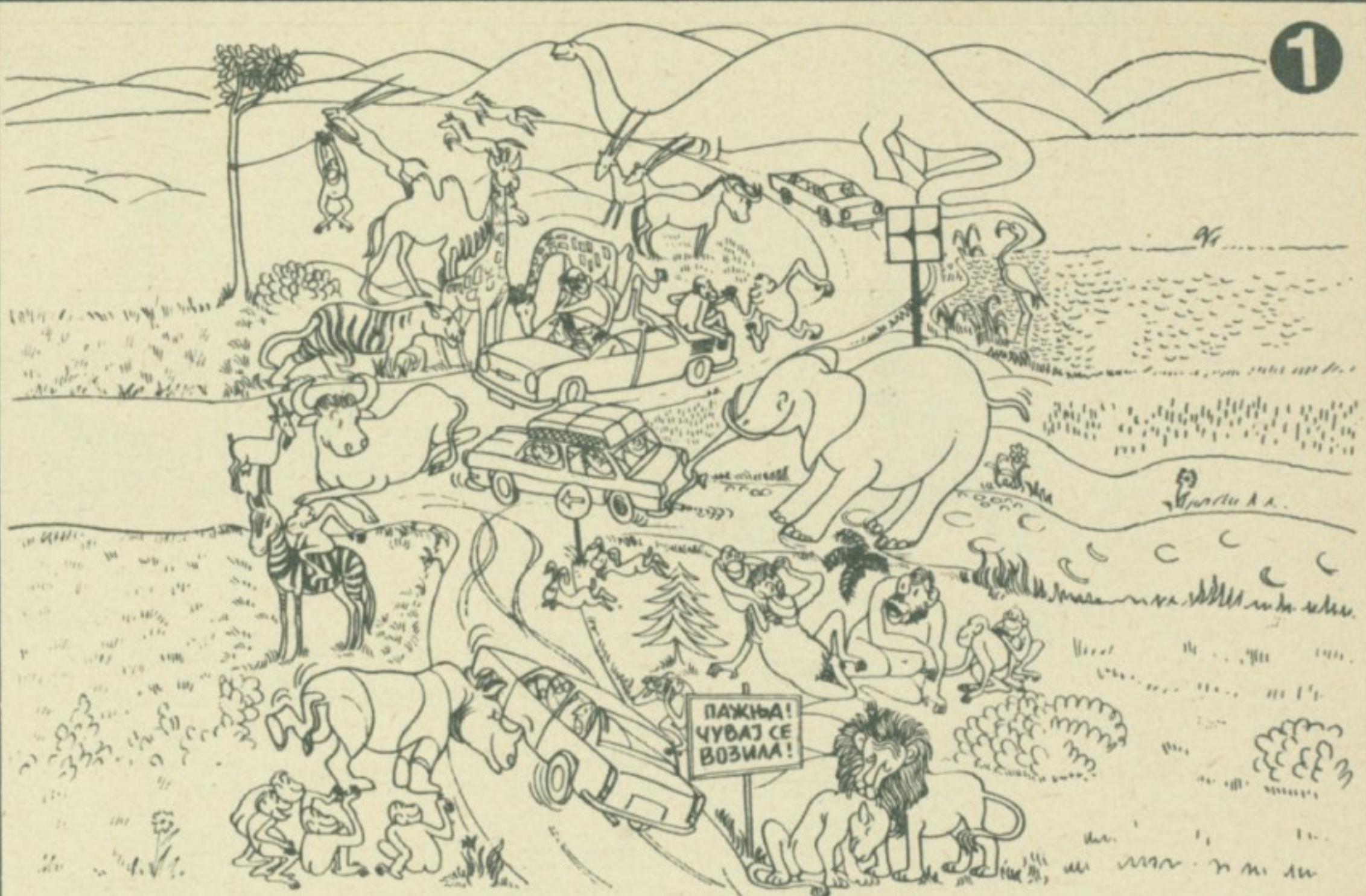
I награда — 33 читаоца Политикиног забавника који пошаљу најуспешније предлоге за маскоту, провешће овог лета седам дана на једрењаку „Calypso”!

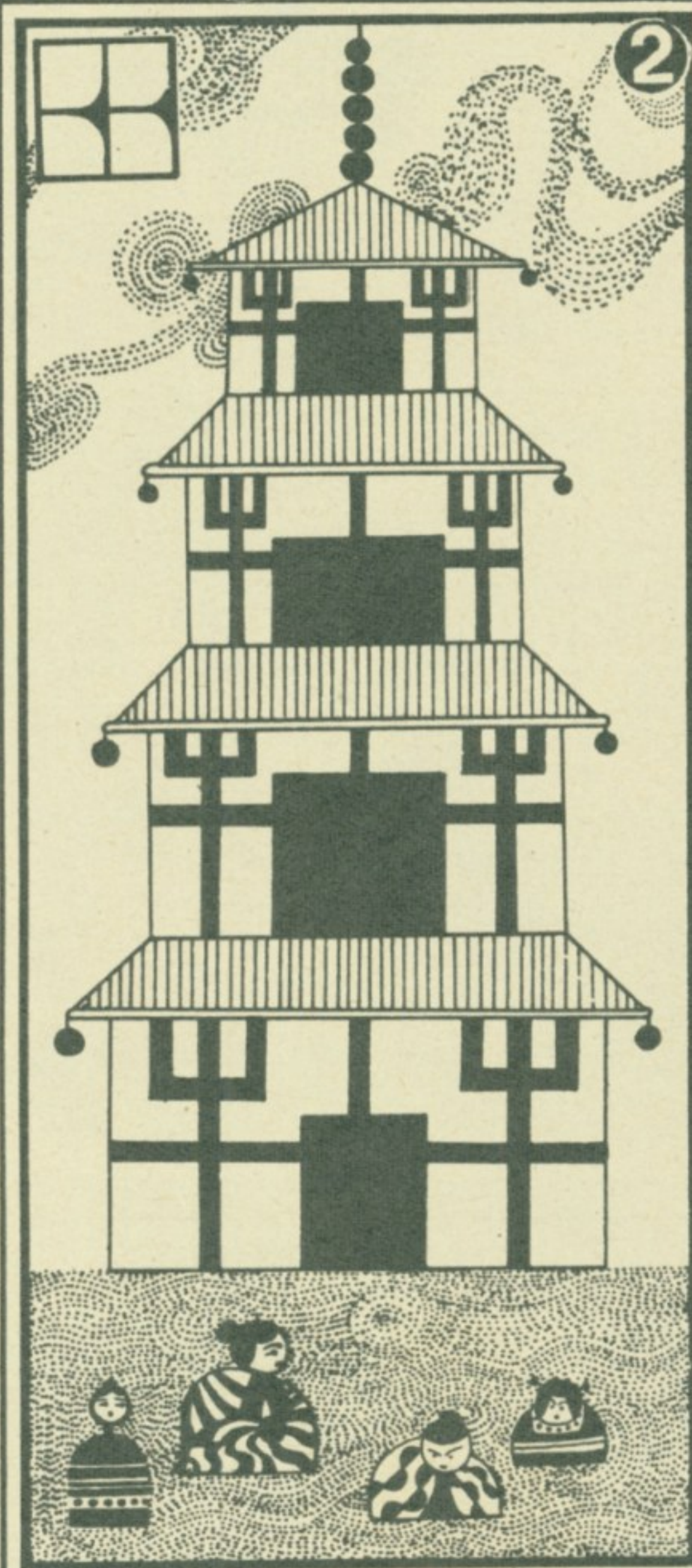
II награда — 1001 ћак који пошаље леп цртеж добиће на дар модерну мајицу с амблемом! Сваки ћак штедиша код ББ добија поклон: хемијску оловку, лењир, троугао.

КУПОН	
ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	
АДРЕСА	
ВИСИНА У СМ	БРОЈ ШТ. КИРЖИЦЕ ББ

ЗАБАВИТЕ СЕ ДОК НЕ СТИГНУ РЕЗУЛТАТИ!

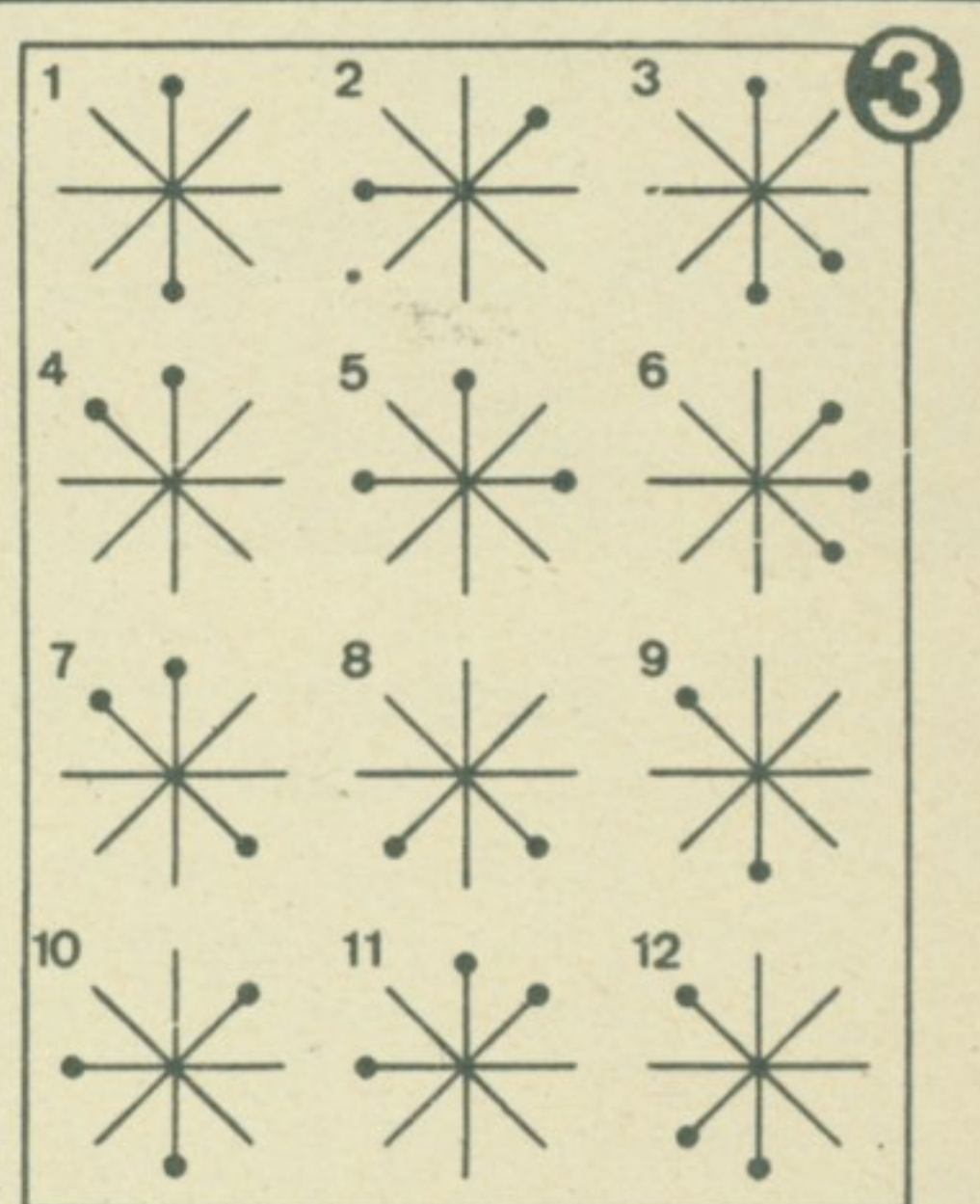
Знаш ли која од свих ових многобројних животиња никако не спада у наш сафари? Питање није тешко, зар не?

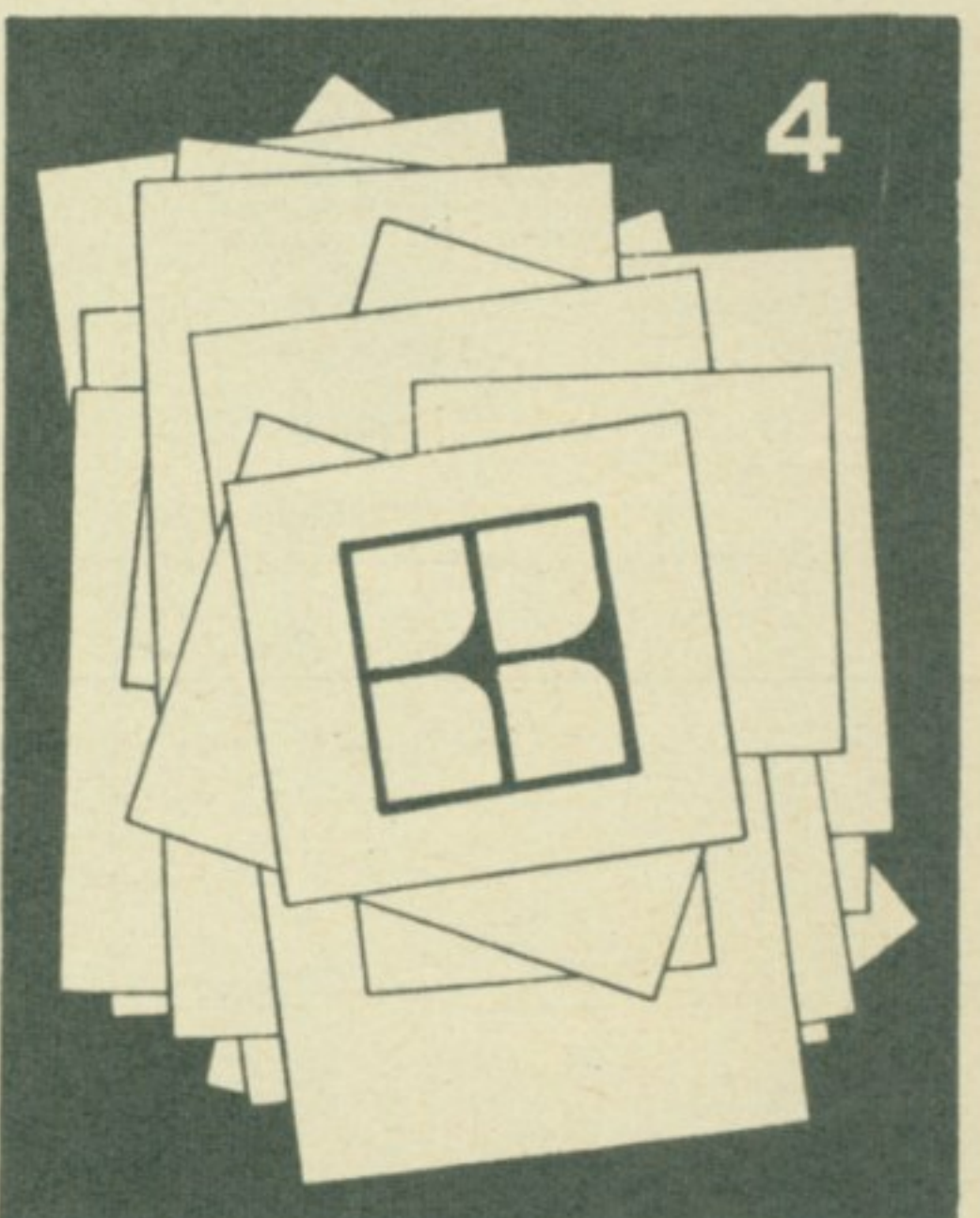
Пронађи кроз која врата пагоде могу да прођу све ове јапанске лутке!

ОДГОВОРИ:

Први задатак: диносоурус. Други задатак: трећа врата одозго. Трећи задатак: 2 и 9. Четврти задатак: 19.

Све су ове фигуре различите осим две које су потпуно исте. Али, пази: нису у истом положају. Јеси ли их нашао?

Знаш ли колико укупно има листова папира на овој неуређеној гомили?

ВЕСЕЛО ЈАЈЕ

Онима који воле да цртају и боје предложено да ту своју склоност искористе да би за мале кућне свечаности — рођендане и слично — трпеза лепше изгледала. На тврдо скуваним јајима нацртајте и обојите ликове Ћо Ћо Сан, професора Омеге, Цице Лепотице итд. Да би приликом цртања и бојења јаја била стабилнија ставите их у постоље чије су мере дате на цртежу А. Зависно од лика на јајету обојите и постоље. Од пластелина обликујте плетенице и залепите их на означеним местима.

Муромачи

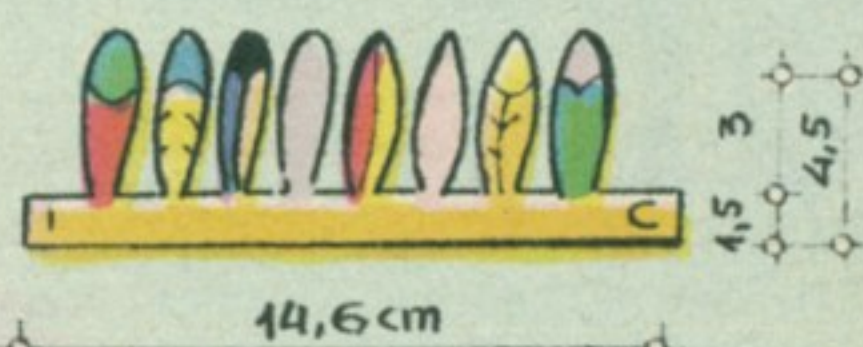
овде залепите
плетеницу
од пластелина

пунђа од
пластелина са
разнобојним
чиодама

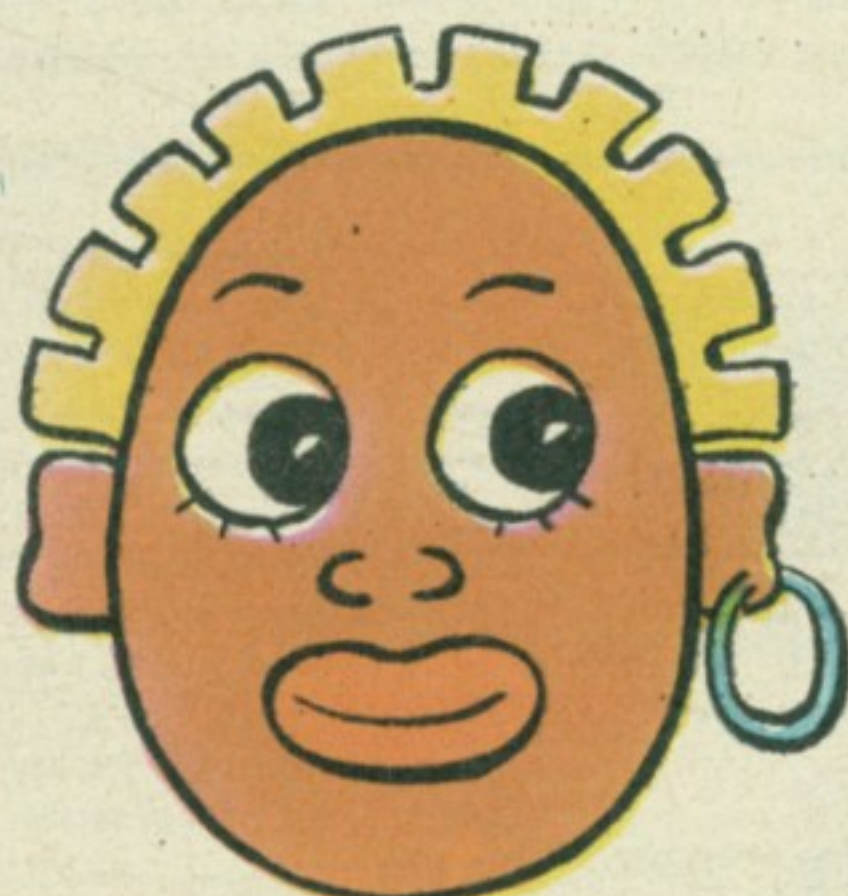

Ћо Ћо Сан

МЕРЕ ЗА
ХИЈАВАТИНУ
ПЕРЈАНИЦУ

коса
и минђуше од
пластелина

Махалија

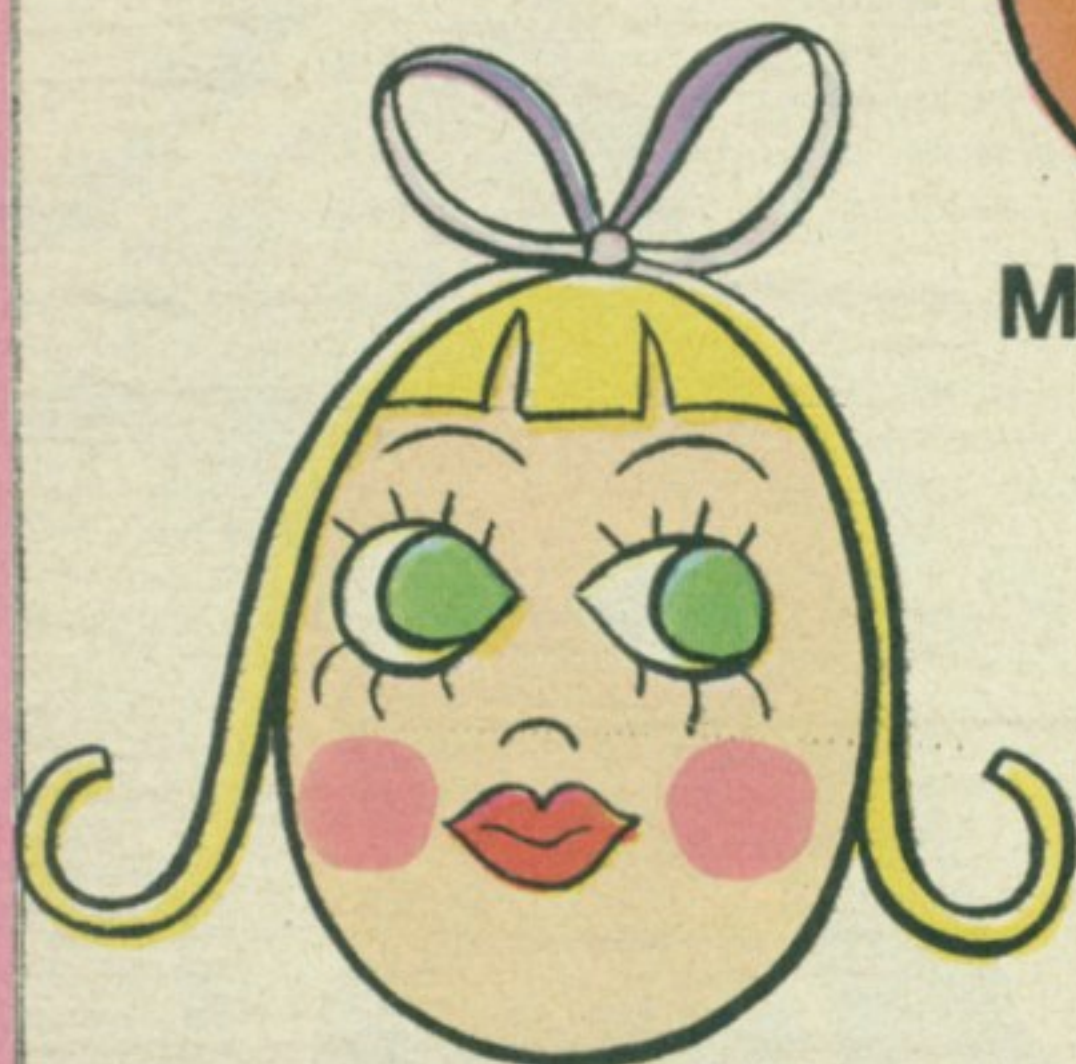

Хијавата

плетенице од
пластелина

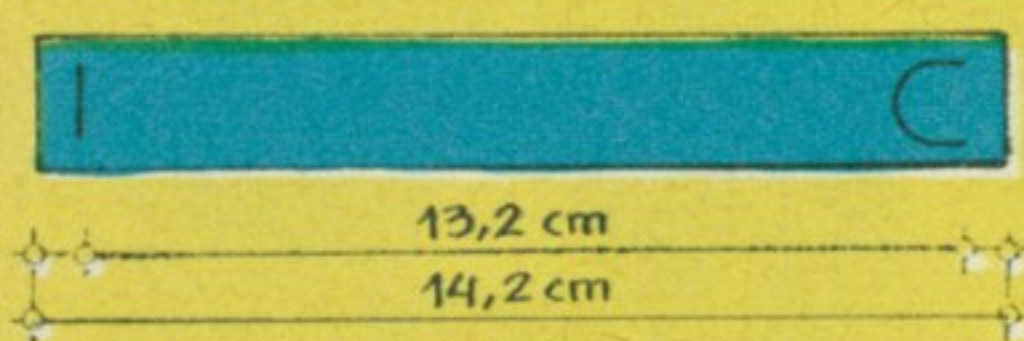

ако хоћете и
Хијавану
ставите
шарену траку

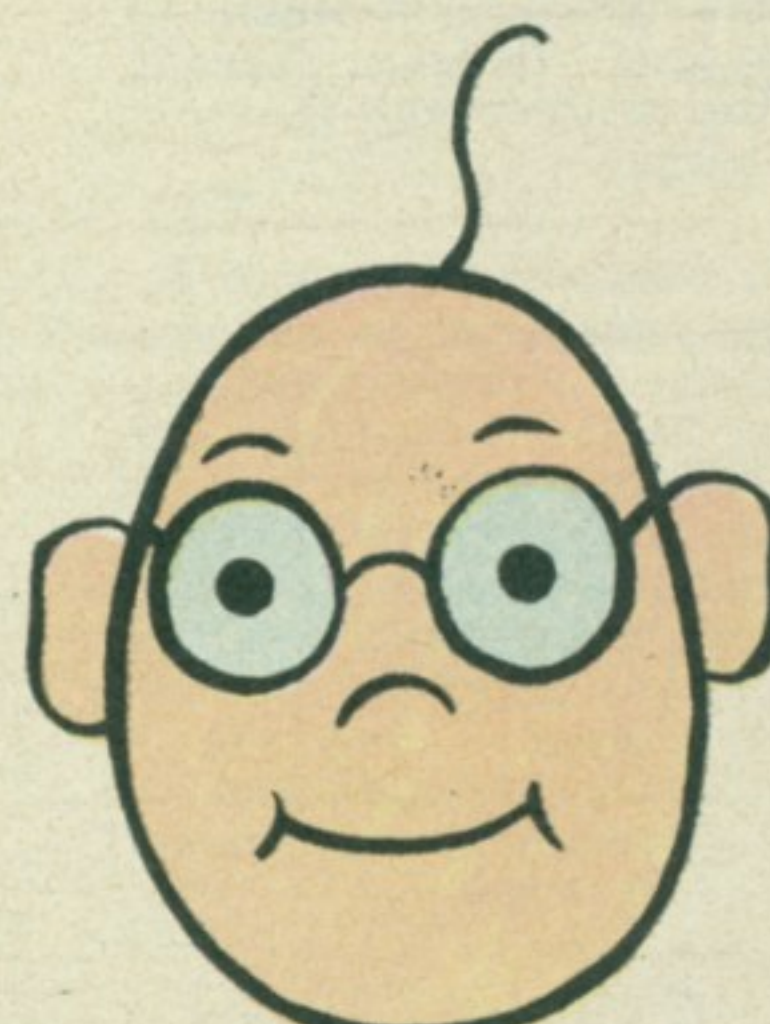
А Цица Лепотица

ЗА СВАКО
ЈАЈЕ НАПРА-
ВИКУ ПО ЈЕДНО
ОВАКВО ПО-
СТОЉЕ!

МЕРЕ ЗА ПОСТОЉЕ

нацртајте
наочаре
тушем

Професор
Омега

Научите да играте!

САМБА УЗ »ЖОН

— Свако може да научи да игра, чак и онај ко нема слуха — тврде професор математике Аленка Верстовшек и студент Фреди Новак, прваци Југославије у плесу.

ачки пар, Аленка и Фреди пропутовали су целу Европу: били су у Мађарској, Чехословачкој, Пољској, Аустрији, Западној Немачкој, Италији, Белгији, Великој Британији, такмичили се у Либању. Највећи им је успех Цвингеров куп који су освојили у Дрездену. За Нову годину наступали су у Баден-Вадену, у Олимпијској хали у Минхену играли су пред 7000 гледалаца, у Лондону на Европском првенству заузели су 13 место.

Тренирају сваког дана по неколико часова, а бригу о њима води најчувенији учитељ плеса у Словенији Адолф Јенко. Он има 70 година живота и преко педесет година радног стажа! Па ипак, можете га наћи сваког дана у Дому пионира у Љубљани где младе учи да играју модерне и класичне игре.

У ПОЧЕТКУ САМО ХОБИ

Аленка и Фреди почели су да играју у Марибору, одакле су обоје, и то она ко из забаве као и сви њи хови вршњаци. Прве корачке научили су од учитеља Лудвига Симончића. Међутим, тек кад су дошли у Љубљану на студије, почели су озбиљно да се баве плесом под руководством вредног и искусног Јенка. И данас тренирају свакодневно и сваки динар који зараде искористе да оду у иностранство и науче нешто ново.

Дугачким корацима, у савршеном складу с музиком, они клижу подијумом. У три корака пређу целу салу. Играч на себи има црни фрак с пешевима какав се носио у прошлом веку, а на његовој партнерки је дугачка бела хаљина са широком, широком сукњом. У једном тренутку она се окренула око се

обичној парафинској свећи без које никад не идем на пут. Ципеле ни пошто не смеју да се клијају, али још мање да „коче“. Решење је једноставно — увек пре изласка на сцену, намажем њон парафином и — миран сам.

— Да, моја сукња је доста широка — сложила се играчица. Употребила сам 40 метара тила, ако не рачунамо овај материјал одозго. Сама сам је сашила и украсила шљескицама и везом...

Кад је овај пар завршио свој програм од десетак тачака — бечки валцер, енглески валцер, танго, румба, самба, ча-ча-ча — гледаоци у сали Дома пионира који се разумеју у игру топло су заплескали. Аленка и Фреди могли су да буду задовољни. Они су се на такмичењу пионира у друштвеном плесу „Од валцера до бита“ показали као гости „Политикиног забавника“.

Наступили су, наравно, ван конкуренције.

Ко су заправо они? Како су научили тако лепо да играју?

ПАР ИЗ ЗЕЛЕНОГ ФИЋЕ

Аленка има двадесет четри године и професор је математике и физике у средњотехничкој машинској школи у Љубљани, Ашкерчева улица 6. Разредни је старешина I д у коме су само младићи. Сваког дана она предаје кореновање, степеновање, функције, а на међународна такмичења путује за викенд или празник. Вози врло добро тако да се смењује са Фредијем за вола-

ном његовог зеленог фиће с регистрацијом ЈБ 119-984.

Фреди завршава електротехнику а ради као тренер у клубу Културно-уметничког друштва „Тине Ројанц“, Трг ослободилне fronte 3. За седам година откако чине плес-

Претерано смеле фигуре нису преporučљиве! То што се неки клате горњим делом тела и криве лево-десно у струку, не значи да умеју да играју. Примећено је да многи уз различиту музику, и уз

валцер, и уз румбу, и уз бит — праве исте покрете, такозвани трескавац. То није игра! Запамтите и ово: при игрању не треба махати рукама! На фотографијама: Аленка и Фреди.

Прво место на овогодишњем такмичењу пионира у друштвеном плесу „Од валцера до бита“ заузели су Ивана Жанетић и Душко Тинтор, ученици VI разреда Основне школе „Петар Петровић-Његош“, Београд.

бе и публика у првом реду устукнула је заплуснута лепршавим воланима да би гледаоцима већ следећег часа застао дах али овог пута због њега: играч је на једној нози извео тако компликовану фигуру да су сви помислили исто — шта ако се деси као малочас кад се онај такмичарски пар нашао на поду!

СУКЊА ОД 40 МЕТАРА!

То не долази у обзир — каже играч. — Тајна је у

«КОКИЦЕ»

Неколико пута путовали су у Минхен где су класичне плесове учили код Холанђанина Едија Богарда, а за латинскоамеричке плесове служи им филмска камера или иду у Салцбург код Ингре и Питера Фишер. Бит плесове наравно, знају али не тренирају. Јер, у Европи не постоји ниједно такмичење у биту!

Најбољи плесни пар Ју гласавије вежба уз плоче. Најрадије уз оркестре Макса Грегера, Хуга Штрасера и Бела Сандерса јер они аранжирају за игру хитове: тако је мело дија из „Љубавне приче“ прерађена у изванредну румбу, „Кокице“ у самбу...

УПИС НА ЈЕСЕН

Најважније је за све оне који хоће да науче да играју да знају ово — то тово сви људи, чак и они који немају слуха и не умеју да певају, чују такт. А то је већ довољно да се научи плес.

ОБУЦИ СЕ ЗА ИГРАНКУ!

1. ДИСКО КЛУБ И ШКОЛСКА ИГРАНКА — Шира сукња да би покрети били слободнији, а исто су тако погодне и панталоне. Најбоље су ниже потпетице. Прескочи шминку и накит. За младиће — обична спортска одећа, џемпери. Најважније је да си уредан, фризура — чиста коса.

2. ЗА КРАЈ ОСМОГОДИШЊЕГ ШКОЛОВАЊА — Свечанија хаљина, кратка или подуга шира сукња са светлијом блузом. За младиће — уредне панталоне и кошуља с модерним пуловером или џемпером. Не долазе у обзир: компликоване фризури и упадљив накит, волани, траке, вештачке трепавице.

3. МАТУРСКИ БАЛ — За завршетак гимназије, школе ученика у привреди, средње школе: свечана хаљина или панталоне, дуга сукња коју девојке могу саме да сашију, хаљина за вече. Младићи — тамније панталоне, бела кошуља или нека друга пастелна боја, тамнија кравата, ако је носите, сако.

Са учењем могу почети већ дечаци и девојчице од 8—9 година. Уз музику они науче прве кораке, а касније и прву окретну игру. Али, основно је да они то морају да виде од

неког ко заиста зна да игра. Према томе, најбољи је пут школа играња. У Словенији има укупно седам аматерских плесно-спортских клубова у којима млади могу да нау-

че да играју. Београд, међутим, има само једну такву школу и то при Дому пионира, Таковска 10, коју води учитељ Јелена Стијеповић. Упис је на јесен и Забавник ће на

време објавити рок пријављивања.

Не пропустите да се упишете у школу играња. Јер, онај ко зна да игра, никад није усамљен.

В. С.

ОВАКО СЕ НЕ ИГРА

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ИДУЋЕГ ПЕТКА: ДИКТОР ЈЕ УХВАЊЕН!

**БУДИТЕ
ДЕТЕКТИВ...**

НАПАД У ЛИФТУ

Све је почело на чудан начин. Управо ми је зубни лекар извадио зуб и ја сам са још отеченим образом стајао испред његове ординације на петом спрату нове зграде у Булевару Распај, у Паризу. И поред добијене инјекције осећао сам јак бол у вилици и с нестрпљењем сам чекао да се појави лифт и да се што пре вратим кући.

На истом спрату, поред докторове ординације, налазило се више канцеларија.

Најзад је лифт стигао. И док сам улазио у њега из ходника су се однекуд појавиле три особе и ушле за мном. Најстарији међу њима, човек средњег раста и средњих година чврсто је стегао уз повећи стомак црно коферче. Други, младић чупаве косе, имао је на себи фармерке и црну кожну јакну. Трећи је био неодређених година, нездраве боје лица, с тамним наочарима.

— Који спрат? — упитао сам пошто сам се налазио код табле с дугмадима.

Сви су као и ја ишли до приземља. Притиснуо сам дугме и лифт поче полако да се спушта. А затим се изненада заустави између четвртог и трећег спрата.

ТО ЈЕ УЖАСНО!

Згледасмо се. Нисам кукавица али ми ипак није било пријатно да се нађем затворен између четири челична зида. Из све снаге притиснух алармно звоно и ускоро се са четвртог спрата зачу глас:

— Не могу да покренем лифт! Ја сам настојник! Не бојте се, одмах ћу позвати мајстора.

— То је... то је ужасно — гунђао је дебелко. — Ја сам јувелир и хитно морам да испоручим драго камење једном купцу који вечерас путује у иностранство. Каква неприлика!

Младић у фармеркама и кожној јакни равнодушно слеже раменима и извади из ципа цигарете. Човек с бледим лицем погледа га ужаснуто и запита:

— Зар овде да пушите? Зар не видите да ионако немамо ваздуха и ко зна колико ћемо још овако стајати?

— У реду, пријатељу, не узбуђујте се! — добаци му младић и врати цигарете у цип.

Настала је тишина. Језик ми је и без моје воље непрекидно додиривао израњављене десни и још више их озлеђивао.

— Зовем се Лирсел, Роже Лирсел — први је прекинуо тишину јувелир. — Много се журим, уколико не стигнем на време изгубићу велике паре.

— Ја сам инспектор Жеди из париске полиције — пред ставио сам се и ја.

ТЕЛО НА ПОДУ

Све главе окретоше се у мом правцу. Не среће се сваки дан инспектор полиције,

— Ја нисам — рече младић.

— Нисам ни ја! — хистеријно је урлао књиговођа.

Осећао сам се глупо. Нисам жукавица али овде, у мраку, налазио сам се у незавидном положају. Нисам познавао противника или противнике. Нико нормалан не би покушао да украде драго камење у поквареном

мон Драко, и књиговођи Бернару Фарану дежурни полицајац их је отпустио. Ју велир Лирсел је одмах, чим је изишао на улицу, потрчао као да се надао да ће стићи на заказани састанак.

Заборавао сам на бол у вилици и одмах кренуо за њим. На улици сам погледао лево и десно: младића

Поред њега није било коферчета.

— То... то је један од њих двојице — муцао је јувелир. Си... сигуран сам! Напао ме је с леђа и нисам му видео лице! Али, сигуран сам да је то онај младић, Драко... Док сам падао при метио сам једну сенку како бежи трчећи огромним корацима.

Првог пролазника који је наишао замолио сам да оде у комесаријат и позове дежурног. Ускоро је пред нама стајао онај исти полицајац који нас је и малочас испитивао. Измерио је трагове у влажној земљи који су водили од алеје до плочника — раздаљина је од једног до другог отиска стопала била око 70 сантиметара. На плочнику трагови су се губили... Остало је само да Лирсел о овоме обавести осигуравајући завод.

Сутрадан смо се сва четворица поново нашла у полицијском комесаријату, у одаји не много већој од кабине лифта у којој смо се јуче стицајем околности упознали. Нов је био само полицајац који је, одмеривши нас погледом, рекао:

— Трагове које смо нашли у алеји могао је да остави Драко, али исто тако и Фаран јер су отприлике исте висине. Уосталом, пошто Лирсел није видео свог нападача трагове је могао да остави и било који шетач који је ту да прошао. Јер, кораци свих одраслих мушкарца су приближни: око 70 сантиметара. Могу такође да вас обавестим да смо недалеко од места на коме је Лирсел нападнут нашли његов коферчић, само празан...

Одједном ми је било јасно ко је кривац. И какву је грешку направио.

па још у поквареном лифту.

— А ви, господине, чиме се бавите? — упитао сам човека с наочарима.

— Ја сам књиговођа — процеди човек кроз зубе.

Тог тренутка у кабини не стаде светлости. Настаде ко мешање, као кад људе ухвати паника. Прилепљен уза зид кабине повикао сам:

— Мир! Останите на својим местима. Ускоро ће нас извући...

— Ви се већ понашате као шеф — примети иронично младић.

— Не газите ме по ногама — љутио се књиговођа.

А тада се зачу јувелиров глас:

— Неко ми је отео коферчић...

— Смирите се! — рекао сам. — Све ће бити у реду.

— Упомоћ! — чуло се још једном а онда се, уз крклање, нечије тело скљока на под од кабине. Инстинктивно сам рукама заклонио лице.

— Не знам који је од вас двојице напао јувелира, али будите сигурни да одавде неће изићи без моје дозволе. Кривца ћу ухапсити чим нас ослободе.

лифту, али ко зна? Можда је неко од њих и лудак?

Најзад се светлост поново упалила. Никад нећу заборавити слику која се тад указала преда мном. Трговац је лежао на поду стежући свој коферчић. Изгледало је као да долази себи. Младић и књиговођа имали су изглед спреман на борбу као и ја.

Помогао сам Лирселу да се подигне.

— Је л' све у реду! —

— Да, ударили су ме по глави!

Ускоро се и лифт покренуо. Кад смо стигли у приземље јувелир затражи од зачуђеног настојника да позове полицију. А затим са олакшањем утврди да му је све драго камење на броју.

Позвани полицајци све нас је привео у комесаријат. Одмах су узели отиске с коферчића и установили да се на њему налазе само отисци јувелира. Нападач је, без сумње, имао рукавице на рукама.

ЈУВЕЛИР ЖУРИ

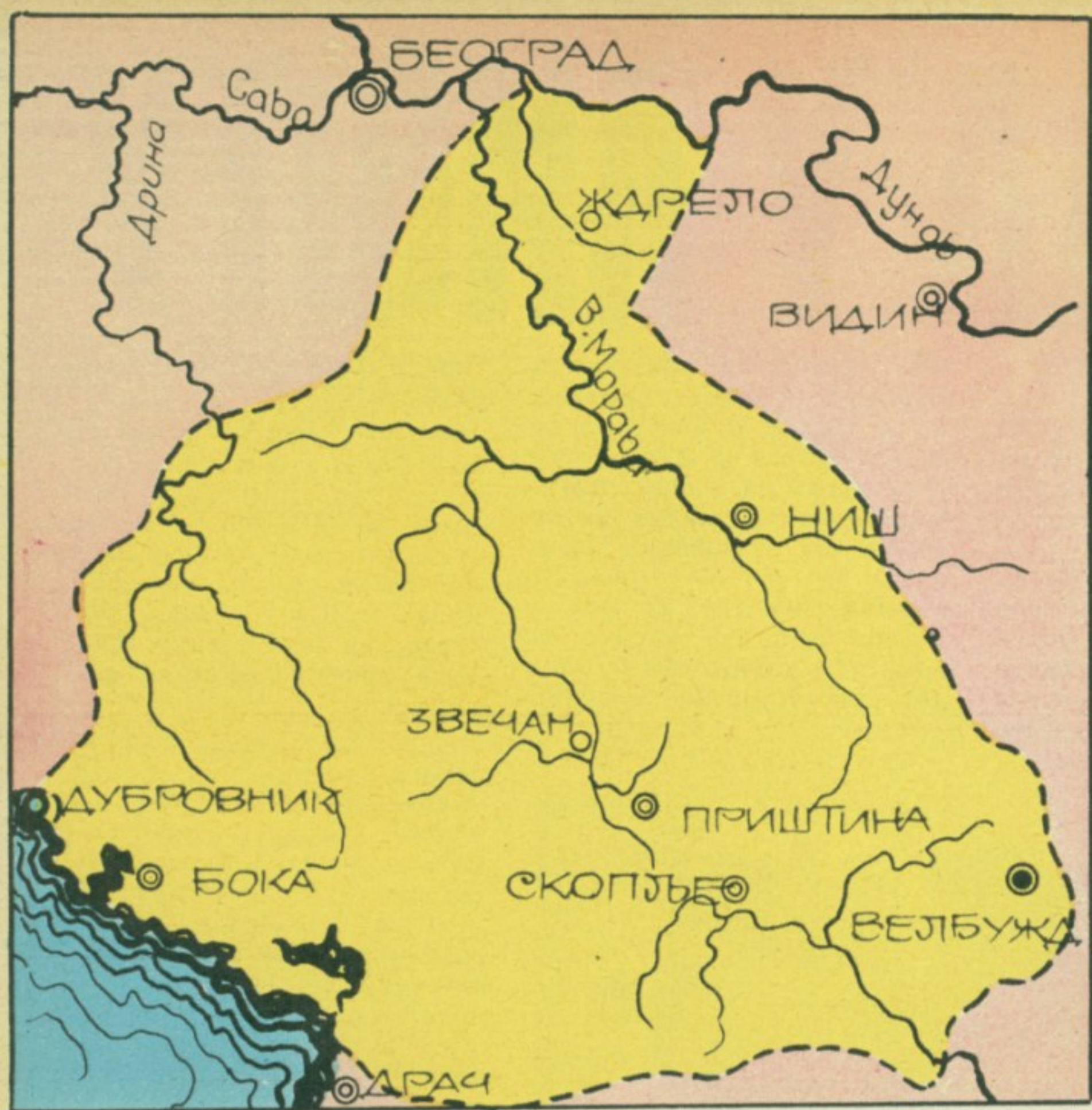
Пошто је узео податке младићу, који се звао Ед

и књиговође нигде више није било.

Лирсел је скренуо у оближњи парк и ја сам га изгубио из вида. А онда сам одједном зачуо неко крклање. Појурио сам у том правцу и нашао Лирсела на земљи.

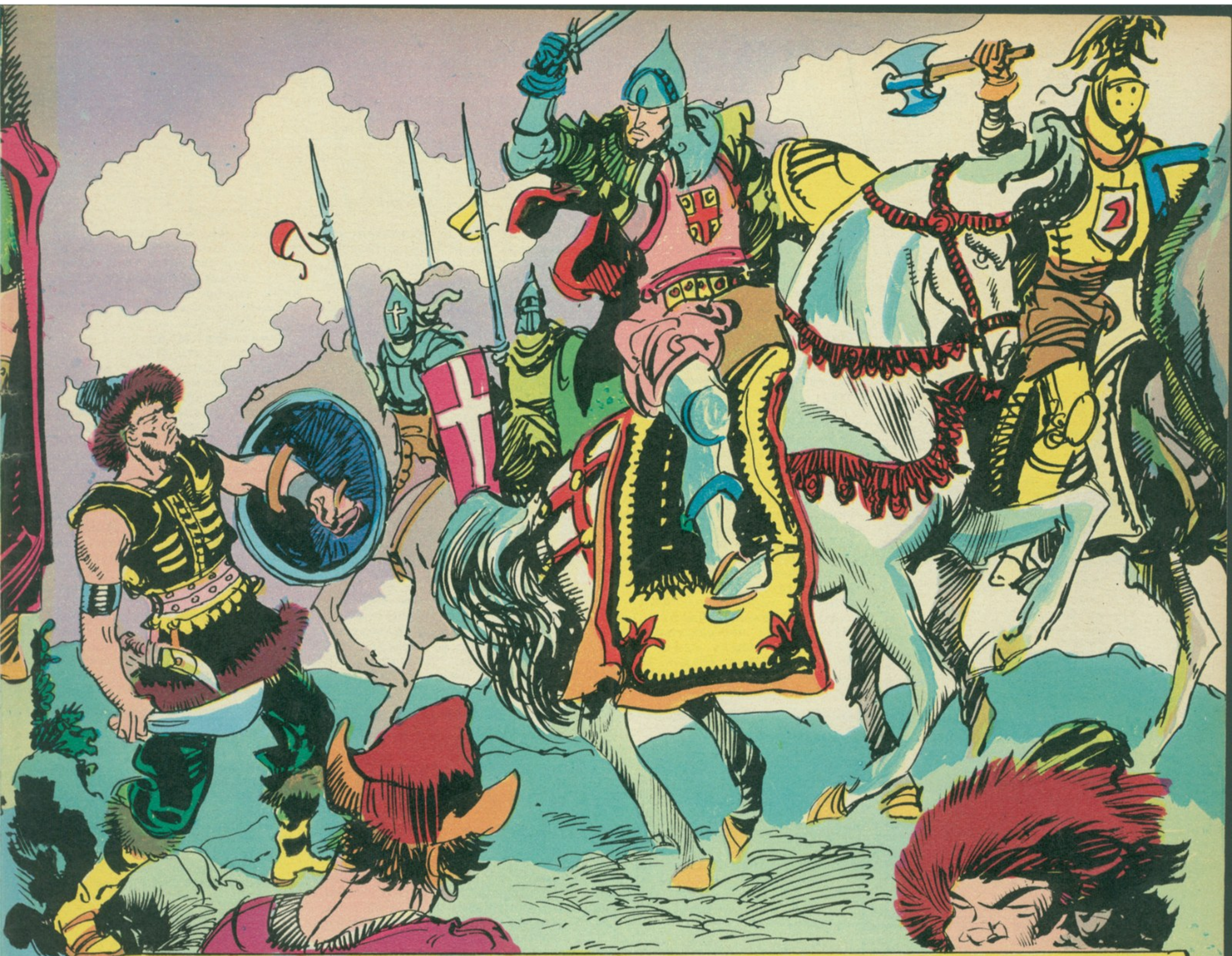

А вама, драги читаоци, да ли је јасно ко је кривац и какву грешку направио? Уколико сте пажљиво прочитали овај текст можда сте и сами дошли до тачног решења. Уколико, јесте, честитамо! А ако нисте погледајте решење на страни 31.

ДРЖАВА СТЕФАНА ДЕЧАНСКОГ

БИТКА КОД ВЕЛБУЖДА

Српски краљ Стефан Дечански (1321—31), син краља Милутина, дуго се после очеве смрти са братом Константином и рођаком Владиславом борио за престо. Кад су сукоби у држави решени и Србија наставила да јача, 1328. године Бугарска и Византија склапају савез против Стефана Дечанског. За напад на Србију бугарски цар Михаило прикупио је 15000 војника, међу којима је било око 3000 Татара и Влаха, а византијски цар Андроник III неколико хиљада најамника. У пролеће 1330. године и Стефан Дечански је почео да сакупља војску. Међу 15000 његових војника било је 1000 најамника Немаца и Шпанаца, од којих 300 оклопника.

Цар Михаило је почетком јула кренуо из Софије на југ и, прешавши реку Струму, улогорио се у делу Македоније који је био под српском влашћу. Ускоро је и Андроник III упао у Македонију и заузео неколико пограничних градова. Требало је да се две савезничке војске споје и крену у заједничку акцију. Али, Стефан

Дечански их је предухитрио. Своју војску постројио је у два борбена реда, у првом коњицу — у другом пешадију, и 28. јула повео је према бугарским логорима код Велбужда, данашњег Ћустендила. Михаило је био изненађен.

Напад су почели српски коњаници у две колоне: једном је командовао краљ Стефан а другом, усмереном на језгро бугарске војске, престолонаследник Душан. Помагала је и пешадија нападајући углавном стрелама. Душанова колона савладала је бугарску војску окупљену око Михаила, а затим су разбијена и крила непријатељске војске која се дала у бег. Бежећи, Михаило је пао с коња и српски коњаници су га убили. Срби су тада прешли на бугарску територију и код Радомира приморали Бугаре на мир. Кад је Андроник дознао за Михаилов пораз, напустио је заузете градове у Македонији. После победе код Велбужда српска средњовековна држава постала је најмоћнија на Балкану.

ХИТ СТРАНА

Петком у Забавнику, а понедељком на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

МУЗИКА АФРИКЕ

Ех, КАД БИХ САДА НАШАО САРКУ ДА С ЊОМ ИГРАМ МАЛО КОШАРКУ...

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ПЕСМА ХАРЛЕМА

(HARLEM SONG)
(одломак)

Музика и текст: М. Крикор-иан
Изводи: група „СВИПЕРС“ (SWEEPERS)

Како можеш живети
тамо где не би смео,
чекајући да сунце сине,
спавајући на улици,
само да би преживео,
никада сам!

Сети се детињства:
тада си свему одолевао
а сад си румевина.
Људи хитају
не осврћући се и не марећи
за твоју песму...

Песму недеље „ПЕСМУ ХАР-
ЛЕМА“ можете чути у поне-
дељак 17. јуна у емисији „Ве-
че уз радио“ која се налази
на I програму Радио-Београ-
да од 20.00 до 22. часа!

КОЛИКО ПОЗНАЈЕТЕ АЛИСА КУПЕРА?

1. Право име Алиса Купера је:
 - a. Greem Ford (GRAHAM FORD)
 - b. Дејвид Фарнер (DAVID FURNER)
 - c. Винс Фурније (VINCE FURNIER)
2. Његов отац је:
 - a. музичар
 - b. свештеник
 - c. пилот
3. Пре оснивања групе »ALICE COOPER« свирао је у саставу:
 - a. STOOGES
 - b. NAZZ
 - c. O'JAYS
4. Последњи албум групе »ALICE COOPER« носи назив:
 - a. MUSCLE OF LOVE
 - b. BILLION DOLLAR BABIES
 - c. KILLER

И ако су многи афрички ритмови и инструменти нашли своју примену у модерној музици о самој музици Африке мало се зна. Све што се доскора о њој знало упознали смо кроз музику Хуга Масакале, Миреј Макебе, групе „Осибиса“ или захваљујући причама које су са својих путовања по Африци доносили познати музичари. Тако Цинцер Бејкер, чувени енглески бубњар који већ неколико година живи у Нигерији где је направио први студио за снимање музике, тврди да је открио читаву плејаду младих изузетно талентованих музичара.

У последње време музика Африке добила је свог правог амбасадора у Ману Дибангоу из Камеруна. Овај врсни свирач на саксофону и композитор примио је пре неколико месеци у Америци читав низ признања за изванредан тираж своје плоче на којој се налази песма „Соул Макоса“. На овогодишњем МИДЕМ-у, фестивалу плоча у Кану, извео је са својом деветочланом групом неколико компо-

зиција за које су новинари написали да представљају највећи музички доживљај.

— На континенту са кога долазим музика има изузетно привлачну моћ: на једном обичном концерту окупи се неколико десетина хиљада слушаца. У Камеруну и многим деловима

Африке свирају практично сви. Али, док се о музици других делова света зна готово све, Африка у својим џунглама и беспућима скрива још неоткривене ритмове, инструменте и музичаре! — каже Дибанго.

Занимљива је прича о његовој песми „Соул Макоса“. Њу је Дибанго написао још у Камеруну, али како није имао услова да је снимити оставио ју је по страни. Када се пре 15 година доселио у Париз направио је пробни снимак и послао га једној америчкој фабрици плоча. Није добио никакав одговор па је скоро заборавио на „Соул Макосу“. Наставио је да свира, постигао је међународну славу и углед међу својим колегама. После 15 година свирања по разним оркестрима одлучио је да оснује сопствену групу. Окупио је деветорицу талентованих Африканаца и увежбавајући с њима репертоар сетио се своје старе песме. Нова група снимила је мало направљену песму и неколико недеља касније „Соул Макоса“ постаје светски хит.

Берза плоча

Купујем ЛП плоче састава „Крозби, Стилс, Неш и Јанг“.
Брањо Тибор
Адијева 34
21000 Нови Сад

Купујем ЛП плочу АBRAXAS групе Сантана.
Марија Грбановић
Војводе Мицка 36
11060 Београд

ЗАНИМЉИВОСТИ О ЕМЕРСОНУ, ЛЕЈКУ И ПАЛМЕРУ

Кејт Емерсон свира на специјалном муг синтисајзеру који вреди преко 200 милиона динара. Тај инструмент који је за њега направио лично др А. МООГ, иначе аутор синтисајзера, сматра се за врхунско остварење на пољу музичке електронике.

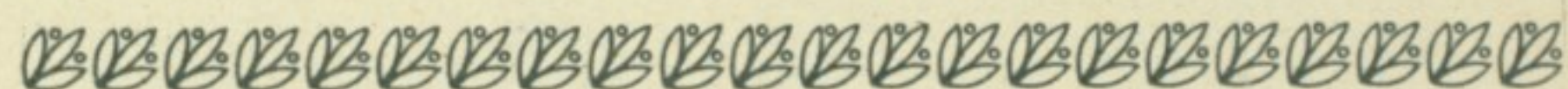
☆☆☆

На своје турнеје ЕМЕРСОН, ЛЕЈК и ПАЛМЕР воде екипу од преко 80 људи а носе опрему тешку око 20 тона. Поред специ-

јалног озвучења и комплетне опреме за свирање, ту се налазе и две позорнице са кулисама, ске-ле са светлосним ефектима и рефлекторима, као и бројни костими које ови музичари мењају. По Европи се та опрема превози у два контејнера а за турнеје по Америци узимају посебни авион.

☆☆☆

После смрти гитаристе Џимија Хендрикса објављено је и то да је непосредно пре трагедије (октобар 1970) чувени музичар преговарао са Кејтом Емерсоном (оргуље), Грегом Лејком (бас гитара) и Мичом Мичелом (бубњеви) да заједно оснују нову супер групу.

СЛОБОДНО ПИТАЈТЕ

Волео бих да сазнам нешто више о Мадди Вотерсу?!

Радомир Гостовић
Саве Ковачевића 66
11000 Београд

Мадди Вотерс (MUDDY WATERS) је један од најзначајнијих уметника који су пронели светом поруку блуза. Рођен је као Мекинли Моргенфилд (McKinley Morganfield) 4. IV 1915. године у делти реке Мисисипи, правој постојбини блуза. Већ у 15. години имао је свој вокални састав а у 20. је знао одлично и да свира на гитари. Године 1941. на плантажи где је радио први пут је снимљен како пева и снимци се данас чувају у Конгресној библиотеци САД. Године 1943. сели се у Чикаго и ту упознаје тајне електричне гитаре. Непосредно затим почиње његов успон, прво у локалним а затим у националним размерама. Временом је стекао славу великог блуз

музичара и за многе касније генерације он је прави узор. У својој каријери често је сарађивао са познатим уметницима блуза и џеза, али је у последње време у снимањима успешно користио и талентоване поп-музичаре. Споменимо сарадњу са Мајком Влумфилдом, Полсом Ватерфилдом, Фори Галахером, Мичом Мичелом, Риком Гречом и Стивијем Винвудом. Због слабог здравља данас се ретко појављује. Најзначајнији албуми:
At Newport (1960), Folk Singer (1964), Muddy, Brass and The Blues (1966), Electric Mud (1968), Fathers and Sons (1969) i London Sessions (1973).

Како се могу набавити плоче Демиса Русоса?

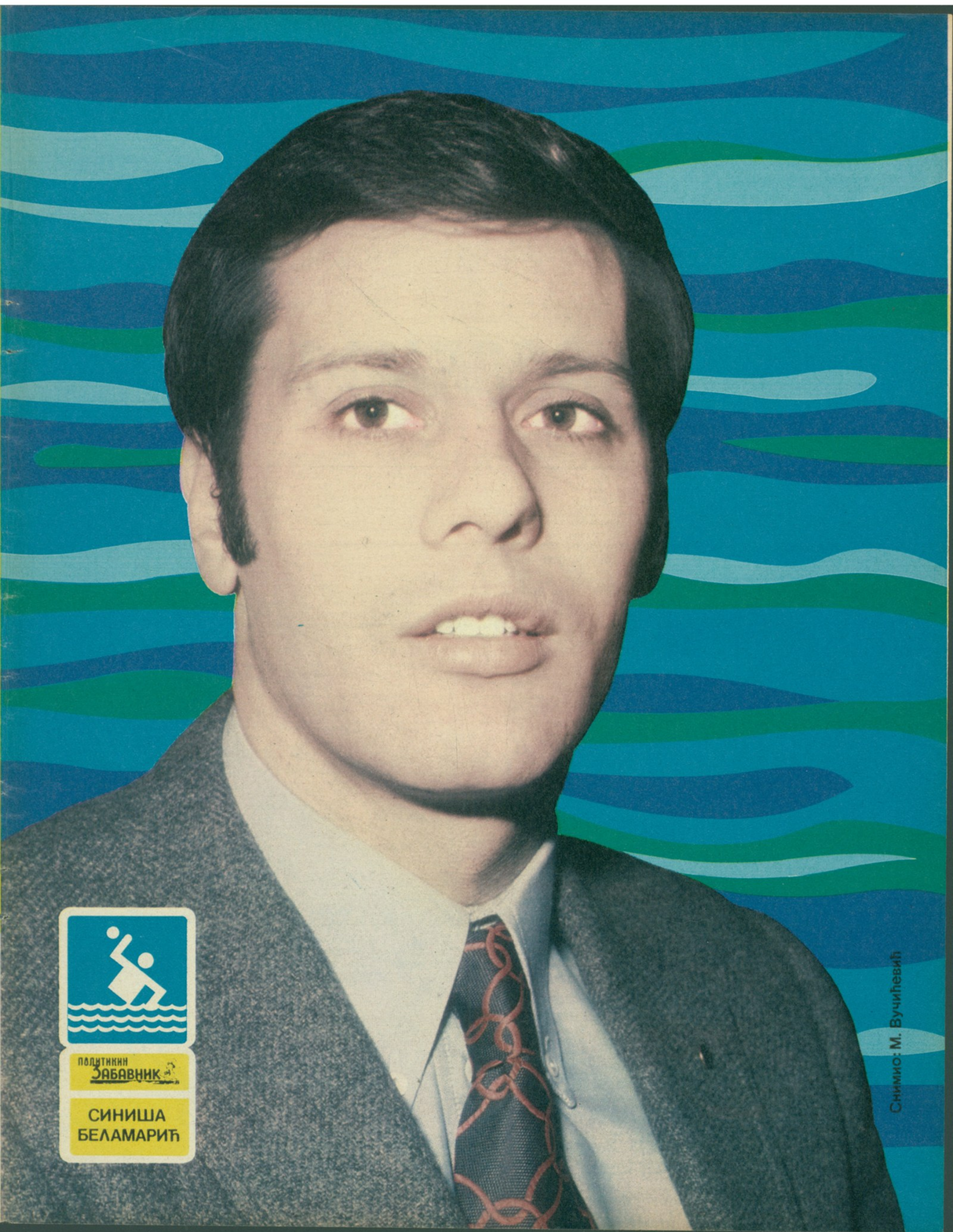
Владимир и Љубиша
Владисављевић
Ниш

На југословенском тржишту ексклузивно право за дистрибуцију плоча чувеног грчко-француског певача има Продукција плоча РТВ. Ова наша диско кућа редовно издаје све његове сингл плоче а издала је и један Русосов албум. Како смо обавештени плоче овог певача се изванредно добро продају и редовно достижу високе тираже.

ОДГОВОРИ:

1. Винс Фурније
2. свештеник
3. STOOGES
4. MUSCLE OF LOVE

ПОЛІТИКНИ
ЗАБАВНИК

**СИНИША
БЕЛАМАРИЋ**

Снимио: М. Вучићевић

Свест му се лагано враћала. Са њом се јављао и оштар бол у глави. Хтео је да се осврне око себе, али се због тог покрета умало није опет онесвестио. Када се прибрао, опрезно је погледао трудећи се да главу што мање покреће. Видео је олупину аутомобила како догорева на неких стотинак метара даље.

Мора бити да сам испао из кола док су се претурала. Имао сам среће, могао сам да жив изгорим! — помислио је. — Али, где ли сам сад?

Колико је могао да види, а да се много не покреће, био је на дну неког кањона. Изнад њега су се уздизале стрме литице. Није се чуо никакав звук саобраћаја. Значи, пут је далеко горе. Чуло се само тихо жуборење воде негде у близини. Шум воде изазвао је страховиту жеђ. Покушао је да се довуче до тог извора, или потока, или шта ли је већ било. Ослонио се на руке и померио се унапред. Сада је осетио да му је нога вероватно сломљена. Бол му пресече дах. Стегнутих зуба, са очима пуним суза од бола, вукао се сантиметар по сантиметар.

Бол пресџаје

Вода је збиља била близу. Само неколико метара делило га је од ње. Прошла је читава вечност док се коначно довукао до мале локве да пије. Истовремено са нестанком жеђи нестајало је и бола. Сада је смогоа снаге да се мало умије. У глави му се потпуно разбистрило и више га није болела. Опицао је руком и нашао у коси велику посекотину. Прсти су му били тек мало умрљани крвљу. Захватио је воду шакама и испрао рану, па је пажљиво опицао. Напицао је само нешто као ожиљак и ништа више. Место чак није било ни осетљиво на додир. Једноставно, као да ту до малопре није било никакве ране. Да га нога није тако жестоко болела можда би се и зачудио. Сада је могао да слободно креће главу. Погледао је око себе и приметно две ствари. Вода из локве од извора није отицала никуд. Вероватно је на дну била нека рупа кроз коју је одлазила у земљу. Изнад себе видео је само стрме литице.

Био би ми потребан хеликоптер да се одавде извучем! — помислио је.

Истог тог тренутка изнад литице се појавио хеликоптер и почео полако да се спушта ка њему.

Људи који су изишли из њега хутке су га положили на носила и унели у хеликоптер. На његове одушевљене поздраве нису се ни освртали.

Ваљда виде да ме треба одвести у болницу — помислио је.

Хеликоптер се спустио у двориште велике зграде, очигледно болнице. Изнели су га и спустили на земљу. Затим уђоше у хеликоптер и изгубише се. За све време нису проговорили ни речи.

Болничари који су га уносили у зграду, напротив, били су врло говорљиви. Желели су да знају шта му се догодило и како је доспео овде.

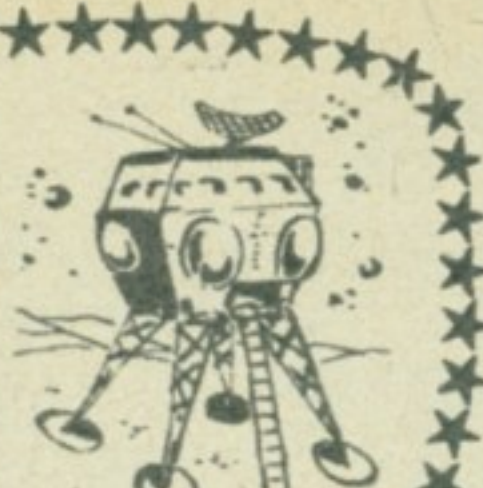
— Аутомобилска несрећа! — било је све што је рекао.

Ничеј се не сећам!

Шта би друго још могао да каже кад ни сам није ништа знао. Није се сећао ни свог имена! То је са запрепашћењем констатовао када га је лекар питао ко је.

Фантастична прича

ЗОРАН ПОПОВИЋ

Необична способност

Стиснутих зуба и плачући од бола вукао се према извору чији је жубор допирао до њега

откако се пробудио на дну кањона. Све остало било је у тами.

Покушао је да спава. Надао се да ће га сан окрепити и да ће се можда свега присетити кад се пробуди. У узалудним покушајима да заспи дочекао је вече. Светли квадрат прозора већ је потамнео и почеле су се назирати звезде, а он је још био будан. Гледао је у ведро небо. Светлуцање звезда га није успавало. Напротив. Мисли су му лутале, вртеле се у круг. Треперење звезда га је натерало да помисли:

Шта ли има тамо горе? Има ли и тамо људи? Баш би било лепо кад бих то могао да видим. Да одем на неку далеку планету на којој има живота и људи као и код нас!

Ово мора бити сан — помислио је док се, вукући завијену ногу, склањао уза зид да га не закачи неко од тих чудних захукталих возила.

Таква возила никад није видео. Нису имала точкове, лебдела су изнад тла и бешумно јурила. И згра-

— Не, докторе, не сећам се ни куда сам ишао ни одакле сам пошао. Не знам ко сам, ни где се налазим. Још мање знам шта ми се догодило.

Снимци ноге показивали су прелом на два места.

— Али не брините, није ништа страшно — рече му лекар.

На снимку главе видела се нека, очигледно, стара, повреда.

— Вероватно ту лежи узрок ваше амнезије. Ударац при паду могао је да активира стару повреду. Видите, овде је некада била прободена лобања. Вероватно је чак и мозак био мало повређен, па су сада пад и ударац могли да иза-

зову притисак на раније повређено место и амнезију. Да ли се можда сећате откуд вам та повреда?

Заустио је да каже да то није стара повреда и да је до пре пола часа то била велика створена рана, али се предомислио. Било је толико невероватно, да се није усудио да то превали преко језика. Само је одмахнуо главом.

— Да, наравно — рекао је лекар. — Не сећате се, али постепено ће вам се сећање вратити. Засад ћемо се прво потрудити да вам средимо ногу.

Кад је лекар отишао покушао је да се сети свега. Међутим, наилазио је на зид. Сећао се само догађаја

де су биле необичне. Нигде није ви део ни прозоре ни врата, само голе зидове. Ипак, нису деловале једнолично. Биле су ишаране најнеобичнијим геометријским фигурама, у разним живим бојама које су се преплитале и као да нису биле фиксирани на једном месту. Личило је то на неку игру облика и боја, складну и некако осмишљену. Обузимало га је некакво чудно осећање. Као да се губио, као да из њега ишчежава сва снага. Стигао је само да помисли: Боље да сам остао у болници!..

На другој планети

Опет је гледао кроз прозор у тре пераве звезде.

Јесам ли то сањао? Да ли је могуће да ми се дешавају ствари које зажелим? И како је то могуће? Кад бих, на пример, зажелио да ми сломљена нога опет буде читава, шта би се догодило?

Покренуо је ногу. Није осетио ништа. Мало је размишљао па притиснуо звоно. Ушла је сестра.

— Сестро, молим вас, позовите доктора!

Лекар је одмах дошао.

— Да ли вам се повратило сећање?

— Не, али сам открио нешто. Реците ми, докторе, да ли је могуће да се мисли материјализују?

— Не, није могуће!

— Јесте ли сасвим сигурни?

— Сасвим!

— А ако бисте се уверили у супротно, ако бисте то видели својим очима?

— Па, прво бих морао да видим — насмеши се доктор — али зашто то све питате?

— Докторе, скините ми гипс са ноге, снимите је, па ћу вам онда објаснити.

Нешто у његовом гласу натера доктора да га послуша. Кад је нога била снимљена, лекар је остао запрепаштен. Од прелома није било ни трага!

— Видите, ја сам само пожелио да ми нога опет буде здрава! Како то објашњавате?

Лекар је и даље ћутао потпуно збуњен оним што је видео.

Сада му је испричао све чега се сећао. И о хеликоптеру који је дошао на његову жељу и о путу на неку далеку планету са чудном цивилизацијом. Све је то ипак било толико невероватно да је лекар само одмахивао главом.

— У реду, идемо заједно на ту планету! И сам хоћу да се уверим да нисам имао халуцинације. Ако и ви видите исто што и ја, значи да је све то реалност. А онда ћемо покушати да заједно све то објаснимо!

Пре него што је доктор могао да било шта одговори, помислио је да се заједно са њим нађе у оној истој улици са шареним зидовима.

Опет су јурила чудна возила без точкова. Сада није био тако запрепаштен као први пут, сада је знао шта ће видети.

Доктор је стајао поред њега отворених уста.

— Молим вас реците ми шта видите! Па ово је потпуно лудо!

Мирно му је описивао све што је видео.

— Да, тачно! Немогуће је да обојица имамо исте халуцинације! Али како...?

— Не знам, само ми је јасно да ово није сан!

Једно од возила им је пришло са свим близу и зауставило се поред њих. Осетили су да их нешто вуче према возилу. Покушали су да се одупру тој сили али нису успевали. Коначно су већ били просто залепљени за возило. Чврсти материјал на који су били притиснути почео је да омекшава, постаје еластичан и да се утиба под њиховом тежином. Изгледало је као да упадају у тесто. Најзад су сасвим утонули и нашли се у унутрашњости возила. Тамо су угледали три бића налик на људска, ако би се тако могло рећи за прилике које су биле приближно њихове висине, али без руку и са по четири ока. Изгледало је да их та бића гледају истовремено са свих страна.

Доктор осијаје

Када је прво изненађење прошло, брзо је зажелио да се опет нађе у болничкој соби.

— Заборавио сам на доктора — рече гласно — али сада је већ касно да се враћам по њега. Неће му се ваљда ништа лоше догодити. Желим да му се ништа лоше не деси! Ваљда ће ми се и та жеља испунити...

Легао је и почео да размишља. Неочекивана моћ му се допадала, али га још више плашила. Најзад је донео одлуку. Уздахнуо је дубоко и натерао се да интензивно мисли. Чак је гласно говорио:

— Желим да се опет нађем у свом аутомобилу, али да не идем истим путем на којем сам доживео несрећу, желим да стигнем кући, желим да се сетим свега, да знам ко сам, али и желим да све ово заборавим, желим да коначно изгубим ову способност, хоћу да живим нормално, као и пре несреће...

Утерао је кола у гаражу и ушао у кућу. Поздравио се са женом и деци поделио поклоне које је донео са пута. Затим је отишао на спавање.

Јутарње новине је читао за време доручка.

— Шта то има тако интересантно у новинама — упита га жена — да су ти оне важније од мене?

— Па и има. Рецимо опет су се појавили летећи тањира. Видели су их истовремено на неколико места у свету...

Малу вест на шеснаестој страни није ни приметио. А и да јесте ништа му не би значила вест да су из болнице, удаљене одавде више од двеста километара, нестали лекари и непознати пацијент са сломљеном ногом и да је потпуно необјашњиво како и зашто су нестали...

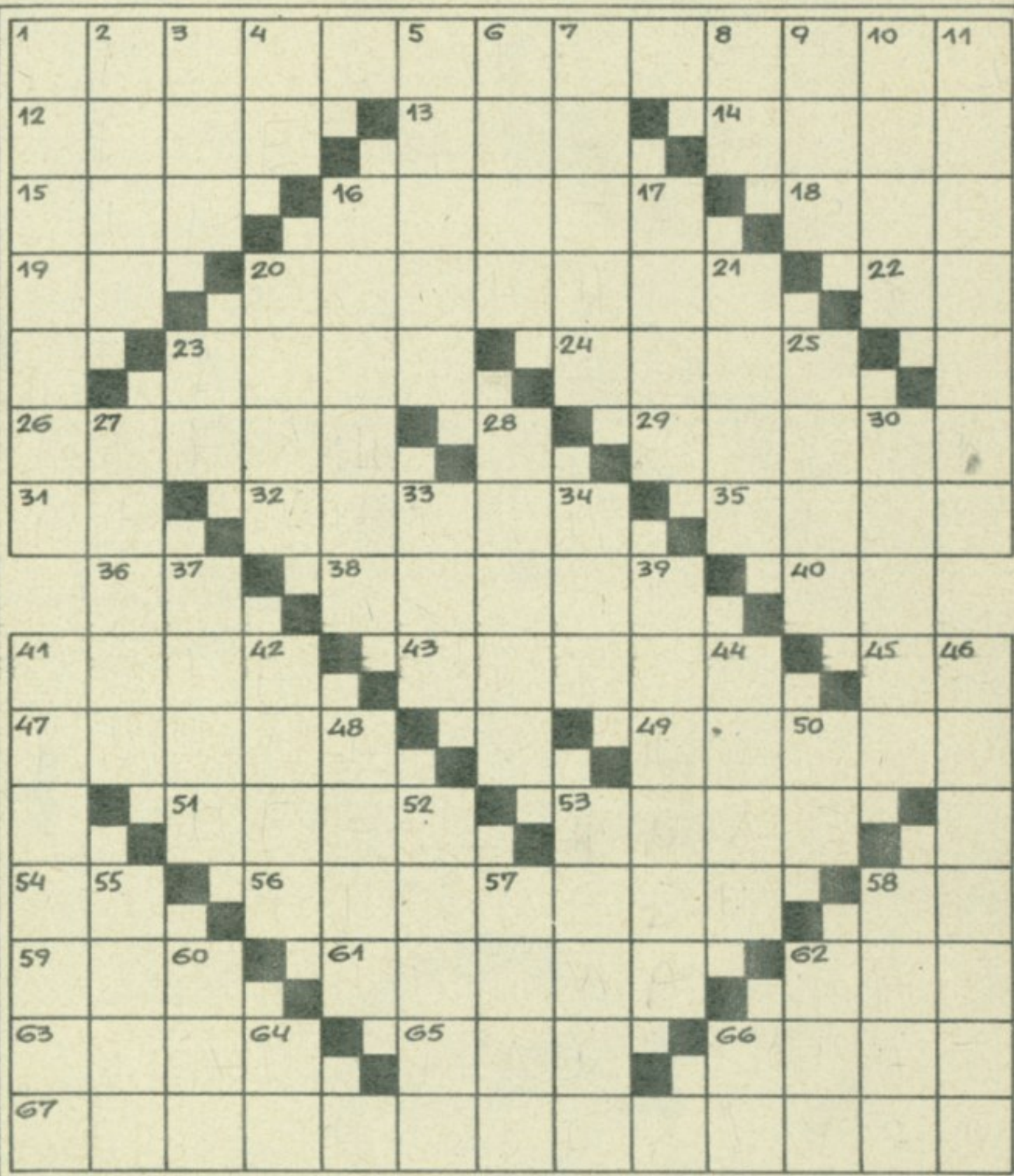
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) правац у уметности, 12) стари музички инструмент (множ.), 13) чокот винове лозе, 14) усамљена, 15) друга, 16) део куће, 18) индустријска област у Немачкој, 19) лична заменица, 20) веће узвишење, 22) староегипатско божанство, 23) део шаке, 24) америчка компанија за васионска истраживања, 26) место у Босни, 29) песник-лиричар, 31) скраћеница за: ад акта, 32) холивудски комичар (Бастер), 35) женско име, 36) ознака за: коњска снага, 38) део народне ношње, гуњ, 40) сугласник и самогласник, 41) река у Херцеговини, 43) нација, 45) коњ, 47) једна електрода, 49) изненада, одједном, 51) део прибора за писање, 53) уређена морска обала, 54) првак, 56) птице из породице кока, 58) упитна заменица, 59) личност из истоимене Шекспирове трагедије, 61) чувена италијанска опера у Милану, 62) бодља, 63) сеоско подручје, 65) телефонски позив, 66) део тела, 67) роман Данијела Дефоа.

УСПРАВНО:

1) Хомеров јуначки спев, 2) експлозивно тело, 3) речца која означава дубоку старост, 4) једна нота, 5) непознат, 6) држава у Азији, 7) један аутомобил, 8) историјско место у Малој Азији, 9) вео, копрена, 10) река у Сибиру, 11) врста далматинске вишње, 16) планина у Босни, 17) летопис, 20) жуљ, 21) стара држава у Азији, 23) иницијали београдског спортског коментатора, 25) мера за хартију, 27) животиња са скупочним крзном, 28) муслиманска верска књига, 30) узор, 33) морска риба, 34) јужно воће, 37) увезано жито, 39) далматинска соба, 41) риба северних мора, 42) обичај (турц.), 44) шпански сликар (Салвадор), 46) град у Канади, 48) митолошки бог рата, 50) необучен, 52) отпуштање са посла, 53) америчка филмска глумица („Градић Пејтон“), 55) справа за сејање брашна, 57) дрвени плуг, 58) кречњачки предео, 60) острво на Јадрану, 62) ономотопеја звука трубе, 64) ауто-ознака за Ријеку, 66) два сугласника.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) ски, 4) капак, 7) лак, 10) трска, л, 11) опера, 12) рат, 13) старт, 16) око, т, 17) статива, а, 18) сет, 20) Атика, 21) ада, 23) трка, 25) ина, 26) Одак, у, 27) Ани, а, 29) грм, в, 30) поново, 31) армија, и, 32) Ида, с, 34) цар, р, 35) цена, 37) апс, 39) раме, 41) ара, 42) склад, 44) Лил, г, 45) странац, л, 46) пет, 48) раван, 49) мит, 51) Олово, а, 52) авион, 53) дар, 54) јарак, 55) Ант.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП!

ПИРАТИ

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ“ Милољуб Лазаревић.

Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника“ Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тронесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тронесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страниј валути: DM 46 — S 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Зкг 73. Девизне уплате за иностранство преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански факс 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711.

На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29-73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

НАРАНЧА ФРУТОЛИНО
 ЈАБУКА ФРУТОЛИНО
 ЕКСТРА МЕДОЛИНО
 ЧОКОЛИНО
 МЕДОЛИНО
 ФРУТОЛИНО

НОВИ ПРОИЗВОДИ ДЕЧЈЕ ХРАНЕ ПОДРАВКА

Подравкина дечја храна —
 укусна храна за
 најмлађе,
 младе
 и мање младе!

ПОЛИТИЧКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Граин Забавниче,

СВУД СЕ СЛАВОМ ПРОЧУО...

Ученица сам основне школе „Сава Ковачевић“ у Скопју па бих желела да сазнам нешто више о хероју чије име носи моја школа.
Татјана Сергеева,
Скопје

Тринаестог дана јуна 1943. године, храбро предводећи своју 3. дивизију на немачки обруч у чувеној бици на Сутјесци, пао је покошен код села Кракова херој Сава Ковачевић. Тако се завршио живот једног од најомиљенијих

револуционара, бораца и команданата. Али, још истог дана, у јеку најжешће битке, командант Сава наставља да живи у песми и легенди. Касније ће његово име бити често спомињано у аналима о херојима и биткама, а гроб место где ће долазити бројни млади за чију је слободу и овај командант дао свој живот.

Сава Ковачевић је рођен 1905. у селу Нудо код Прахова. Као дете сиромашних сељака одлази по селима на печалбу а затим се запошљава као радник. Већ тада је

Сава најватренији поборник и учесник штрајкова и демонстрација које је организовала КПЈ чији је члан од 1925. године. Био је секретар Месног комитета у Грахову, члан Окружног комитета у Никшићу и члан ПК КПЈ за Црну Гору и Боку. Од 1930. до 1939. више пута је прогањан и затваран. Када је 1941. године дошло време да се диже устанак, Сава је поново међу првима. Већ при ослобађању Прахова од Италијана Сава командује партизанским јединицама. Касније је био командант Никшићког партизанског одреда, заменик команданта Главног штаба за Црну Гору и Боку и члан Врховног штаба. Од јуна 1942. Сава је командант чувене 5. црногорске пролетерске бригаде с којом се у јулу 1942. пробија са Зеленогори у Босанску крајину. У Четвртој непријатељској офанзиви са својом бригадом учествује у борбама за ослобођење Прозора.

Веома скроман, омиљен и популаран код бораца и у народу, Сава Ковачевић је био пример неустрашивог револуционара и један од највећих јунака народноослободилачког рата. За народног хероја проглашен је 6. јула 1943. године.

ПЛИВАЊЕ ИЗ КЊИГЕ

Желео бих да научим све стилове у пливању па те молим да ми помогнеш. Да ли код нас по-

стоји нека књига у којој су објашњени сви стилови у пливању?

Мирко Галић,
Бијељина

Новинско издавачко предузеће „Спортска књига“ из Београда издало је књигу „Пливање“ коју је написао Ванда Стевановић. Цена књиге је 30 динара, има 240 страна и може се наручити поужећем на адресу: НИП „Спортска књига“, 11000 Београд, Македонска 19, п. факс 720.

ДЕВЕТ СИМФОНИЈА ГЛУВОГ КОМПОЗИТОРА

Интересује ме кад је живео чувени композитор Бетовен и колико је укупно написао симфонија.

Мирјана Ковачевић,
Нови Пазар

Лудвиг ван Бетовен је живео од 1770. до 1827. године. Овај најистакнутији композитор у историји музике, који је многа своја дела створио кад је већ био потпуно глув, компоновао је укупно девет симфонија.

КО ЈЕ РОБИН ХУД?

Волео бих да знам да ли је Робин Худ заиста постојао или је то легендарна личност.

Милош Поповић,
Бихаћ

Робин Худ спомиње се већ у XIII веку као легендарна личност и витешки одметник од насиља норманске властеле. Међутим, као историјска личност помиње се у једној хроници из XV века. По Стоу из XVI века у енглеским шумама је било много одметника међу којима је био и Робин Худ. Робин Худ је такође јунак једног циклуса енглеских народних песама у време кад је Виљем Освајач поробљавао англосаксонске на-

роде. Тема о њему обрађивана је и у енглеској уметничкој књижевности. У свим тим делима истиче се његова храброст, племенистот, помагање сиротиње и заштита жена.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

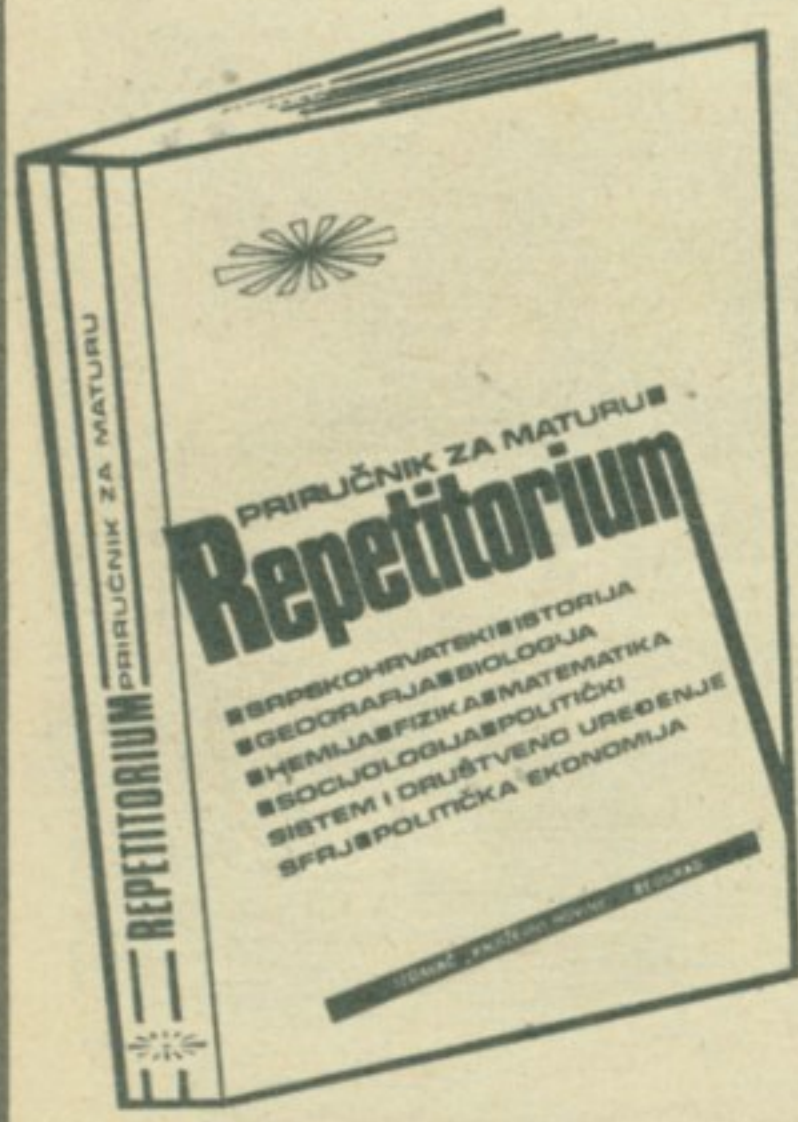
решење
загонетке:

НАПАД У ЛИФТУ

Јувелир Лирсел, као што је касније полиција открила, био је запао у материјалне невоље. Квар на лифту дао му је идеју да инсценира напад на себе и од осигуравајућег завода наплати осигурање за накит. Сетите се: на коферчићу су нађени само његови отисци. Пошто су пуштени после првог саслушања из комесаријата, Лирсел је посумњао да ће инспектор Жеди поћи за њим па је одглумио и други напад пошто је претходно коферче сакрио у шибљу. Али као и сви лопови и он је направио једну грешку. Наиме, он је тврдио да је нападач бежао крупним корацима. Међутим, познато је да размак између корака код одраслог човека износи просечно седамдесет сантиметара, а кад трчи — један метар. Нађени отисци на влажној земљи износили су 70 сантиметара, према томе Лирсел је лагао кад је тврдио да је бегунац трчао. Искусном полицајцу као што је инспектор Жеди овај детаљ није могао да промакне.

УЧЕНИЦИ - СРЕДЊОШКОЛЦИ! ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

Са приручником за матуру — репетиторијумом — у коме је прегледно и сажето изложено градиво из српскохрватског језика, географије, историје, биологије, хемије, физике, математике, социологије, политичке економије, политичког система и друштвеног уређења СФРЈ по наставним плановима од I до IV разреда. Ово је ново, прерађено и допуњено издање на коме је радила група познатих педагога, тако да РЕПЕТИТОРИЈУМ представља јединствен приручник за успешно обнављање градива у току школске године, а посебно у време припремања завршног испита школе — матуре. Репетиторијум можете добити поужећем, по цени од 60.— дин. ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбеницом на НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд, пошт. факс 23.

$$\log x = \cos 60^\circ$$

$$\Rightarrow x = \sqrt{10}$$

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАБЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“. Нудимо вам четири књиге које садрже целовиту израду свих задатака из математике за гимназије, техничке и остале средње школе (I књига — Алгебра за I разред, II књига — Алгебра за II разред, III књига — Тригонометрија и алгебра за III разред и IV књига — Аналитичка геометрија, низови, диференцијални и интегрални рачун и стереометрија за IV разред). Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п.п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе (поужећем). Цена сваке књиге је 60 динара. Ко наручи све четири књиге заједно, платиће свега 190 динара!

